

รวมกฎหมาย ควบคุมโรคใช้วัตถุดิบ

พิมพ์ครั้งที่ ๒

รวมกฎหมายควบคุมโรคใช้วัตถุดิบ

- กฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
- กฎหมายว่าด้วยควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
- พระราชกฤษฎีกา, กฎกระทรวง, ระเบียบ, ประกาศที่เกี่ยวข้อง
- ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์
กรมปศุสัตว์
ISBN : 978-974-682-339-5

รวมกฎหมายควบคุมโรคใช้ทั่วคนก

ที่ปรึกษา

น.สพ. อภัย สุทธิสังข์	ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์
น.สพ. นิรันดร เอื้องตระกูลสุข	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
นายสุเทพ ยิ้มละมุล	ผู้อำนวยการกองนิติการ
น.สพ. บุรินทร์ สรสิทธิ์สุขสกุล	ผู้อำนวยการส่วนควบคุมเคลื่อนย้ายและกักกัน

บรรณาธิการ

น.สพ. สมภพ จิตตประไพ
สพ. พันธ์สมิทธิ์ กลางนภา
น.สพ. ฐิติพันธ์ ศิริมงคลรัตน์

ผู้เรียบเรียง พิมพ์ครั้งที่ ๑

น.สพ. คมสัน รุ่งเรือง
น.สพ. รักไทย งามศักดิ์
น.สพ. วีรพงษ์ ธนพงษ์ธรรม
น.สพ. ฐิติพันธ์ ศิริมงคลรัตน์
น.สพ. พรพิรุณ เขินสอน
สพ.ญ. นลินี หงษ์ชุมพล

ผู้เรียบเรียง พิมพ์ครั้งที่ ๒

น.สพ. คมสัน รุ่งเรือง
น.สพ. รักไทย งามศักดิ์
สพ.ญ. วนิดา แจ่งประจักษ์
สพ.ญ. ดวงดาว รักษากุล
สพ.ญ. ยามาลา อินทร์แก้ว
คุณสิริกานต์ ศรีเชียงสา
คุณรัตนาภรณ์ อมรชาติ

จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์
สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

หมายเลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ
ISBN: 978-974-682-339-5

รวมกฎหมาย ควบคุมโรคใช้วัตถุดิบ

พิมพ์ครั้งที่ ๒

- กฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
- กฎหมายว่าด้วยควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
- พระราชกฤษฎีกา, กฎกระทรวง, ระเบียบ, ประกาศที่เกี่ยวข้อง
- ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์
กรมปศุสัตว์

ISBN : 978-974-682-339-5

คำนำ พิมพ์ครั้งที่ ๒

ตามที่มีการจัดพิมพ์หนังสือรวมกฎหมายควบคุมโรคใช้หวัคนกออกเผยแพร่แก่เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ และผู้ประกอบการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในปี ๒๕๕๕ ปรากฏว่าได้รับความสนใจเป็นอย่างดี ทำให้การดำเนินงาน เพื่อเฝ้าระวังควบคุมโรคใช้หวัคนกเกิดประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ที่มีความมั่นใจในการปฏิบัติงานตามมาตรการต่างๆ ที่ กำหนดไว้ ตลอดจนสามารถใช้เป็นเอกสารหลักฐานประกอบการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมาย ว่าด้วยโรคระบาดสัตว์อีกด้วย อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาที่ผ่านมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลูกของกฎหมาย ดังกล่าวอยู่หลายฉบับ นอกจากนี้ได้เพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติฉุกเฉิน ด้วย ดังนั้น เพื่อให้หนังสือรวมกฎหมายดังกล่าวทันสมัย และสามารถนำไปแจกจ่ายสำหรับเจ้าหน้าที่ และ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงจัดพิมพ์ครั้งที่ ๒ ขึ้น และหวังว่าคงมีประโยชน์สำหรับทุกคนต่อไป

ส่วนโรคสัตว์ปีก
สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์
สิงหาคม ๒๕๕๒

สารบัญ

หน้า

๑. คำนำ

๒. พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒	๑
---	---

๒.๑ พระราชกฤษฎีกา

▶▶ พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๔๕	๑๓
▶▶ พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีก จำพวก นก ไก่ เป็ด ห่านและไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๔๕	๑๕

๒.๒ กฎกระทรวง

▶▶ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๔๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕	๑๓
▶▶ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕	๑๘
▶▶ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕	๑๕
▶▶ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕	๒๑
▶▶ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕	๒๓
▶▶ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕	๒๔
▶▶ กฎกระทรวงว่าด้วยการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๔	๒๖
▶▶ กฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๒	๓๐
▶▶ กฎกระทรวงกำหนดสัตว์ชนิดอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖	๓๒
▶▶ กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียม เฉพาะกรณี ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖	๓๔
▶▶ กฎกระทรวงว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๓	๓๕
▶▶ กฎกระทรวงว่าด้วยโรคระบาดเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๒
▶▶ กฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๘	๔๓

๒.๓ ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ▶▶ ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการยึด การทำลาย หรือการส่งกลับซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์ โดยไม่มีค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๓๑ ๔๕

๒.๔ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ▶▶ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน ตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ๔๗
- ▶▶ เรื่อง แต่งตั้งสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ๔๘
- ▶▶ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ๕๑
- ▶▶ เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออก ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ๕๓
- ▶▶ เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออก ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ๕๔
- ▶▶ เรื่อง กำหนดเขตปลอดโรคระบาดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ๕๖
- ▶▶ เรื่อง กำหนดเขตปลอดโรคระบาดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ๕๘
- ▶▶ เรื่อง กำหนดเขตปลอดโรคระบาดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ๕๙

๒.๕ ระเบียบกรมปศุสัตว์

- ▶▶ ว่าด้วย การอนุญาต การตรวจโรคและการทำลายเชื้อโรค ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖ ๖๐
- ▶▶ ว่าด้วยการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ๗๐
- ▶▶ ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ๗๖
- ▶▶ ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๕๗ ๗๘
- ▶▶ ว่าด้วยการปฏิบัติเมื่อมีโรคระบาดแอนแทรกซ์หรือสงสัยว่ามี โรคระบาดแอนแทรกซ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ๘๒
- ▶▶ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเมื่อตรวจพบสัตว์เป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาดขณะเจ้าของนำไปมาหรือขนส่ง โดยยานพาหนะ พ.ศ. ๒๕๖๖ ๘๕
- ▶▶ ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน พ.ศ. ๒๕๕๘ ๘๗
- ▶▶ ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. ๒๕๕๗ ๙๒

๒.๖ ประกาศกรมปศุสัตว์

- ▶▶ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการอนุญาตให้ขายจำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ๑๐๐
- ▶▶ เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ๑๐๒
- ▶▶ เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ๑๐๔
- ▶▶ เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ๑๐๖
- ▶▶ เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ๑๑๑
- ▶▶ เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ๑๑๒

๒.๗ แบบคำขอและแบบขออนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ๑๑๓

๓. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๒๘

๓.๑ พระราชกฤษฎีกา

- ▶▶ พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บังคับกับไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๔๕ ๑๓๕

๓.๒ กฎกระทรวง

- ▶▶ กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๓๓
- ▶▶ กฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๓๘
- ▶▶ กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๓๙
- ▶▶ กฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๔๓
- ▶▶ กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์ หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๖ ๑๔๓
- ▶▶ กฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดในการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ๑๕๐

๓.๓ ประกาศกระทรวงมหาดไทย

- ▶▶ เรื่อง การกำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๕๒
- ▶▶ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๕๓

๓.๔ ประกาศกรมปศุสัตว์

- ▶▶ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๕๔

๓.๕ คำสั่งกรมปศุสัตว์

- ▶▶ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ ประจำจังหวัด ๑๕๖
- ▶▶ เรื่อง การมอบอำนาจให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ แทนอธิบดีกรมปศุสัตว์ ๑๕๗
- ▶▶ เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุญาตและออกใบอนุญาตให้กับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ๑๕๘

๔. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีโรคไข้หวัดนก

๔.๑ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖

๔.๒ ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและการกำหนดประเภทภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กและเฉพาะหน้า

๔.๓ หนังสือที่ กค ๐๔๐๕.๓/ว ๑๒๑ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีโรคไข้หวัดนก

๔.๔ หนังสือที่ มท ๐๖๑๖/ว ๘๒๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ เรื่อง ชักซ้อมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินจากการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีก

๔.๕ หนังสือที่ กค ๐๔๐๖.๓/๑๖๔๐๗ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔.๖ หนังสือ มท ๐๖๑๗/ว ๑๐๗๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง การขยายเวลาให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

๔.๗ หนังสือที่ มท ๐๖๑๗/ว ๔๑๓ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๒ เรื่อง ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔.๘ หนังสือที่ มท. ๐๖๑๗/ว ๕๑๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการขอขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๔.๙ หนังสือที่ มท ๐๖๑๗/ว ๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการขออนุมัติขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

พระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๔

(๒) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๗๘ และ

(๓) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่น ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า

* (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ และเอ็มบริโอ (ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะครบบริบูรณ์) ของสัตว์เหล่านี้ด้วย

(๒) สัตว์ปีก จำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย และ

(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

* ความเดิมในมาตรา ๔ คำว่าสัตว์ (๑) ถูกยกเลิก และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว และยังไม่ได้แปรสภาพเป็นอาหารสุก หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป และให้หมายความรวมถึง งาม เขา และขน ที่ได้ตัดออกจากสัตว์ขณะมีชีวิตและยังไม่ได้แปรสภาพเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปด้วย

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคริ้นเดอร์เพสต์ โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย โรคแอนแทรกซ์ โรคเซอร่า โรคสารติก โรคมงคล่อพิษ โรคปากและเท้าเปื่อย โรคอหิวาต์สุกร และโรคอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าของ” หมายความว่า ผู้ครอบครอง ในกรณีเกี่ยวกับสัตว์เมื่อไม่ปรากฏเจ้าของ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมด้วย

“ทำเข้า” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร

“ทำออก” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร

“ด่านกักสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์และซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาดสัตว์

“การค้า” หมายความว่า การค้าในลักษณะคนกลาง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายทะเบียน

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับในกรณีเกี่ยวกับสัตว์ของกระทรวงกลาโหม และส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ สำหรับสุนัข แมว กระจ่าง ลิง ชะนี รวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์สัตว์เหล่านี้ และสัตว์ปีก จำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเฉพาะการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร หรือการอย่างอื่น ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน และสัตวแพทย์ และออกกฎกระทรวงวางระเบียบการขอและการออกใบอนุญาต กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียมเฉพาะกรณี และกำหนดการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การป้องกันโรคระบาด

มาตรา ๘ ในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามหมวด ๒ หรือในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ตามหมวด ๓ ถ้ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด หรือมีสัตว์ป่วยหรือตายโดยปัจจุบัน อันไม่อาจคิดเห็นได้ว่าป่วยหรือตายโดยเหตุใด หรือ

ในหมู่บ้านเดียวกัน หรือในบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ตั้งแต่สองตัวขึ้นไปป่วยหรือตาย มีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน ให้เจ้าของแจ้งต่อนักงานเจ้าหน้าที่สารวัตร หรือสัตวแพทย์ท้องถิ่นที่อยู่ในเวลายี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตาย

ในกรณีที่สัตว์ป่วยตามวรรคก่อน ให้เจ้าของควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น ในกรณีที่สัตว์ตายตามวรรคก่อน ให้เจ้าของควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการใดแก่ซากสัตว์นั้น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ไม่อาจมาตรวจซากสัตว์นั้นภายในเวลาสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่สัตว์นั้นตาย ให้เจ้าของฝังซากสัตว์นั้นใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตรสำหรับซากสัตว์ใหญ่ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตรอีกด้วย

มาตรา ๘ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ จัดการดังต่อไปนี้

(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ในเขตและตามวิธีการที่กำหนดให้

(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้สังทำลายโดยวิธีตามที่เห็นสมควร หรือ

(๓) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้

มาตรา ๑๐ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือตรวจพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเข้าตรวจสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของจัดการดังต่อไปนี้

(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นควร

(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

(๓) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือ สงสัยว่าป่วย หรือตายไว้ในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร

(๔) ให้ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ในการนี้ให้เจ้าของได้รับค่าชดใช้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของราคาสัตว์ ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าของได้แจ้งใจระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือ

(๖) ให้ทำความสะอาด และทำลายเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดในที่ ดิน อาคาร ยานพาหนะ หรือสิ่งของ ตามวิธีการที่กำหนดให้

หมวด ๒ เขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๑ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดโรคระบาดสำหรับสัตว์ ชนิดใดในท้องที่ใด ก็ให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดท้องที่นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาด ประกาศนี้ให้ระบุนชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย

มาตรา ๑๒ เมื่อได้ประกาศเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรา ๑๑ แล้วห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไป หรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ปฏิบัติตาม มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และสารวัตรมีอำนาจตามมาตรา ๕ และให้สัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๔ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือสัตวแพทย์จะประกาศเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาดหรือเขตโรคระบาดชั่วคราว แล้วแต่กรณีตามหมวด ๓ ก็ได้

หมวด ๓ เขตโรคระบาด

มาตรา ๑๕ ในเขตท้องที่จังหวัดใด มี หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจประกาศกำหนดเขตท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด แล้วแต่กรณี ประกาศนี้ให้ระบุนชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ บ้านกำนัน บ้านผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชน ภายในเขตนั้น

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่สัตวแพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ของตน หรือท้องที่อื่น ที่ติดต่อกับท้องที่ของตนจะระบาคออกไป ให้สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศเป็น หนังสือกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว มีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น ประกาศนี้ให้ระบุนชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้ ณ บ้านกำนัน บ้านผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในเขตนั้น และให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๗ เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตาม มาตรา ๑๕ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตาม มาตรา ๑๖ แล้ว ห้ามมิให้ ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ภายในเขตนั้น หรือเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ เข้าในหรือออกนอกเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์

มาตรา ๑๘ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตาม มาตรา ๑๕ หรือเขตโรคระบาดชั่วคราวตาม มาตรา ๑๖ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจตาม มาตรา ๑๐ และให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ออกประกาศ หรือสั่งเป็นหนังสือให้บรรดาเจ้าของแจ้งจำนวนสัตว์บางชนิด และถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์นั้นมา ให้ได้รับการตรวจ หรือป้องกันโรคระบาดก็ได้

(๒) สั่งให้เจ้าของสัตว์ที่ได้ผ่านการตรวจ หรือป้องกันโรคระบาดแล้วนำสัตว์นั้น มาประทับ เครื่องหมายที่ตัวสัตว์ หรือ

(๓) สั่งกักยานพาหนะที่บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาด และถ้าเห็นสมควรจะสั่งกัก สัตว์หรือซากสัตว์นั้นเพื่อคุมไว้สังเกตตามความจำเป็นก็ได้

มาตรา ๑๕ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตาม มาตรา ๑๕ หรือเขตโรคระบาด ชั่วคราวตาม มาตรา ๑๖ ถ้ามีสัตว์ป่วยหรือตาย ให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ ภายใน เวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตาย และให้นำความใน มาตรา ๘ วรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ในเขตท้องที่จังหวัดใด ซึ่งได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด ถ้าปรากฏว่าโรคระบาดนั้นได้สงบลงหรือปรากฏว่าไม่มีโรคระบาดโดยเด็ดขาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ถอนประกาศเช่นนั้นเสีย

หมวด ๔

การควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง หรือทำการค้าซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก นายทะเบียน

***มาตรา ๒๑ทวิ** ห้ามมิให้บุคคลใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งนำเชื้อ สำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

****มาตรา ๒๒** ใบอนุญาตตาม มาตรา ๒๑ หรือ มาตรา ๒๑ทวิ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ ผู้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

*****มาตรา ๒๔** ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือ มาตรา ๒๑ทวิ ผ่าฝืนต่อบทแห่งพระราช บัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้สัตวแพทย์มีอำนาจยึดใบอนุญาตของผู้นั้นไว้เพื่อเสนอ นายทะเบียน ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะสั่งพักใช้หรือเพิกถอน ใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ผู้ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี หรือผู้ที่รัฐมนตรี มอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นที่สุด

* มาตรา ๒๑ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

** ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทนโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

*** ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทนโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

หมวด ๕ เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๕ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของ ป่วย หรือตายในที่ดินของบุคคลใด ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับเจ้าของสัตว์นั้น และเมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง เจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้

มาตรา ๒๖ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วย หรือตายโดยโรคระบาดในที่สาธารณะหรือที่ดินไม่ปรากฏเจ้าของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรภายในบริเวณที่นั้นได้ สำหรับซากสัตว์นั้นเมื่อเห็นสมควรจะฝังเสียก็ได้ในกรณีจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่หลาย สัตวแพทย์จะทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ หรือฝังซากสัตว์นั้นภายในบริเวณที่นั้นก็ได้

เมื่อปรากฏเจ้าของในภายหลัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตรหรือสัตวแพทย์ มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้

***มาตรา ๒๗** สำหรับสัตว์ที่เจ้าของนำไปมา หรือขนส่งโดยยานพาหนะ หากปรากฏว่าเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่งกักสัตว์นั้นไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นได้

ค่าใช้จ่ายในการนี้ให้เจ้าของสัตว์เป็นผู้ออก

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้บุคคลใดขูดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้ว ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์

มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดในยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่อื่นใด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่นั้น และให้เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่นั้น ให้ความสะดวกแก่สัตวแพทย์ตามสมควร

การเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ตามวรรคก่อน ให้กระทำไ้ระหว่างเวลา พระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดท่าเข้าและท่าออก

(๒) ห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์จากท้องที่ ภายนอกราชอาณาจักร ในกรณีปรากฏว่า ท้องที่นั้นมี หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด และ

(๓) วางระเบียบการยึด ทำลาย หรือส่งกลับซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์โดยไม่มีค่าชดใช้ ในกรณี

ก. นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือ

* ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

ข. นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสัตว์นั้นเป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นเป็นพาหะของโรคระบาดในขณะนั้น หรือ ภายหลังจากนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ใน ใบอนุญาตก็ได้ การนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์ตามมาตรา นี้ ให้นำเข้า นำออก หรือนำผ่าน ทำเข้าหรือทำออก แล้วแต่กรณี เว้นแต่อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๒ ผู้ใดนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

***มาตรา ๓๓** ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) แต่งตั้งสารวัตรเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดด่านกักสัตว์และสถานีขนส่งสัตว์

(๓) วางระเบียบการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ ที่เป็นพาหะของโรคระบาด และ

(๔) วางระเบียบการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ที่มีการนำเข้า นำออกหรือนำผ่านราชอาณาจักร หรือเคลื่อนย้ายภายในราชอาณาจักร

***มาตรา ๓๔** ผู้ใดนำช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอเหล่านี้ หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับการใช้เส้นทางและยานพาหนะในการนำสัตว์ไปและสถานีขนส่งสัตว์และการผ่านด่านกักสัตว์ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดก็ได้ เว้นแต่เป็นการนำสัตว์ไปเลี้ยงหรือใช้งานชั่วคราว

มาตรา ๓๕ ผู้ใดนำสัตว์ผ่านด่านกักสัตว์ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ผู้ใดส่งสัตว์ หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศต้องปฏิบัติตาม ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บเฉพาะค่าที่พักสัตว์ หรือซากสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ ให้กันไว้เป็นทุนเพื่อใช้จ่ายในการควบคุมการส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของเงินที่เก็บได้ทั้งสิ้น เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

****มาตรา ๓๘** ให้สารวัตรมีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจยึด สัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อส่งพนักงานสอบสวน ดำเนินการต่อไป ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา หรือเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕

* ความเดิมถูกยกเลิก และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

** ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

*** ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

*****มาตรา ๓๕** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

*****มาตรา ๔๐** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคสองหรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตาม มาตรา ๕ หรือฝ่าฝืน มาตรา ๑๕ หรือเจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่สัตว์แพทย์ตามสมควร ตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*****มาตรา ๔๑** ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งสัตว์แพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือ มาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืน มาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*****มาตรา ๔๒** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ทวิ หรือ มาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓

ในกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕

ในกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตาม มาตรา ๕ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐

ในกรณีฝ่าฝืนคำสั่งสัตว์แพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือ มาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษ ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๔๑

****มาตรา ๔๔** เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

*****มาตรา ๔๕** (ถูกยกเลิกทั้งหมด)

*****มาตรา ๔๖** ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*****มาตรา ๔๗** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*****มาตรา ๔๘** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ หรือ มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*****มาตรา ๔๙** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*****มาตรา ๕๐** ผู้ใดใช้เครื่องหมายปลอมหรือแปลงประทับที่ตัวสัตว์เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข เครื่องหมายรอยประทับที่ตัวสัตว์ เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน หรือทำลาย หรือแก้ไข

* ความเดิมถูกยกเลิก และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

** ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

*** มาตรา ๔๕ ถูกยกเลิกทั้งหมด โดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

**** ความเดิมถูกยกเลิกและให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทน โดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

เครื่องหมายใด ๆ ที่เจ้าพนักงานทำไว้แก่ซากสัตว์ หรือภาชนะ หรือสิ่งห่อหุ้มซากสัตว์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

***มาตรา ๕๑** บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่ กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

****มาตรา ๕๒** ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดย ความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ หน้า ๑๐๖๓-๑๐๘๕ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๔๙๕)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และ สัตว์พาหนะเท่าที่ใช้อยู่ในเวลานี้ มีหลายฉบับด้วยกัน ไม่สะดวกแก่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และเป็นการยากแก่ ราษฎรที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงเห็นสมควรรวบรวมไว้ในฉบับเดียวกันให้เหมาะสมและสอดคล้องแก่ เหตุการณ์และวิวัฒนาการของประเทศในปัจจุบันนี้

* มาตรา ๕๑ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

** มาตรา ๕๒ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๑	ใบอนุญาตให้นำสัตว์เข้าในราชอาณาจักร		
	ช้าง	เชือกละ	๒๕๐
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ สุนัข แมว ลิง ชะนี	ตัวละ	๑๐๐
	แพะ แกะ สุกร กระต่าย	ตัวละ	๕๐
	นกกระจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๒๐๐
	ไก่ เป็ด นก และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๑๐๐
	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โด้สละ	๑๐
	เอ็มบริโอ	ตัวละ	๑๐๐
	ไข่นกกระจอกเทศ ไข่นกอีมูสำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐
ไข่นกสัตว์ปีกชนิดอื่นสำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐	
๒	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร		
	ช้าง	เชือกละ	๕๐,๐๐๐
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ สุนัข แมว ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐
	แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๒๕
	กระต่าย	ตัวละ	๑๐
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐

* อัตราค่าธรรมเนียมเดิมถูกยกเลิก และให้ใช้ความที่พิมพ์ไว้แทนโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ	
๓	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร ช้าง เชือกละ ม้า โค กระบือ ลา ล่อ ตัวละ แพะ แกะ สุกร สุนัข ลิง ชะนี ตัวละ แมว กระต่าย ตัวละ สัตว์ชนิดอื่น ตัวละ น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ โคตัวละ เอ็มบริโอ ตัวละ ไข่นกกระทาจากเทศ ไข่นกอีमुสำหรับใช้ทำพันธุ์ ฟองละ ไข่สัตว์ปีกชนิดอื่นสำหรับใช้ทำพันธุ์ ฟองละ	๒,๐๐๐ ๑๐๐ ๕๐ ๒๐ ๑๐๐ ๕ ๒๐ ๕๐ ๕๐		
๔	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๒๐	ค่าธรรมเนียม ลำดับที่ ๔ ที่ ๕ และ ที่ ๖ ถ้าเศษของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไป คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง
๕	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์เข้าใน ราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๑	
๖	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๑	
๗	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์ชนิดอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (๑) ส่งต่างประเทศ ฉบับละ (๒) ทั่วราชอาณาจักร ฉบับละ (๓) ภายในจังหวัด ฉบับละ	ฉบับละ ฉบับละ ฉบับละ	๒,๐๐๐ ๔๐๐ ๑๐๐	
๘	ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอ (๑) ส่งต่างประเทศ ฉบับละ (๒) ทั่วราชอาณาจักร ฉบับละ	ฉบับละ ฉบับละ	๘๐๐ ๒๐๐	
๙	ใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์ (๑) ส่งต่างประเทศ ฉบับละ (๒) ทั่วราชอาณาจักร ฉบับละ (๓) ภายในจังหวัด ฉบับละ	ฉบับละ ฉบับละ ฉบับละ	๔๐๐ ๑๐๐ ๒๐	
๑๐	ใบแทนใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์ ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอ หรือ ใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์	ฉบับละ	๒๐	

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๑๑	ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์	ตัวละ	๕
๑๒	ค่าที่พักรักษาตัวที่ส่งไปต่างประเทศ		
	โค กระบือ	ตัวละ	๕๐
	สุกร	ตัวละ	๓๐
	แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐
๑๓	ค่าที่พักรักษาตัวที่ส่งไปต่างประเทศ		
	ซากโค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๒
	แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๑
			ถ้าเศษของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไป คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง

หมายเหตุ พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๓๐ ก หน้า ๓๔-๔๒ วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๒

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ บังคับแก่สุนัขและแมว
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ บังคับแก่สุนัขและแมวมารวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๑๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ บังคับแก่สุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ บังคับแก่สุนัขและแมวมารวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวด้วย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันมีผู้นำสุนัขและแมวมาขายเพื่อนำเนื้อมาบริโภค และเคลื่อนย้ายซากเพื่อนำไปใช้ผลิตเป็นสินค้าอื่น เช่น เครื่องหนัง เป็นต้น อาจก่อให้เกิดโรคระบาดที่ติดต่อจากสุนัขและแมว เช่น โรคพิษสุนัขบ้า

(Rabies) โรคเลปโทสไปรา (Leptospirosis) และวัณโรค (Tuberculosis) เป็นต้น ซึ่งเป็นโรคระบาดร้ายแรง ทำให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งมนุษย์และสัตว์
ติดเชื้อแสดงอาการป่วยหรือเสียชีวิตได้ และโดยที่มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ บัญญัติให้พระราชบัญญัติดังกล่าว
ใช้บังคับแก่สุนัขและแมวรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวเฉพาะการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรเท่านั้น ดังนั้น
เพื่อเป็นการควบคุม ป้องกันและกำจัดโรคระบาดดังกล่าวซึ่งเกิดขึ้นในราชอาณาจักรสมควรนำบทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔
และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาใช้บังคับแก่สุนัขและแมวรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าว
แต่เนื่องจากการนำบทบัญญัตินี้มาใช้บังคับในกรณีนี้ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวก นก ไก่ เป็ด ห่าน
และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวก นก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวก นก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกไก่ พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกเป็ดและห่าน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนกและไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๔ ให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก นก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ อยู่หลายฉบับ โดยมีได้กำหนดให้นำหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาใช้บังคับด้วย แต่ในปัจจุบันได้เกิดโรคระบาดชนิดโรคไข้หวัดนก (bird flu หรือ avian influenza) และโรคระบาดอื่น ๆ เช่น โรคแซลมอนเนลลา (Salmonella) โรคนิวคาสเซิล (Newcastle disease) ระบาดในสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่ สำหรับใช้ทำพันธุ์ ทำให้มีผลกระทบต่อธุรกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก การค้าสัตว์ปีกและซากสัตว์ปีกภายในประเทศ และธุรกิจการส่งออกสัตว์ปีกไปต่างประเทศ สมควรกำหนดให้นำบทบัญญัติหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาใช้บังคับเพิ่มเติมแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ เพื่อควบคุมโรคระบาดดังกล่าว ประกอบกับได้มีพระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้อยู่หลายฉบับสมควรปรับปรุง และนำมารวมเป็นฉบับเดียวเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและอ้างอิงของพนักงานเจ้าหน้าที่ และประชาชนทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้
ให้กำหนดโรคต่อไปนี้เป็นโรคระบาดตามมาตรา ๔ เฉพาะในกรณีการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่ง
สัตว์หรือซากสัตว์

- วัณโรค (Tuberculosis)
- โรคพิษสุนัขบ้า (Rabies)
- โรคช้ำขาว (Pullorum)
- กาฬโรคของสัตว์ปีก (Fowl Plague)
- โรคนิวคาสเซิล (Newcastle)
- โรคลาริงโกเทรคีโอไอติสติดต่อกัน (Infectious Laryngotracheitis)
- โรคโลหิตจางติดต่อกัน (Infectious Anaemia)
- โรคบรูเซลเลอซิส (Brucellosis)
- โรคพลาสมาโมเนียติสติดต่อกันของโคกระบือ (Contagious Bovine Pleuro Pneumonia)
- โรคอาโทรฟิกไรไนติส (Atrophic Rhinitis)
- โรคเอนเซฟาโลไมอีไลติส (Encephalomyelitis)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

จอมพล พ. ชุมพะวัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือโดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้กำหนด
ควบคุมโรคระบาดรวม ๔ ชนิดไว้แล้ว ถ้าจะให้หมายรวมถึงโรคระบาดสัตว์ชนิดอื่นให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง จึงออกกฎกระทรวงกำหนด
ชนิดโรคสัตว์อีก ๑๑ ชนิด โดยใช้บังคับเฉพาะการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๕

[ร.ก.๒๕๕๐/๑/๑๕/๑ มกราคม ๒๕๕๐]

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ค่าชดเชยในการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้จ่ายร้อยละ เจ็ดสิบห้าของราคาสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๒. ในการประเมินราคาสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาดให้สัตวแพทย์หนึ่ง คนและพนักงานฝ่ายปกครองท้องที่หรือพนักงานท้องถิ่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอย่างน้อยสองคนเป็น กรรมการประเมิน

ข้อ ๓. ถ้าเจ้าของสัตว์ไม่พอใจในราคาสัตว์ที่กรรมการประเมิน ให้เจ้าของสัตว์มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมาย

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

จอมพล พ. ชูณหะวัณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้ สัตวแพทย์มีอำนาจทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติ รัฐมนตรีในการนี้ให้เจ้าของได้รับค่าชดเชยตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของราคาสัตว์ ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรค ระบาดฯ ฉะนั้น จึงออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดค่าชดเชยราคาสัตว์ที่สั่งทำลาย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๖๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๗ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ผึ้งเป็นสัตว์ตามมาตรา ๔ เฉพาะในกรณีการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร

ข้อ ๒. ให้โรคดังต่อไปนี้เป็นโรคระบาดตามมาตรา ๔ เฉพาะในกรณีการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งผึ้ง

- (๑) โรคอเมริกันฟาล์วบรูค (American Foulbrood Disease)
- (๒) โรคยุโรปเบียนฟาล์วบรูค (European Foulbrood Disease)
- (๓) โรคโนซีมา (Nosema Disease)
- (๔) โรคชอล์คบรูค (Chalkbrood Disease)
- (๕) โรคแซคบรูค (Sacbrood Disease)
- (๖) โรคอัมพาตของผึ้ง (Black Disease)
- (๗) โรคควาร์ริว (Varroa Disease)
- (๘) โรคโทรปีลิแลปส์ (Tropilaelaps Disease)
- (๙) โรคอคาไรน์ (Acarine Disease)
- (๑๐) โรคเบราลา (Braula Disease)

ข้อ ๓. ผู้ใดประสงค์จะนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งผึ้ง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อกรมปศุสัตว์ก่อนการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งผึ้งไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

คำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ทำตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด ส่วนใบอนุญาตให้นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งผึ้งให้ใช้แบบพิมพ์ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๔ ห้ามนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งผึ้งในระยะเวลาที่เป็นตัวอ่อนผึ้งพันธุ์เอพิส เมลลิเฟอร์รา อะแดนโซนิ (Apis mellifera adansonii) และผึ้งพันธุ์จากทวีปแอฟริกา

ข้อ ๕ ผึ้งที่นำเข้ามาหรือนำผ่านราชอาณาจักร ต้องบรรจุในกล่องตาข่ายโล่งที่มีเฉพาะผึ้งตัวเต็มวัยและน้ำเชื่อมอาหารผึ้งระหว่างการขนย้ายเท่านั้น และต้องมีใบรับรองการปลอดโรค ซึ่งออกให้โดยหน่วยงานของทางราชการแห่งประเทศที่ส่งออกหรือหน่วยงานอื่นที่ทางราชการของประเทศนั้นให้การรับรอง

ข้อ ๖ ผึ้งที่นำเข้ามาหรือนำผ่านราชอาณาจักรเมื่อถึงท่าเข้าให้เจ้าของแจ้งต่อสัตวแพทย์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำท่าเข้านั้นเพื่อตรวจสอบก่อนผ่านท่าเข้า

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๘

ประยูร ศิริพานิชย์

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ผึ้งมีความสำคัญทางด้านการเกษตร สามารถเพิ่มผลผลิตของพืชชนิดต่าง ๆ ให้สูงขึ้น โดยการช่วยผสมเกสร และสามารถนำมาเลี้ยงเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมได้ การเลี้ยงผึ้งสามารถผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อชีวิตหลายอย่างเช่น น้ำผึ้ง ไช้ผึ้ง น้านมผึ้ง (Royal Jelly) ในปัจจุบันการเลี้ยงผึ้งทำรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งและทำรายได้ให้แก่ประเทศปีหนึ่งเป็นจำนวนมาก แต่การเลี้ยงผึ้งกำลังประสบปัญหาและความเสียหายอันเกิดจากโรคระบาดของผึ้งหลายโรคและการแพร่พันธุ์ผึ้งที่ดุร้ายซึ่งเกิดจากการนำผึ้งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยมิได้มีการตรวจสอบก่อนการนำเข้า ฉะนั้น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวสมควรกำหนดให้ผึ้งและโรคต่างๆ ของผึ้งเฉพาะในกรณีการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรเป็นสัตว์หรือเป็นโรคระบาด แล้วแต่กรณีตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมทั้งกำหนดวิธีปฏิบัติในการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งผึ้งด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[รก. ๒๕๒๘/๓๓/๑๓พ/๑๕ มีนาคม ๒๕๒๘]

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๖๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะส่งช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือซากสัตว์ดังกล่าว หรือซากสัตว์ปีก ประเภทเนื้อไปจำหน่ายต่างประเทศ ให้ปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นคำขอส่งสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปจำหน่ายต่างประเทศ ณ กรมปศุสัตว์ หรือด่านกักกันสัตว์ระหว่างประเทศ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

(๒) ถ้าเป็นสัตว์ที่ต้องมีตัวรูปพรรณตามกฎหมายต้องแนบตัวรูปพรรณแสดงกรรมสิทธิ์ของตนกำกับสัตว์นั้นทุกตัวพร้อมคำขอด้วย

(๓) ในกรณีขอส่งสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศต้องนำสัตว์นั้นไปยังที่พักสัตว์ตามที่กรมปศุสัตว์ หรือด่านกักกันสัตว์ระหว่างประเทศที่ยื่นคำขอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดที่ยื่นคำขอ แล้วแต่กรณี กำหนด เพื่อให้สัตวแพทย์ตรวจและจัดการทำลายเชื้อโรค หรือจัดการอย่างอื่นใดตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ และพิจารณาออกหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๔) ในกรณีขอส่งซากสัตว์ประเภทเนื้อไปจำหน่ายต่างประเทศ สัตว์นั้นต้องได้รับการตรวจสุขภาพสัตว์ก่อนฆ่าและต้องมีการตรวจสอบซากสัตว์ภายหลังทำการฆ่าโดยสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ และต้องส่งตัวอย่างซากสัตว์นั้นไปให้กรมปศุสัตว์ทำการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ และพิจารณาออกหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์และหนังสือรับรองคุณภาพซากสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ในกรณีขอส่งซากสัตว์ประเภทหนัง งา กระดุก กีบ เขา หรือขนไปจำหน่ายต่างประเทศซากสัตว์นั้นต้องได้รับการตรวจและจัดการทำลายเชื้อโรค หรือจัดการอย่างอื่นใดโดยสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ และสัตวแพทย์ออกหนังสือรับรองคุณภาพซากสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๕) สัตว์ที่อยู่ในที่พักสัตว์ตาม (๑) หรือซากสัตว์ที่อยู่ในระหว่างการตรวจของสัตวแพทย์

ตาม (๔) ให้เจ้าของเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบและออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศส่งสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปจำหน่ายต่างประเทศได้นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๔ ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีคำสั่งให้ระงับการส่งสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศได้แล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

ข้อ ๕ คำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้ทำตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

อานัติ อาภาภิรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศตามที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดไว้ซึ่งบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศดังกล่าวเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[ร.ก. ๒๕๓๔/๒๔๔/๑๒๘๔/๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๔]

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๖๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ผู้ใดนำช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร กวาง และนกหว้า ผ่านด่านกักสัตว์

(๑) ในกรณีไล่ต้อนหรือลำเลียงโดยยานพาหนะ เมื่อถึงด่านกักสัตว์ให้ยื่นคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำด่านกักสัตว์นั้นพร้อมด้วยใบอนุญาตให้นำสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดของสัตวแพทย์ประจำท้องที่นำสัตว์นั้นมา

(๒) ในกรณีลำเลียงโดยยานพาหนะรวดเดียวถึงปลายทาง ให้ยื่นคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางที่จะลำเลียงสัตว์นั้นพร้อมด้วยใบอนุญาตให้นำสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดของสัตวแพทย์ประจำท้องที่นำสัตว์นั้นมา

ข้อ ๓ ให้สัตวแพทย์ที่ได้รับคำขอพิจารณาอนุญาตและออกไปสำคัญค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์ เมื่อได้มีการตรวจและทำลายเชื้อโรคระบาดตามระเบียบของกรมปศุสัตว์แล้ว

ข้อ ๔ สัตว์ที่อยู่ในระหว่างการกักตรวจของสัตวแพทย์ ให้เจ้าของเป็นผู้ควบคุมดูแลรับผิดชอบและออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

ข้อ ๕ คำขอตามกฎกระทรวงนี้ และใบสำคัญค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์ ให้ทำตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

อานันท์ อภิสิทธิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันการนำสัตว์ผ่านด่านกักสัตว์ สัตวแพทย์ไม่มีอำนาจควบคุม ช้าง ม้า กวาง และนกหว้า ซึ่งอาจเป็นพาหนะนำเชื้อโรคระบาดสัตว์แพร่ไปยังสัตว์ชนิดอื่นๆ ได้ สมควรให้การควบคุมการนำสัตว์ผ่านด่านกักสัตว์ ครอบคลุมไปถึงช้าง ม้า กวาง และนกหว้าด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๖๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นคำขอส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ ณ กรมปศุสัตว์ หรือด่านกักสัตว์ระหว่างประเทศ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

(๒) ถ้าเป็นสัตว์ที่ต้องมีตัวรูปพรรณตามกฎหมายต้องแนบตัวรูปพรรณแสดงกรรมสิทธิ์ของตนกำกับสัตว์นั้นทุกตัวพร้อมคำขอด้วย

(๓) ในกรณีขอส่งสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ ต้องนำสัตว์นั้นไปยังที่พักสัตว์ตามที่กรมปศุสัตว์หรือด่านกักสัตว์ระหว่างประเทศที่ยื่นคำขอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดที่ยื่นคำขอ แล้วแต่กรณี กำหนด เพื่อให้สัตวแพทย์ตรวจและจัดการทำลายเชื้อโรค หรือจัดการอย่างอื่นใดตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ และพิจารณาออกหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๔) ในกรณีขอส่งซากสัตว์ประเภทเนื้อไปจำหน่ายต่างประเทศ สัตว์นั้นต้องได้รับการตรวจสุขภาพสัตว์ก่อนฆ่าและต้องมีการตรวจสอบซากสัตว์ภายหลังทำการฆ่า โดยสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ และต้องส่งตัวอย่างซากสัตว์นั้นไปให้กรมปศุสัตว์ทำการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการและพิจารณาออกหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์และหนังสือรับรองคุณภาพซากสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ในกรณีขอส่งซากสัตว์ประเภทหนัง ภา กระดูก กีบ เขา หรือขน ไปจำหน่ายต่างประเทศ ซากสัตว์นั้นต้องได้รับการตรวจและจัดการทำลายเชื้อโรค หรือจัดการอย่างอื่นใด โดยสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ ตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ และให้สัตวแพทย์พิจารณาออกหนังสือรับรองคุณภาพซากสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๕) สัตว์ที่อยู่ในที่พักสัตว์ตาม (๓) หรือซากสัตว์ที่อยู่ในระหว่างการตรวจของสัตวแพทย์ตาม (๔) ให้เจ้าของเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบและออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ปองพล อติเรกสาร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการควบคุมการส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ ควบคุมการส่งสัตว์หรือซากสัตว์บางชนิดเท่านั้น ทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศมากขึ้น สมควรกำหนดให้การควบคุมการส่งสัตว์ หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศครอบคลุมสัตว์ทุกชนิดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์

พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๓๒ พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕

ข้อ ๒ การนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ให้ปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

หมวด ๑

การนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยื่นคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้านั้น เว้นแต่จะนำเข้าทางอื่นซึ่งมิใช่ท่าเข้า ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(๒) การยื่นคำขอ ให้ยื่นก่อนนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่ถ้าเป็นสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำติดตัวเข้ามา จะยื่นคำขอขณะนำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเข้ามาก็ได้

(๓) หากผู้ขออนำเข้าประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังสถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์ที่มีไซของกรมปศุสัตว์ สถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์นั้นจะต้องได้รับการตรวจรับรองตามระเบียบของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๔ เมื่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้ารับคำขอและตรวจเอกสารหรือหลักฐานประกอบการนำเข้าตามข้อ ๓ ถูกต้องแล้ว ให้พิจารณาว่าสัตว์หรือซากสัตว์นั้นต้องไม่ได้มาจากท้องที่ที่มีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด แล้วจึง

เสนอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาออกใบแจ้งอนุมัตินำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร พร้อมเงื่อนไขการนำเข้า (Requirement) ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๕ ให้ผู้นำเข้าที่ได้รับใบแจ้งอนุมัตินำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร แจ้งยืนยันรายละเอียดการนำเข้าต่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าเกี่ยวกับ

(๑) วัน เวลา ที่นำเข้า และ

(๒) เทียบบิน เทียบเรือ หรือเทียบขบวนรถไฟ หรือทะเบียนยานพาหนะที่ใช้บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร

ข้อ ๖ ในการนำสินค้าประเภทสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรโดยการขนส่งทางอากาศยาน หรือทางเรือ เจ้าของอากาศยานหรือเจ้าของเรือจะต้องแจ้งรายการสินค้าประเภทสัตว์ หรือซากสัตว์ที่บรรทุกมาที่อากาศยานหรือเรือนั้น ให้กับสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าทราบก่อนที่อากาศยาน หรือเรือนั้นจะเดินทางมาถึงท่าเข้า

ข้อ ๗ ในกรณีที่นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรโดยยานพาหนะใดๆ จะนำสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นลงจากยานพาหนะได้ต่อเมื่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้านั้นได้ตรวจและอนุญาตแล้ว

ข้อ ๘ ให้ผู้นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรแสดงหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์ หรือหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์ ซึ่งออกโดยสัตวแพทย์ผู้มีอำนาจหน้าที่ของประเทศที่นำสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นมายื่นต่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้า

ข้อ ๙ เมื่อนำสัตว์หรือซากสัตว์ลงจากยานพาหนะแล้ว ให้ผู้นำเข้านำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังสถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์ของท่าเข้า หรือสถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์เพื่อการนำเข้าที่กรมปศุสัตว์รับรองหรือสถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์ที่สัตวแพทย์ประจำท่าเข้ากำหนดเพื่อให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคตามระเบียบของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตวแพทย์ประจำท่าเข้ามีความสงสัยโดยมีเหตุอันสมควรว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ารายใดมีเชื้อโรคระบาด หรือมาจากฝูงสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือไม่มีหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์ หรือหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์ กำกับมาพร้อมกับสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้า หรือมีหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์หรือหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์แต่การรับรองนั้นไม่ครบถ้วน หรือไม่ตรงตามเงื่อนไขการนำเข้า (Requirement) ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้ากักกันสัตว์นั้นไว้ เพื่อพิสูจน์ได้เป็นเวลาไม่เกินหกสิบวัน หรือกักซากสัตว์นั้นไว้เพื่อพิสูจน์ได้เป็นเวลาไม่เกินสิบวัน

ข้อ ๑๑ เมื่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าได้ตรวจหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์หรือหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์ ถูกต้องตามข้อ ๘ และได้ดำเนินการตามข้อ ๙ หรือข้อ ๑๐ แล้ว ให้เสนอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์นั้นเป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๒ สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าโดยปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามความในหมวดนี้ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะผ่อนผันอนุญาตให้นำเข้าตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ก็ได้

ข้อ ๑๓ สัตว์หรือซากสัตว์ที่อยู่ในระหว่างการกักตรวจตามข้อ ๑๐ ให้เจ้าของเป็นผู้ควบคุมดูแลรับผิดชอบและออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้นำเข้ารายใดได้รับใบแจ้งอนุมัตินำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรแล้ว หากสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าเห็นว่าในขณะนั้นกำลังมีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดในท้องที่ที่จะมี

การนำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเข้ามา ให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าเสนอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อพิจารณา
สั่งระงับการนำเข้านั้น

หมวด ๒

การนำสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยื่นคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำท่าออก

(๒) ถ้าเป็นสัตว์ที่ต้องมีตัวรูปพรรณตามกฎหมายต้องมีตัวรูปพรรณแสดงกรรมสิทธิ์แบบ
คำขอสำหรับสัตว์ที่ขนานอนทุกตัว

(๓) ให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังสถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์ของท่าออก หรือ
สถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์เพื่อการส่งออกที่กรมปศุสัตว์รับรอง หรือสถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์ที่
สัตวแพทย์ประจำท่าออกกำหนด เพื่อให้สัตวแพทย์ประจำท่าออกตรวจโรคและทำลายเชื้อโรค หรือจัดการอย่างอื่นใด
ตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ เว้นแต่ในกรณีของซากสัตว์ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าได้จัดการทำลายเชื้อโรคแล้ว

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ที่อยู่ในระหว่างการจัดการตาม (๓) ให้เจ้าของเป็นผู้ควบคุมดูแล
รับผิดชอบและออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

ข้อ ๑๖ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๕ แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท่าออกที่รับคำขอนำสัตว์หรือซากสัตว์
ออกนอกราชอาณาจักรเสนอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์
ออกนอกราชอาณาจักรและออกหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์หรือหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์

ข้อ ๑๗ สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของได้รับอนุญาตให้นำออกนอกราชอาณาจักรได้แล้ว ในกรณีที่
สัตวแพทย์ประจำท่าออกสั่งระงับการนำออก หรือไม่อาจนำออกได้ด้วยเหตุใดๆ ก็ดี ให้เจ้าของรับคืนเงินค่า
ธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำออกได้

หมวด ๓

การนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร

ข้อ ๑๘ การนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติตามความในหมวด ๑ และหมวด ๒
โดยอนุโลม

ในกรณีที่อธิบดีเห็นควรผ่อนผันเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งผ่อนผันวิธีปฏิบัติการ
บางอย่างได้

หมวด ๔ คำขอและใบอนุญาต

ข้อ ๑๕ คำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ ให้ทำตามแบบของกรมปศุสัตว์ ส่วนใบแจ้งอนุมัตินำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านราชอาณาจักร หนังสือรับรองสุขภาพสัตว์หรือหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำออกนอกราชอาณาจักรและใบอนุญาตให้นำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ให้ใช้แบบพิมพ์ของกรมปศุสัตว์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔
ชูชีพ หาญสวัสดิ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือโดยการที่นำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ตามกฎหมายฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป มีโรคระบาดร้ายแรงชนิดต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เพื่อให้การควบคุมโรคระบาดจากการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าออก หรือผ่านราชอาณาจักรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันอันเป็นการปกป้องคุ้มครองชีวิต สุขภาพ และสุขอนามัยของประชาชน และสัตว์ภายในประเทศ รวมทั้งเป็นการสร้างมาตรฐานความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นให้กับประเทศผู้นำเข้าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ส่งออกจากประเทศไทย สมควรปรับปรุงการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์เสียใหม่ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบคำขอรับใบอนุญาต

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร กวาง นากหญ้า สุนัข และแมว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

ข้อ ๓ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การค้าส่งต่างประเทศและการค้าที่ราชอาณาจักร ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ได้ที่ราชอาณาจักร

(๒) การค้าภายในจังหวัด ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ประสงค์จะทำการค้า

ข้อ ๔ ให้นายทะเบียนตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาต และเอกสารหรือหลักฐานว่ามีความถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาต เอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วนให้นายทะเบียนแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทิ้งคำขอรับใบอนุญาต และให้นายทะเบียนจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ข้อ ๕ ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาต และเอกสารหรือหลักฐานแล้วเห็นว่ามีความถูกต้องครบถ้วน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับคำขอรับใบอนุญาตไว้พิจารณาและให้ออกใบรับแก่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๖ ให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งรับคำขออนุญาตไว้พิจารณา

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งออกใบอนุญาต ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตมารับใบอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งออกใบอนุญาต หากไม่มารับใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่แจ้งเหตุผลอันสมควร ให้ถือว่าละสิทธิการเป็นผู้รับใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์และให้นายทะเบียนจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ไว้ในหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

ข้อ ๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ออกใบอนุญาตนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด พร้อมด้วยหลักฐานการรับแจ้งความของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือใบอนุญาตที่ชำรุดในสาระสำคัญนั้น

ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบใบอนุญาต โดยให้ระบุคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้ามุมบนด้านขวาด้านซ้าย

ข้อ ๘ คำขอรับใบอนุญาต คำขอรับใบแทนใบอนุญาต และใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๙ คำขอรับใบอนุญาตและคำขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือว่าเป็นคำขอรับใบอนุญาตและคำขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ยื่นตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาตดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขอรับอนุญาตตามกฎกระทรวงนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๐ ใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ออกไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลบังคับต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ วงศ์สมุทร

รัฐมนตรีว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันได้เกิดโรคระบาดในสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ทำให้สัตว์ปีกดังกล่าวป่วยและล้มตายเป็นจำนวนมากและบางโรคสามารถติดต่อมาสู่คนได้ สมควรกำหนดให้มีการควบคุมการค้าสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่านและไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ และซากสัตว์ปีกดังกล่าวเพิ่มเติมไปจากกฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อเป็นการควบคุมและดูแลป้องกันโรคระบาดจากสัตว์ดังกล่าวประกอบกับขั้นตอนการปฏิบัติงานของนายทะเบียนในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับแนวทางตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ สมควรปรับปรุงเสียในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง กำหนดสัตว์ชนิดอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

- (๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕
- (๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๗ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕
- (๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ให้สัตว์ดังต่อไปนี้เป็นสัตว์ชนิดอื่นตามมาตรา ๔

- (๑) กบ
- (๒) กระจงหรือไ้
- (๓) กระจงู
- (๔) กระจงหรือเมย
- (๕) กวาง
- (๖) กวางผา
- (๗) กุ้ง
- (๘) กูปรีหรือโคไพร
- (๙) ควายป่า
- (๑๐) ค่าง
- (๑๑) จระเข้

- (๑๒) จิ้งจี้
(๑๓) ตะพาน้ำ
(๑๔) เต่า
(๑๕) ทรายหรือเนื้อทรายหรือตามะแน
(๑๖) นากหญ้า
(๑๗) นางายหรือลิงลม
(๑๘) ปลา
(๑๙) ปู
(๒๐) แมวป่า
(๒๑) ยีราฟ
(๒๒) แรด
(๒๓) ละองหรือละมั่ง
(๒๔) เลียงผาหรือเขียงหรือโคร้าหรือกูร่า
(๒๕) วัวแดงหรือวัวดำหรือวัวเพาะ
(๒๖) สมเสร็จหรือผสมเสร็จ
(๒๗) สมันหรือเนื้อสมัน
(๒๘) ลิงโต
(๒๙) เสือ
(๓๐) หมู
(๓๑) หมูป่า
(๓๒) หอย
(๓๓) อีแก้วน้ำ
(๓๔) อีเก้งหรือฟาน
(๓๕) อูฐ
(๓๖) ฮิปโปโปแตมัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สรรอรรถ กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากสัตว์จำพวกจิ้งจี้ อีแก้วน้ำ กบ กุ้ง จระเข้ ตะพาน้ำ เต่า ปลา ปู และหอย อาจเกิดโรคระบาดที่รุนแรงและแพร่เชื้อโรคจากสัตว์ดังกล่าวมาถึงมนุษย์ เช่น โรคแซลโมเนลลา (Salmonellosis) เพื่อไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและอาจเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศได้ สมควรกำหนดให้สัตว์ชนิดอื่นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับได้มีการกำหนดสัตว์ชนิดอื่นไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ สมควรปรับปรุงเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเฉพาะกรณี

ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒. ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

ลำดับ	รายการ	บาท	สตางค์	หมายเหตุ
๑	ใบอนุญาตให้นำสัตว์เข้าในราชอาณาจักร			
	ช้าง	เชือกละ	๒๕๐	-
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ สุนัข แมว ลิง ชะนี	ตัวละ	๑๐๐	-
	แพะ แกะ สุกร กระต่าย	ตัวละ	๕๐	-
	นกกระจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๒๐๐	-
	ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕	-
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๑๐๐	-
	เอ็มบริโอ	ตัวละ	๑๐๐	-
	ไข่นกกระจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐	-
	ไข่สัตว์ปีกชนิดอื่นสำหรับให้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕	-

ลำดับ	รายการ	บาท	สตางค์	หมายเหตุ
๒	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร			
	ช้าง	เชือกละ	๕๐,๐๐๐	-
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ สุนัข แมว ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐	-
	แพะ แกะ	ตัวละ	๒๕	-
	กระต่าย	ตัวละ	๑๐	
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐	
๓	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร			
	ช้าง	เชือกละ	๒,๐๐๐	-
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ	ตัวละ	๑๐๐	-
	แพะ แกะ สุนัข ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐	-
	แมว กระต่าย	ตัวละ	๒๐	-
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๑๐๐	-
	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โคตัวละ	๕	-
	เอ็มบริโอ	ตัวละ	๒๐	-
	ไข่นกกระทา ไข่ไก่ ไข่เป็ด สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐	-
	ไข่สัตว์ปีกชนิดอื่นสำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	-	๕๐
๔	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร			ค่าธรรมเนียม
	งาช้าง	กิโลกรัมละ	๒๐	-
	หนังแพะ แกะ และสัตว์ชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๒	-
	เนื้อโค กระบือ แพะ แกะ สุนัข	กิโลกรัมละ	๕	-
	เนื้อสัตว์ปีก	กิโลกรัมละ	๑๐	-
	เครื่องในโค กระบือ แพะ แกะ สุนัข	กิโลกรัมละ	๕	-
	กีบ เขา หรือขนของม้า โค กระบือ แพะ			
	แกะ สุนัข	กิโลกรัมละ	๒	-
	ขนสัตว์ปีก	กิโลกรัมละ	-	๕๐
ซากสัตว์อย่างอื่น	กิโลกรัมละ	๒๐	-	
๕	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร			
	เศษขนแกะ (Wool noil)	กิโลกรัมละ	-	๕๐
	ซากสัตว์อย่างอื่น	กิโลกรัมละ	๑	-
๖	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๑	-

ลำดับ	รายการ	บาท	สตางค์	หมายเหตุ
๓	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์ชนิดอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง			
	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ	๒,๐๐๐	-
	(๒) ที่ราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔๐๐	-
	(๓) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๑๐๐	-
๔	ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอ			
	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ	๘๐๐	-
	(๒) ที่ราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐๐	-
๕	ใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์			
	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ	๔๐๐	-
	(๒) ที่ราชอาณาจักร	ฉบับละ	๑๐๐	-
	(๓) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๒๐	-
๑๐	ใบแทนใบอนุญาตให้ทำการค้า ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอ หรือใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์	ฉบับละ	๒๐	
๑๑	ค่าที่פקสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ โค กระบือ	ตัวละ	๕๐	-
	สุกร	ตัวละ	๓๐	-
	แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐	-
๑๒	ค่าที่פקซากสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ			
	ซากโค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๒	-
	ซากแพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๑	-
				ถ้าเศษของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไป คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ตัดทิ้งไป

ข้อ ๓ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำสัตว์เข้าในราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตให้นำซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้างที่นำออกไปเพื่อรับจ้างลากขนไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันและนำเข้าภายในกำหนดเวลานั้น

(๒) สัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการผสมพันธุ์และมีใบรับรองพันธุ์ประวัติหรือสายพันธุ์ (Pedigree) ซึ่งสัตวแพทย์เห็นว่าเหมาะสำหรับการผสมพันธุ์ สำหรับไข่สัตว์ปีกที่ใช้สำหรับทำพันธุ์นั้น จะต้องนำเข้ามาใช้ฟักเป็นพ่อแม่พันธุ์หรือปู่ย่าพันธุ์เท่านั้น

(๓) สัตว์ที่เยี่ยมเกวียนหรือสัตว์ที่ใช้จับขี้ ลากขน หรือใช้การบรรทุกของข้ามแดนไปมาเป็นครั้งคราวระหว่างตำบลชายแดน

(๔) สัตว์ที่เจ้าของนำข้ามแดนไปมาเพื่อใช้ทำไร่ นา สวน หรือเพื่อไปเลี้ยงเป็นครั้งคราวระหว่างตำบลชายแดน

(๕) สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของนำเข้ามาในราชอาณาจักรเนื่องจากการอพยพครอบครัว

(๖) สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของนำหลบหนีภัยจากการสู้รบเข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราว

(๗) ช้างที่โพนได้จากประเทศข้างเคียง

(๘) ช้างต่อที่นำกลับจากการโพนช้างตามชายแดนเข้าในราชอาณาจักร

(๙) การนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ของพระมหากษัตริย์หรือทางราชการ

(๑๐) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นอาหารประจํายานพาหนะตาม

สมควร

(๑๑) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำติดตัวเข้าในราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นอาหารตามสมควร

(๑๒) โค กระบือ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามแนวชายแดนจากประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย

กับประเทศไทย

(๑๓) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์

(๑๔) ผึ้งที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๑๕) ซากสุกรหรือซากสัตว์ปีกที่ผลิตในราชอาณาจักร เมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรแล้วไม่สามารถนำเข้าประเทศผู้รับซื้อได้และมีความจำเป็นต้องนำกลับเข้าในราชอาณาจักร

(๑๖) หนังสโค และกระบือ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๑๗) เครื่องในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร และไก่ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรสำหรับใช้ใน

อุตสาหกรรมการผลิตอาหารสัตว์เพื่อการส่งออกจำหน่ายนอกราชอาณาจักร

(๑๘) กระจุกโค กระบือ แพะ แกะ และสุกร ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๑๙) หนังสุกรหมักเกลือ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒๐) ขนแกะทำความสะอาดขั้นต้นแล้ว (Scoured wool) ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒๑) กบ กุ้ง จระเข้ ตะพานน้ำ เต่า ปลา ปู หอย และซากสัตว์ดังกล่าวที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

ข้อ ๔ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) สัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวไม่เกินเก้าสิบวันและนำออกนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลานั้น

(๒) สัตว์ที่เยี่ยมเกวียนหรือสัตว์ที่ใช้จับขี้ ลากขน หรือใช้ในการบรรทุกของข้ามแดนไปมาเป็นครั้งคราวระหว่างตำบลชายแดน

- (๓) สัตว์ที่เจ้าของนำข้ามแดนไปมาเพื่อใช้ทำไร่ นา สวน หรือเพื่อนำไปเลี้ยงเป็นครั้งคราว ระหว่างตำบลชายแดน
- (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของนำออกนอกราชอาณาจักรเนื่องจากการอพยพครอบครัว
- (๕) สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของนำหลบหนีภัยจากการสู้รบเข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราว และนำออกนอกราชอาณาจักร
- (๖) ช้างที่นำออกนอกราชอาณาจักรเพื่อการโปนช้างตามชายแดน
- (๗) ช้างที่นำออกนอกราชอาณาจักร เพื่อการแสดงและนำเข้ามาในราชอาณาจักรภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี
- (๘) การนำออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ของพระมหากษัตริย์หรือทางราชการ
- (๙) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำออกนอกราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นอาหารประจํายานพาหนะตามสมควร
- (๑๐) สุนัข และสัตว์ปีก
- (๑๑) ซากสุนัข และซากสัตว์ปีก
- (๑๒) กระดกโค กระบือ บดแตกแช่กรดตากแห้ง (Ossein)
- (๑๓) กบ กุ้ง จระเข้ ตะพาบน้ำ เต่า ปลา ปู หอย และซากสัตว์ดังกล่าว
- ข้อ ๕ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำสัตว์ผ่านราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้
- (๑) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำผ่านโดยลำเลียงด้วยยานพาหนะ ซึ่งใช้เวลาไม่เกินสี่สิบสี่ชั่วโมง
- (๒) กบ กุ้ง จระเข้ ตะพาบน้ำ เต่า ปลา ปู หอย และซากสัตว์ดังกล่าว
- ข้อ ๖ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

สรอรรถ กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๘ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียมเฉพาะกรณีไว้ แต่การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการนำซากสัตว์ประเภทเครื่องในโค กระบือ แพะ แกะ และสุนัข เข้ามาในราชอาณาจักร ค่าธรรมเนียมการนำซากสัตว์ประเภทเศษขนแกะ (Wool noil) ออกนอกราชอาณาจักรยังเป็นอัตราที่ไม่เหมาะสมและเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการ ฉะนั้นเพื่อเป็นการสนับสนุนให้มีการนำเข้าและนำออก ซึ่งซากสัตว์ ตลอดจนป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งซากสัตว์ดังกล่าว สมควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ นอกจากนั้น ควรกำหนดให้มีการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์ประเภท กบ กุ้ง จระเข้ ตะพาบน้ำ เต่า ปลา ปู หอย และซากสัตว์ดังกล่าว เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อธุรกิจการค้า รวมถึงกำหนดยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำช้างออกนอกราชอาณาจักร เพื่อการแสดงและนำเข้ามาในราชอาณาจักรภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ให้เพิ่มโรคดังต่อไปนี้เป็นโรคระบาดตามมาตรา ๔

- (๑) กาฬโรคเป็ด (duck plague หรือ duck virus enteritis)
- (๒) กาฬโรคแอฟริกาในม้า (African horse sickness)
- (๓) โรคไข้หวัดนก (bird flu หรือ avian influenza)
- (๔) โรคไข้หวัดใหญ่ม้า (เหตุไวรัสไทป์เอ) (equine influenza) (virus type A)
- (๕) โรคไข้เห็บม้า (equine piroplasmiasis)
- (๖) โรคเคอเซวี (KSV disease หรือ koi herpesvirus disease)
- (๗) โรคเครฟิชเพลก (crayfish plague)
- (๘) โรคเซปติซีเมียคิวทาเนียสอัลเซอร์เรทีฟ (septicaemia cutaneous ulcerative disease)
- (๙) โรคแซลมอนเนลลา (Salmonellosis)
- (๑๐) โรคคูรีน (dourine)
- (๑๑) โรคตัวแดงดวงขาว (white spot disease)
- (๑๒) โรคทริคิเนลลา (trichinosis)
- (๑๓) โรคทีเอส (TS หรือ Taura syndrome)
- (๑๔) โรคเทพระฮีดรัลแบคูลิวไรซิส (tetrahedral baculovirus)
- (๑๕) โรคนิวคาสเซิล (Newcastle disease)
- (๑๖) โรคโนดาไวรัส (nodavirus disease)

- (๑๗) โรค布鲁เซลลา (brucellosis)
- (๑๘) โรคบีเคดี (BKD หรือ bacterial kidney disease)
- (๑๙) โรคโบนามีเชีย (bonamiosis)
- (๒๐) โรคปากอักเสบพุพอง (vesicular stomatitis)
- (๒๑) โรคฝีดาษจระเข้ (poxvirus in crocodile)
- (๒๒) โรคฝีดาษม้า (horse pox)
- (๒๓) โรคพิษสุนัขบ้า (rabies)
- (๒๔) โรคเพอร์คินซีส (prekinsosis)
- (๒๕) โรคโพรงจมูกและปอดอักเสบในม้า (equine rhinopneumonitis)
- (๒๖) โรคมดลูกอักเสบติดต่อในม้า (contagious equine metritis)
- (๒๗) โรคมาร์ทีเลีย (mariteiliosis)
- (๒๘) โรคไมโครไซโทซิส (mikrocytosis)
- (๒๙) โรคเรื้อนม้า (horse mange)
- (๓๐) โรคเลปโทสไปรา (leptospirosis)
- (๓๑) โรคโลหิตจางติดเชื้อในม้า (equine infectious anaemia)
- (๓๒) โรควัวบ้า (mad cow disease หรือ bovine spongiform encephalopathy)
- (๓๓) โรควีเอชเอส (VHS หรือ viral haemorrhagic septicaemia)
- (๓๔) โรคสเตรปโทคอกคัสในสัตว์น้ำ (streptococcosis in aquatic animal)
- (๓๕) โรคสมองและไขสันหลังอักเสบในม้า (equine encephalomyelitis)
- (๓๖) โรคสมองและไขสันหลังอักเสบเวเนซุเอลาในม้า (Venezuelan equine encephalomyelitis)
- (๓๗) โรคสมองอักเสบญี่ปุ่น (Japanese encephalitis)
- (๓๘) โรคสมองอักเสบนิปาห์ (Nipah encephalitis)
- (๓๙) โรคหลอดเลือดแดงอักเสบติดเชื้อในม้า (infectious arteritis of horse)
- (๔๐) โรคหัวเหลือง (yellowhead disease)
- (๔๑) โรคอาร์เอสไอวี (RSIV disease หรือ Red Sea bream iridoviral disease)
- (๔๒) โรคอียูเอ (EUS หรือ epizootic ulcerative syndrome)
- (๔๓) โรคอีเอเอ็นวี (EHNVDisease หรือ epizootic haematopoietic necrosis virus disease)
- (๔๔) โรคเอชพีวี (HPV disease หรือ hepatopancreatic parvovirus disease)
- (๔๕) โรคเอ็มบีวี (MBV disease หรือ Penaeus monodon - type baculovirus disease)
- (๔๖) โรคเอ็มเอสเอกซ์ (MSX disease หรือ multinucleate sphere x disease)
- (๔๗) โรคเอสวีซีวี (SVCV disease หรือ sping viraemia of carp virus disease)
- (๔๘) โรคโอเอ็มวี (OMV disease หรือ Oncorhynchus masou virus disease)
- (๔๙) โรคไอริโดไวรัส (iridovirus disease)
- (๕๐) โรคไอเอชเอชเอ็นวี (IHNV disease หรือ infectious hypodermal and haematopoietic necrosis virus disease)

- (๕๑) โรคไอเอชเอ็นวี (IHN disease หรือ infectious haematopoietic necrosis virus disease)
(๕๒) วัณโรค (tuberculosis)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เนวิน ชิดชอบ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีโรคระบาดที่เกิดกับ กบ กุ้ง จระเข้ ตะพาน้ำ เต่า ปลา นู และหอย
จำนวน ๒๗ โรค อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคน้ำและก่อให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจการเลี้ยงสัตว์น้ำ ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค และ
เพื่อประโยชน์ต่อธุรกิจการส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปจำหน่ายยังต่างประเทศ จึงสมควรควบคุมป้องกันและกำจัดโรคระบาดที่เกิด
กับสัตว์ดังกล่าว ทั้งจากภายในประเทศและที่เข้ามาจากต่างประเทศโดยกำหนดให้โรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดตามมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับได้มีการกำหนดให้โรคอื่นเป็นโรคระบาดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยโรคระบาด
สัตว์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๕ จำนวน ๒๕ โรค สมควรปรับปรุงแก้ไขชื่อโรคระบาดสัตว์ที่กำหนดไว้เดิมให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ
และนำมารวมเป็นฉบับเดียวเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและอ้างอิงของพนักงานเจ้าหน้าที่ และประชาชนทั่วไป จึงจำเป็นต้องออกกฎ
กระทรวงนี้

กฎกระทรวง ว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐^๑

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “โรคระบาด” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕๓) (๕๔) และ (๕๕) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๗

- “(๕๓) โรคท็อกเซียเรอริง (paratuberculosis)
(๕๔) โรคพิษสุนัขบ้าเทียม (Aujeszky’s disease)
(๕๕) โรคพีอาร์อาร์เอส (PRRS หรือ porcine reproductive and respiratory syndrome)”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ธีระ สูตะบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแพร่ระบาดของโรคท็อกเซียเรอริง (paratuberculosis) โรคพิษสุนัขบ้าเทียม (Aujeszky’s disease) และโรคพีอาร์อาร์เอส (PRRS หรือ porcine reproductive and respiratory syndrome) ในสุกรและโค ซึ่งเป็นพาหะแพร่กระจายโรคไปยังสัตว์อื่น อันส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ และอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนจำเป็นต้องมีมาตรการควบคุม และกำจัดเพื่อมิให้โรคแพร่ระบาด จึงสมควรกำหนดเพิ่มเติมให้โรคดังกล่าวเป็นโรคระบาด ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๘ และโดยที่บทนิยามคำว่า “โรคระบาด” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้บัญญัติให้กำหนดโรคอื่น เป็นโรคระบาดตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

วิษศักดิ์/ผู้จัดทำ

๓๐ มกราคม ๒๕๕๑

ก้องเกียรติ/ผู้จัดทำ

๑ มิถุนายน ๒๕๕๒

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๑๒ ก/หน้า ๓๐/๑๖ มกราคม ๒๕๕๑

กฎกระทรวง

กำหนดการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๑ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๖ (พ.ศ. ๒๕๕๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ให้ยื่นคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่

(๑) ช้าง ม้า โคน กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้

(๒) กวาง นากหญ้า หมูป่า

(๓) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับทำพันธุ์

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๒ แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตหลังจากได้มีการตรวจและทำลายเชื้อโรคระบาดตามระเบียบของกรมปศุสัตว์แล้ว

ข้อ ๔ คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามกฎหมายนี้ให้เป็นไปตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๖ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

อดิศร เพียงเกษ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในสภาวะการณ์ปัจจุบันโรคไข้หวัดนก (bird flu หรือ avian influenza) เป็นโรคระบาดที่ทำให้สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน ตายเป็นจำนวนมากและสามารถติดต่อมาสู่คนได้ นอกจากนี้ยังมีโรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ปีก ได้แก่ กาฬโรคเป็ด (duck plague หรือ duck virus enteritis) โรคแซลมโมเนลลา (salmonellosis) และโรคนิวคาสเซิล (Newcastle disease) ซึ่งโรคระบาดดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศและมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรค สมควรควบคุมการนำสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ หรือซากสัตว์ดังกล่าวไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ประกอบกับได้มีการกำหนดการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ สมควรปรับปรุงเป็นฉบับเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและอ้างอิงของพนักงานเจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการยึด การทำลาย หรือการส่งกลับซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์โดยไม่มีค่าชดเชย

พ.ศ. ๒๕๓๑

ด้วยปรากฏว่าได้มีผู้นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ โดยฝ่าฝืนต่อบทแห่งกฎหมาย หรือเป็นกรณีนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยปฏิบัติถูกต้องตามบทแห่งกฎหมาย แต่สัตว์นั้นเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์เป็นพาหะของโรคระบาดในขณะนั้นหรือภายหลังการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรอยู่เนื่อง ๆ ซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจของประเทศ ด้านการปศุสัตว์ได้

เพื่อป้องกันความเสียหายอันเกิดขึ้นจากโรคระบาดสัตว์ ซึ่งติดมากับสัตว์หรือซากสัตว์จากต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๔๘๕ วางระเบียบให้ถือปฏิบัติโดยไม่มีค่าชดเชย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการยึด การทำลาย หรือการส่งกลับซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์ โดยไม่มีค่าชดเชย พ.ศ.๒๕๓๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การนำสัตว์ หรือซากสัตว์เข้าหรือผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฝ่าฝืนต่อบทแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ให้สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ทำการยึดสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไว้ เพื่อดำเนินคดีและทำการตรวจโรค ทั้งนี้ห้ามนำสัตว์ หรือซากสัตว์ลงจากยานพาหนะในกรณีที่เป็นการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยยานพาหนะ แต่ถ้าเป็นการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยวิธีอื่น ให้ยึดสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นไว้ภายในเขตที่เห็นสมควรกำหนดแล้วให้ดำเนินการตรวจและทำลายเชื้อโรค

การตรวจและการทำลายเชื้อโรค ให้เป็นไปตามระเบียบหรือคำสั่งที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด

เมื่อคดีถึงที่สุดและปรากฏว่าสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นไม่เป็นโรคระบาดสัตว์ให้ดำเนินการส่งกลับสัตว์ หรือซากสัตว์ดังกล่าว แต่ถ้าสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นเป็นโรคระบาดสัตว์ให้จัดการทำลายเสียให้สิ้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์โดยถูกต้องตามบทแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ เมื่อสัตว์นั้นเป็นโรคระบาดหรือสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเป็นพาหะของโรคระบาดในขณะนั้น หรือภายหลังการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร ทั้งนี้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาการส่งกักตรวจโรคของเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ประจำด่านกักสัตว์ระหว่างประเทศ ให้จัดการทำลายเสียให้สิ้น

ข้อ ๕ การทำลายสัตว์ตามระเบียบนี้ให้ใช้วิธีทำลาย ดังนี้ คือ

(๑) ทำลายด้วยยาพิษชนิดที่ทำให้สัตว์ถึงแก่ความตายทันที

(๒) ทำลายด้วยปืนชนิดใช้ฆ่าสัตว์โดยเฉพาะ

(๓) ทำลายด้วยปืนตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และสิ่งเทียบอาวุธปืน ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจให้ความเห็นชอบตามกฎหมายดังกล่าวแล้วหรือ

(๔) โดยวิธีอื่นตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์เห็นสมควรกำหนดซากสัตว์ที่ได้จากการทำลายตามวรรคก่อนให้จัดการตามข้อ ๖ ของระเบียบนี้

ข้อ ๖ การทำลายซากสัตว์ตามระเบียบนี้ให้ใช้วิธีทำลายดังนี้ คือ

(๑) ให้ฝังซากสัตว์นั้นได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร

ถ้าเป็นซากสัตว์ใหญ่ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ หรือซากสัตว์ที่มีจำนวนมาก

ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรอีกด้วย

(๒) เผาซากสัตว์นั้นให้ไหม้จนหมดสิ้น หรือ

(๓) โดยวิธีอื่นตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์เห็นสมควรกำหนด

ข้อ ๗ การขีดยา การทำลายหรือการส่งกลับซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์ตามระเบียบนี้ไม่ถือว่าเป็นการค้าสัตว์

ข้อ ๘ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการขีดยา การกักตรวจโรค การเลี้ยงดูการเก็บรักษา การทำลายสัตว์ หรือ

ซากสัตว์ตามระเบียบนี้ให้เจ้าของสัตว์ หรือซากสัตว์เป็นผู้ออกเองทั้งสิ้น

ข้อ ๙ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจสั่งการใด ๆ ตามหลักวิชาการสัตว์แพทย์ เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้รวมทั้งมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติการ และออกระเบียบหรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้ปฏิบัติการตามระเบียบนี้

การออกคำสั่งหรือระเบียบใด ๆ ตามวรรคก่อน ต้องไม่แย้งหรือขัดระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๓๑

อุดมศักดิ์ ทั้งทอง

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน

ตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามที่ได้ประกาศแต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ และฉบับลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๒๕ เท่านั้น

เนื่องจากได้มีการจัดกรอบอัตรากำลังใหม่ภายในกรมปศุสัตว์ และเพื่อให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ สามารถบริหารงานในหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบเดียวกัน จึงเห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับกรอบอัตรากำลังและบริหารงานดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ และ

(๒) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

ข้อ ๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งปศุสัตว์จังหวัดเป็นนายทะเบียน เพื่อปฏิบัติกรตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐

(ลงชื่อ) เสนาะ เทียนทอง

(นายเสนาะ เทียนทอง)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง แต่งตั้งสัตวแพทย์

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕

เพื่อให้การปฏิบัติงานในด้านการควบคุม ป้องกัน และกำจัดโรคระบาดสัตว์ของสัตวแพทย์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสมตามสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ แต่งตั้งให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ของกรมปศุสัตว์ เป็นสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕

- อธิบดีกรมปศุสัตว์
- รองอธิบดีกรมปศุสัตว์
- ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
- นายสัตวแพทย์สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
- สัตวแพทย์สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
- ผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย
- นายสัตวแพทย์สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย
- สัตวแพทย์สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย
- เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์ สำนักสุขศาสตร์และสุขอนามัย
- ปศุสัตว์จังหวัด
- นายสัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- สัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

- (๑๓) เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- (๑๔) ปศุสัตว์อำเภอ
- (๑๕) นายสัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ
- (๑๖) สัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ
- (๑๗) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์
- (๑๘) นายสัตวแพทย์ ด่านกักกันสัตว์
- (๑๙) สัตวแพทย์ ด่านกักกันสัตว์

ข้อ ๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ของกรมประมงเป็นสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะในส่วนของสัตว์หรือซากสัตว์ประเภท กบ กุ้ง จระเข้ เต่า ตะพาบน้ำ ปลา ปู และหอย

- (๑) อธิบดีกรมประมง
- (๒) รองอธิบดีกรมประมง
- (๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคสัตว์น้ำ
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการด้านการประมง
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง
- (๘) ผู้อำนวยการกองตรวจสอบรับรองมาตรฐานคุณภาพสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
- (๙) ผู้อำนวยการกองพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ
- (๑๐) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสุขภาพสัตว์น้ำจืด
- (๑๑) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสุขภาพสัตว์น้ำชายฝั่ง
- (๑๒) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
- (๑๓) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
- (๑๔) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
- (๑๕) ผู้อำนวยการส่วนอนุญาตและจัดการประมง
- (๑๖) ผู้อำนวยการส่วนตรวจการค้าสัตว์น้ำ
- (๑๗) ผู้อำนวยการส่วนประมงกรุงเทพมหานคร
- (๑๘) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด
- (๑๙) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง
- (๒๐) ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- (๒๑) ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาประมงพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- (๒๒) หัวหน้าด่านตรวจสัตว์น้ำ
- (๒๓) นักวิชาการประมง ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ในสังกัดสำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด

สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง สำนักบริหารจัดการด้านการประมง กรุงเทพมหานคร

(๒๔) นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ในสังกัดกองตรวจสอบรับรองมาตรฐานคุณภาพสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และกองพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ

(๒๕) ประมงจังหวัด

(๒๖) นักวิชาการประมง ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานประมงจังหวัด

ข้อ ๔ ให้สัตวแพทย์ตามข้อ ๒(๑) - (๕) และข้อ ๓ (๑) - (๒๔) มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่พระราชอาณาจักร

ข้อ ๕ ให้สัตวแพทย์ตามข้อ ๒ (๖) - (๑๕) และข้อ ๓ (๒๕) - (๒๖) มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ วงศ์สมุทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕

(๒) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ข้อ ๒ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

- (๑) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๒) รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๔) นายอำเภอ
- (๕) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- (๖) เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
- (๗) เกษตรอำเภอ
- (๘) นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล
- (๙) กำนัน
- (๑๐) ผู้ใหญ่บ้าน
- (๑๑) ท้องถิ่นจังหวัด
- (๑๒) ปลัดเทศบาล

(๑๓) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(๑๔) ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้ากองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ของเทศบาล

(๑๕) ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วน

ตำบล

(๑๖) ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนส่งเสริมการเกษตร (งานปศุสัตว์) ขององค์การ

บริหารส่วนตำบล

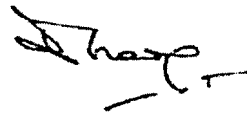
(๑๗) หัวหน้าศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาล และหัวหน้าสถานีอนามัยขององค์การ

บริหารส่วนตำบล

(๑๘) นักวิชาการสาธารณสุข และเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไปที่

ประจำศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาล และสถานีอนามัยขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายธีระ วงศ์สมุทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออก
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามที่รัฐบาลกำหนดให้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เป็นท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานควบคุม ตรวจสอบสัตว์และซากสัตว์ที่มีการนำเข้า นำออก นำผ่านราชอาณาจักรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม จึงจำเป็นต้องกำหนดท่าเข้าและท่าออกตามกฎหมาย ว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๒. ในข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๒. ด้านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางอากาศ มีอาณาเขตตามเขตสำนักศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร และทุกเขตของกรุงเทพมหานคร (ยกเว้นเขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตจตุจักร และเขตลาดกระบัง) เขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๔๔. ในข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

“๔๔. ด้านกักกันสัตว์สุวรรณภูมิ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

อดิศร เพียงเกษ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออก

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

ด้วยสภาพการณ์ในปัจจุบันมีปริมาณการนำเข้า นำออก นำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์และซากสัตว์เพิ่มขึ้น ประกอบกับการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานควบคุมตรวจสอบสินค้าสัตว์และซากสัตว์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และสอดคล้องกับพื้นที่อาณาเขตรับผิดชอบของด่านกักสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๓ กำหนดให้ด่านกักสัตว์ที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๓๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นท่าเข้าและท่าออก โดยมีอาณาเขตของท่าเข้าและท่าออก ดังนี้

๑. ด่านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางน้ำ มีอาณาเขตตามเขตสำนักศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสมุทรปราการ (ยกเว้นเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ)

๒. ด่านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางอากาศ มีอาณาเขตตามเขตสำนักศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร และทุกเขตของกรุงเทพมหานคร (ยกเว้น เขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตจตุจักร และเขตลาดกระบัง) เขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

๓. ด่านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางไปรษณีย์ มีอาณาเขตตามเขตด่านศุลกากรไปรษณีย์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

๔. ด่านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางรถไฟ มีอาณาเขตตามเขตด่านศุลกากรรถไฟกรุงเทพ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

๕. ด่านกักกันสัตว์ชลบุรี มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดชลบุรี และเขตสำนักศุลกากรกรุงเทพ เฉพาะเขตโรงพักสินค้าเพื่อตรวจปล่อยของขาเข้าและบรรจุของขาออกที่ขนส่งโดยระบบคอนเทนเนอร์นอกเขตท่าเทียบท่าเรือ (รพท./ICD) เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

๖. ด่านกักกันสัตว์สระแก้ว มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดสระแก้ว

๗. ด่านกักกันสัตว์จันทบุรี มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดจันทบุรี

๘. ด่านกักกันสัตว์ตราด มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดตราด

๙. ด่านกักกันสัตว์ระยอง มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดระยอง

๑๐. ด่านกักกันสัตว์บุรีรัมย์ มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดบุรีรัมย์

๑๑. ด่านกักกันสัตว์สุรินทร์ มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดสุรินทร์

๑๒. ด่านกักกันสัตว์ศรีสะเกษ มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดศรีสะเกษ

๑๓. ด่านกักกันสัตว์อุบลราชธานี มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดอุบลราชธานี

๑๔. ด่านกักกันสัตว์อำนาจเจริญ มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดอำนาจเจริญ

๑๕. ด่านกักกันสัตว์หนองคาย มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดหนองคาย

๑๖. ด่านกักกันสัตว์เลย มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดเลย

๑๗. ด่านกักกันสัตว์นครพนม มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดนครพนม

๑๘. ด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดมุกดาหาร

๑๙. ด่านกักกันสัตว์เชียงใหม่ มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดเชียงใหม่

๒๐. ด่านกักกันสัตว์แม่ฮ่องสอน มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๒๑. ด่านกักกันสัตว์เชียงราย มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดเชียงราย

๒๒. ด่านกักกันสัตว์น่าน มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดน่าน

๒๓. ด่านกักกันสัตว์พะเยา มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดพะเยา

๒๔. ด่านกักกันสัตว์ตาก มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดตาก

๒๕. ด่านกักกันสัตว์อุตรดิตถ์ มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดอุตรดิตถ์

๒๖. ด่านกักกันสัตว์พิษณุโลก มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดพิษณุโลก

๒๗. ด่านกักกันสัตว์เพชรบุรี มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดเพชรบุรี

๒๘. ด่านกักกันสัตว์กาญจนบุรี มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดกาญจนบุรี

๒๙. ด่านกักกันสัตว์ราชบุรี มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดราชบุรี

๓๐. ด่านกักกันสัตว์สมุทรสงคราม มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดสมุทรสงครามและ

จังหวัดสมุทรสาคร

๓๑. ด่านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๓๒. ด่านกักกันสัตว์ชุมพร มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดชุมพร

๓๓. ด่านกักกันสัตว์ระนอง มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดระนอง

๓๔. ด่านกักกันสัตว์ภูเก็ต มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา

๓๖. ด่านกักกันสัตว์สุราษฎร์ธานี มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๓๗. ด่านกักกันสัตว์นครศรีธรรมราช มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดนครศรีธรรมราช

๓๘. ด่านกักกันสัตว์สงขลา มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดสงขลา และจังหวัดพัทลุง
๓๙. ด่านกักกันสัตว์ตรัง มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดตรัง
๔๐. ด่านกักกันสัตว์นราธิวาส มีอาณาเขตของจังหวัดนราธิวาส
๔๑. ด่านกักกันสัตว์สตูล มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดสตูล
๔๒. ด่านกักกันสัตว์ยะลา มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดยะลา
๔๓. ด่านกักกันสัตว์ปัตตานี มีอาณาเขตตามเขตของจังหวัดปัตตานี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

สุชาติพันธุ์ เกตุราพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตปลอดโรคระบาดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กำหนดให้ท้องที่ดังต่อไปนี้เป็นเขตปลอดโรคระบาดชนิดไข้หวัดนก หรือโรคเอเวียนอินฟลูเอนซา (Avian Influenza) ของสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด และห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

(๑) ท้องที่เขตภาคเหนือ รวม ๕ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดอุตรดิตถ์

(๒) ท้องที่เขตภาคกลาง รวม ๒๕ จังหวัด ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดสระบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดอ่างทอง

(๓) ท้องที่เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม ๑๕ จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครพนม จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ

(๔) ท้องที่เขตภาคตะวันออก รวม ๘ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว

(๕) ท้องที่เขตภาคใต้ รวม ๑๕ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดนราธิวาส จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดปัตตานี จังหวัดพังงา จังหวัดพัทลุง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดยะลา จังหวัดระนอง จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตปลอดโรคระบาดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เห็นเป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงกำหนดเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยของโค กระบือ แพะ แกะ สุกร ในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ ในเขต ๒ (ภาคตะวันออก) ขึ้นใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๒) เรื่อง กำหนดเขตปลอดโรคระบาดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๒

ข้อ ๒ กำหนดท้องที่ในจังหวัดเขต ๒ (ภาคตะวันออก) ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว จังหวัดนครนายก เป็นเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยของโค กระบือ แพะ แกะ และสุกร

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ชูชีพ หาญสวัสดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตปลอดโรคระบาดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เห็นเป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงกำหนดเขตปลอดโรคระบาดชนิดรินเดอร์เปสต์และชนิดปากและเท้าเปื่อยของโค กระบือ แพะ แกะ สุกร ในท้องที่จังหวัดภาคใต้ขึ้นใหม่ รวมทั้งกำหนดให้เป็นเขตปลอดโรคระบาดชนิดดังกล่าวของหมูป่าและกวางเพิ่มเติม เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง กำหนดเขตปลอดโรคระบาดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

ข้อ ๒ กำหนดท้องที่ในจังหวัดภาคใต้ รวม ๑๒ จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดพังงา จังหวัดพัทลุง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดยะลา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล เป็นเขตปลอดโรคระบาดชนิดรินเดอร์เปสต์และชนิดปากและเท้าเปื่อยของโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

สุชาติพันธุ์ เกตุราพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วย การอนุญาต การตรวจโรคและการทำลายเชื้อโรค ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาต การตรวจโรค และการทำลายเชื้อโรคในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันภายใต้กรอบโครงสร้างใหม่ของการปฏิรูประบบราชการ รวมทั้งเป็นการวางระเบียบการควบคุมและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบให้ถือปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการอนุญาต การตรวจโรค และการทำลายเชื้อโรคในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการอนุญาต การตรวจโรคและการทำลายเชื้อโรคในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สัตว์แพทย์ประจำท้องที่” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะประจำในท้องที่ที่ตนเองรับผิดชอบ

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์

“เครื่องหมายที่ตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายใดๆ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ หรือสัตว์แพทย์ประจำท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ได้ทำไว้ที่ตัวสัตว์อันมีลักษณะคงทนถาวร ไม่หลุดหรือลอกออกจากตัวสัตว์ได้ง่าย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจำแนกสัตว์แต่ละตัว

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“การตรวจโรคระบาด” หมายความว่า การตรวจสุขภาพสัตว์และสุขศาสตร์ซากสัตว์ทั้งทางกายภาพ และหรือทางห้องปฏิบัติการเพื่อค้นหาหรือทราบโรคระบาด

“การทำลายเชื้อโรคระบาด” หมายความว่า การกระทำใดๆ เพื่อให้ปราศจากเชื้อโรคระบาด เช่น การใช้ สารเคมีภัณฑ์หรือความร้อนกับวัสดุอุปกรณ์ที่สัมผัสกับตัวสัตว์ หรือซากสัตว์ ยานพาหนะบรรทุกสัตว์ รวมตลอด ถึงการกระทำที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ด้วย

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ซึ่งมิใช่การอนุญาตตามหมวด ๒ หมวด ๓ หรือหมวด ๔ ของระเบียบนี้

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อ สัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวอยู่ในพื้นที่นั้น

ข้อ ๗ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้รับคำขอเป็นผู้พิจารณาคำขอและตรวจสอบแหล่งที่มาของสัตว์ หรือซากสัตว์อย่างละเอียด โดยจะต้องไม่เป็นสัตว์หรือซากสัตว์ที่มาจากท้องที่ที่มีการระบาดของโรคระบาด หรือ สงสัยว่ามีโรคระบาดและผู้ยื่นคำขอต้องไม่เคยมีประวัติการรายงานว่ามีความบกพร่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม เงื่อนไขในใบอนุญาต หรือการตอบรับสัตว์หรือซากสัตว์จากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางในการนำสัตว์หรือ ซากสัตว์ไปในครั้งก่อนๆ แล้วให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ทำการตรวจโรคระบาดหรือการทำลายเชื้อโรคระบาด เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ไม่มีพยาธิสภาพของโรคระบาดแล้ว ในกรณีที่เป็นสัตว์ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยให้แก่โค กระบือ แพะ แกะ และสุกรทุกตัว ส่วนวัคซีนชนิดอื่นให้ฉีดตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด หรือผู้รับคำขอจะพิจารณาฉีดวัคซีนชนิดอื่นตามที่เห็นสมควร ให้แก่สัตว์ก็ได้ เมื่อได้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์แล้ว ให้สัตวแพทย์ผู้จัดทำหลักฐานการฉีดวัคซีนตามแบบที่กรมปศุสัตว์ กำหนด

สัตว์และลูกสัตว์ต่อไปนี้จะต้องได้รับการฉีดวัคซีนชนิดใด และทำเครื่องหมายที่ตัวสัตว์ตาม ข้อ ๗ (๑) หรือไม่ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้รับคำขอเป็นผู้พิจารณาตามที่เห็นสมควร คือ

- (ก) ลูกสุกรซึ่งมีน้ำหนักตัวไม่เกิน ๑๕ กิโลกรัม
- (ข) สุกรขุนซึ่งมีน้ำหนักตัวเกินกว่า ๘๐ กิโลกรัม
- (ค) ลูกโค หรือลูกกระบือซึ่งมีอายุไม่เกิน ๔ เดือน
- (ง) ลูกแพะ หรือลูกแกะซึ่งมีอายุไม่เกิน ๒ เดือน

(๒) สัตว์ตามข้อ ๗ (๑) หากได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยและหรือวัคซีน

ชนิดอื่นมาแล้วเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวันและไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับถัดจากวันที่ได้รับการฉีดวัคซีนเป็นต้นมา จะไม่ฉีดวัคซีนชนิดดังกล่าวข้างต้นให้กับสัตว์นั้นอีกก็ได้ แต่ทั้งนี้สัตว์นั้นจะต้องมีหลักฐานการได้รับการฉีดวัคซีนหรือสัตวแพทย์ผู้รับคำขอสามารถตรวจสอบประวัติการฉีดวัคซีนได้ แล้วออกหนังสือรับรองการฉีดวัคซีนให้กับเจ้าของสัตว์นั้น พร้อมทั้งดำเนินการทำเครื่องหมายที่ตัวสัตว์ตามข้อ ๗ (๓) แล้วให้ดำเนินการพิจารณาออกใบอนุญาตให้นำสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดต่อไปตามที่กำหนดในข้อ ๘

(๓) ให้ทำเครื่องหมายที่ตัวสัตว์ตามแบบ วิธีการ และตำแหน่งที่ตัวสัตว์ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ทั้งนี้ เครื่องหมายดังกล่าวจะต้องมองเห็นได้ชัดเจน

(๔) เมื่อสัตว์ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดตาม ข้อ ๗ (๑) และทำเครื่องหมายตามข้อ ๗ (๓) แล้ว ให้เลี้ยงสัตว์นั้นไว้ที่เดิม เพื่อดูอาการของโรคระบาดต่อไปเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวันนับถัดจากวันที่ฉีดวัคซีนเป็นต้นไป ถ้าสัตว์ยังคงมีสุขภาพสมบูรณ์เป็นปกติ จึงให้ดำเนินการพิจารณาออกใบอนุญาตให้นำสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดต่อไปได้ตามที่กำหนดในข้อ ๘

(๕) สำหรับสัตว์ชนิดอื่นที่ไม่ใช่โค กระบือ แพะ แกะ และสุกรตามข้อ ๗ (๑) จะต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดชนิดใดหรือไม่ ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๘ สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้รับคำขอเมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๗ แล้วให้พิจารณาออกใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดให้กับผู้ขอรับใบอนุญาตโดยให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ก่อนออกใบอนุญาต ให้แจ้งการขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดไปให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะเคลื่อนย้ายไปทราบโดยวิธีด่วนที่สุด

การแจ้งตามความในวรรคก่อน ให้ระบุรายละเอียดสถานที่ปลายทางที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปให้ชัดเจน เพื่อให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายสามารถทราบรายละเอียด และเดินทางไปยังจุดที่สัตว์หรือซากสัตว์จะไปถึงได้ถูกต้อง

(๒) ให้ผู้ออกใบอนุญาตกำหนดจำนวนวันที่ให้ใช้ใบอนุญาตให้เหมาะสมกับระยะทางการเดินทางที่จะนำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปถึงปลายทาง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมงจากวันออกใบอนุญาตเป็นต้นไป

(๓) กรณีที่ต้องใช้ยานพาหนะขนส่งสัตว์หรือซากสัตว์จำนวนหลายคันให้ออกใบอนุญาตเป็นรายคัน

(๔) ให้ผู้ออกใบอนุญาต หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมาย ไปทำการตรวจโรคระบาดสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาต หากไม่พบโรคระบาดให้ควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ขึ้นยานพาหนะให้เรียบร้อย พร้อมทั้งให้ดำเนินการทำลายเชื้อโรคระบาดก่อนที่จะมอบใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดให้กับผู้ขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๙ เมื่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายได้รับแจ้งตามข้อ ๘ (๑) แล้ว ให้เดินทางไปตรวจตามกำหนดที่สัตว์หรือซากสัตว์เคลื่อนย้ายมาถึง และให้บันทึกรายการในใบตอบสัตว์หรือซากสัตว์แล้วส่งคืนสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางโดยด่วน หากตรวจพบสัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้รายงานปศุสัตว์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยท้องที่ต้นทาง และผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยท้องที่ปลายทางทราบโดยวิธีด่วนที่สุด

ในวันที่สัตว์หรือซากสัตว์มาถึงตามกำหนดที่ได้รับแจ้งจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทาง แต่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายตรวจไม่พบสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว จนเวลาล่วงเข้าไปในวันถัดไป อีกหนึ่งวันก็ยังไม่สามารถตรวจพบสัตว์หรือซากสัตว์นั้นได้ ก็ให้สอบสวนหาสาเหตุและข้อเท็จจริงพร้อมทั้งให้ติดต่อขอสำเนาหลักฐานใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทาง หากพบว่ามีกรกระทำผิดฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อนักงานสอบสวน เพื่อทำการสอบสวน แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตวแพทย์พบว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้นำไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ในขณะที่เดินทางหรือถึงท้องที่ปลายทางแล้ว เกิดเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาดให้สัตวแพทย์ดำเนินการตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ แล้วแต่กรณี และหากสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะต้องถูกทำลายตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ให้สัตวแพทย์ผู้ตรวจพบทำบันทึกสั่งกักสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นไว้ เพื่อดำเนินการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ ตามระเบียบการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว และข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และถ้ามีการขอเบิกจ่ายเงินค่าทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ให้รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และทำเรื่องเบิกจ่ายเงินต่อไป เว้นแต่เจ้าของสัตว์ได้แจ้งใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๑๑ สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้ใดจะเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำหรับในเขตท้องที่ใดและกรณีใดนั้น ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

หมวด ๒

การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน เข้าใน หรือออกนอกเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว

ข้อ ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในเขตพื้นที่ที่มีประกาศเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราวหรือออกนอกเขตดังกล่าวไปยังเขตพื้นที่ที่ไม่มีประกาศเป็นเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดเดียวกัน หรือต่างจังหวัดให้ผู้นั้นยื่นคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่นั้นหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมโรคระบาด

เมื่อได้รับคำขอตามวรรคก่อนแล้วให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมโรคระบาดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีการขออนุญาตเคลื่อนย้ายซากสัตว์ เมื่อเห็นว่าไม่มีพยาธิสภาพของโรคระบาด ไม่ใช่ซากสัตว์ที่มาจากแหล่งที่เกิดโรคระบาด เมื่อได้ดำเนินการทำลายเชื้อโรคระบาดแล้วให้สัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมโรคระบาด หรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่นั้นพิจารณาออกหนังสืออนุญาตหรือใบอนุญาต

(๒) กรณีการขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ ของระเบียบนี้โดยอนุโลม แต่ให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดชนิดเดียวกันกับโรคระบาดที่ระบุในประกาศ และให้กักสัตว์ไว้ดูอาการเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบเอ็ดวัน นับถัดจากวันที่ฉีดวัคซีนเป็นต้นไป แล้วให้สัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมโรคระบาด หรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่นั้นพิจารณาออกหนังสืออนุญาตหรือใบอนุญาต

(๓) กรณีการขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์จากพื้นที่อำเภอชายแดนที่มีประกาศเป็นเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบโรคระบาดที่อาจมาจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย เมื่อตรวจสอบแล้วไม่พบว่ามีโรคระบาดเกิดขึ้นในพื้นที่ดังกล่าวให้สัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมโรคระบาดหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่นั้นพิจารณาออกหนังสืออนุญาตหรือใบอนุญาตโดยดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ โดยอนุโลม

(๔) กรณีการขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการตามข้อ ๕

ข้อ ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ซึ่งไม่มีประกาศเป็นเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว เข้าในเขตท้องที่ซึ่งมีประกาศเป็นเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ให้ผู้นั้นยื่นคำขออนุญาตตามความในข้อ ๖ และให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่นั้นดำเนินการตามความในข้อ ๗ ของระเบียบนี้โดยอนุโลม แต่กรณีเป็นสัตว์ให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดชนิดเดียวกันกับโรคระบาดที่ระบุในประกาศ และให้กักสัตว์ไว้ดูอาการเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบเอ็ดวันนับถัดจากวันที่ฉีดวัคซีนเป็นต้นไป แล้วให้พิจารณาออกใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ โดยดำเนินการตามความในข้อ ๘ และให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการตามความในข้อ ๕ ของระเบียบนี้โดยอนุโลม ยกเว้นสัตว์ที่จะเข้าเขตอำเภอชายแดนที่มีประกาศเป็นเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบโรคระบาดที่อาจมาจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยและไม่พบว่ามีโรคระบาดเกิดขึ้น ให้ดำเนินการตามข้อ ๖ และ ๗ แล้วให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่พิจารณาออกหนังสืออนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์โดยให้ดำเนินการตามความในข้อ ๘ และให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการตามความในข้อ ๕ ของระเบียบนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่สัตวแพทย์พบว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้เคลื่อนย้ายตามหมวดนี้ ในขณะที่เดินทาง หรือถึงท้องที่ปลายทางแล้ว เกิดเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ดำเนินการตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ แล้วแต่กรณี และหากสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะต้องถูกทำลายตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ให้สัตวแพทย์ผู้ตรวจสอบพบทำบันทึกสั่งกักสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไว้ เพื่อดำเนินการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ ตามระเบียบการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว และข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และถ้ามีการขอเบิกจ่ายเงินค่าทำลายสัตว์ หรือซากสัตว์ให้รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และทำเรื่องเบิกจ่ายเงินต่อไป เว้นแต่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์นั้นได้จงใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

หมวด ๓

การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตปลอดโรคระบาด

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตเคลื่อนย้ายโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือซากสัตว์ของสัตว์ดังกล่าวเข้าในหรือผ่านเขตปลอดโรคระบาด ให้ผู้นั้นยื่นคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวอยู่ในพื้นที่นั้น

ข้อ ๑๖ เมื่อได้รับคำขอแล้วให้ผู้รับคำขอพิจารณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) การขออนุญาตนำซากสัตว์ประเภทเนื้อ ซึ่งประสงค์จะนำไปเพื่อการบริโภค

(ก) จะต้องเป็นซากสัตว์ที่ได้จากสัตว์ซึ่งไม่ใหม่มาจากแหล่งที่มีโรคระบาด

(ข) จะต้องเป็นซากสัตว์ที่ผ่านกระบวนการฆ่าจากโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับการรับรองจาก

สัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมาย

(ค) จะต้องเป็นซากสัตว์ที่สัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายได้ตรวจแล้ว

เห็นว่าซากสัตว์นั้นไม่มีเชื้อโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาดและออกหนังสือรับรองคุณภาพของซากสัตว์จำนวนของซากสัตว์ มอบให้เจ้าของซากสัตว์ไว้เป็นหลักฐาน

(ง) สถานที่คัดแยก บรรจุหีบห่อ และเก็บรักษาซากสัตว์ต้องได้รับการรับรองจาก

สัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมาย

(๒) การขออนุญาตนำซากสัตว์ประเภทอื่นๆ ในส่วนที่ไม่ได้กำหนดให้ดำเนินการตาม

ข้อ ๑๖ (๑) โดยอนุโลม

(๓) การขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์

(ก) ต้องเป็นสัตว์ที่มีลักษณะดี เหมาะสมสำหรับใช้ปรับปรุงและขยายพันธุ์อย่างแท้จริงหรือตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายจะอนุญาตตามที่เห็นสมควร

(ข) จะต้องให้ปศุสัตว์จังหวัดท้องที่ปลายทางที่นำสัตว์ไป รับรองสถานที่เพื่อใช้กักสัตว์ตามข้อ ๑๘ และให้นำหนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์นั้นมาประกอบการขออนุญาตด้วย

(ค) บริเวณที่มาของสัตว์ ในรัศมียี่สิบกิโลเมตรต้องไม่มีโรคระบาดชนิดเดียวกันกับโรคที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาดตลอดระยะเวลาสามเดือนที่ผ่านมา

(ง) การขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์เพื่อการค้า ผู้รับคำขอต้องบันทึกหมายเลขและสถานที่ที่นายทะเบียนออกใบอนุญาตเพื่อทำการค้าสัตว์ของผู้ขออนุญาตไว้ในใบคำขออนุญาตด้วย

(จ) ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ ของระเบียบนี้โดยอนุโลม เว้นแต่ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการกักสัตว์ ให้กักสัตว์ไว้ดูอาการของโรคระบาด ณ สถานกักกันสัตว์ของกรมปศุสัตว์หรือสถานกักกันสัตว์ที่กรมปศุสัตว์รับรองเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบเอ็ดวัน

(ฉ) ในวันถัดจากวันที่นำสัตว์เข้ากัก ณ สถานกักกันสัตว์ ให้ผู้รับคำขอส่งสำเนาคำขออนุญาต หนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์ที่กรมปศุสัตว์รับรองและรายงานวันที่ครบกำหนดในการกักสัตว์ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายทราบโดยวิธีด่วนที่สุด

(ข) ให้สัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่ตรวจโรคระบาด บันทึกผลการตรวจโรคระบาดและอาการของสัตว์ที่กักไว้เป็นหลักฐานอย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะเคลื่อนย้ายสัตว์จากสถานกักกันสัตว์นั้นไปหมด

ข้อ ๑๗ สัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งยื่นคำขอตามข้อ ๑๕ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๖ แล้ว เห็นว่าไม่มีพยาธิสภาพของโรคระบาดและเห็นสมควรอนุญาตให้เคลื่อนย้ายได้ให้รายงานผลการปฏิบัติพร้อมเสนอความเห็นไปให้อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายทราบโดยวิธีด่วนที่สุดเพื่อพิจารณาอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตปลอดโรคระบาด

การอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคแรกให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ให้หมดภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการอนุญาตเป็นต้นไป แต่ทั้งนี้ในระหว่างการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์จะต้องไม่มีการนำสัตว์หรือซากสัตว์อื่นๆ เข้าหรือออกจากสถานกักกันสัตว์หรือซากสัตว์นั้น

ข้อ ๑๘ สัตว์ที่เคลื่อนย้ายตามความในหมวดนี้ เมื่อถึงปลายทางให้ปศุสัตว์จังหวัดท้องที่ปลายทางดำเนินการกักสัตว์ไว้เป็นเอกเทศในสถานกักกันสัตว์ปลายทางที่ปศุสัตว์จังหวัดรับรอง เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน นับถัดจากวันที่สัตว์มาถึง

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่สัตวแพทย์พบว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้เคลื่อนย้ายตามหมวดนี้ ในขณะที่เดินทาง หรือถึงท้องที่ปลายทางแล้ว เกิดเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ดำเนินการตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้วแต่กรณี และหากสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะต้องถูกทำลายตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ให้สัตวแพทย์ผู้ตรวจพบทำบันทึกสั่งกักสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นไว้ เพื่อดำเนินการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ ตามระเบียบการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว และข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และถ้ามีการขอเบิกจ่ายเงินค่าทำลายสัตว์ หรือซากสัตว์ให้รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และทำเรื่องเบิกจ่ายเงินต่อไป เว้นแต่เจ้าของสัตว์ได้แจ้งใจระทาคความผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๒๐ กรณีการขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ในส่วนที่ไม่ได้กำหนดในหมวดนี้ให้นำความในหมวด ๑ มาปฏิบัติโดยอนุโลม

หมวด ๔

การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในหรือระหว่างเขตปลอดโรคระบาด

ข้อ ๒๑ การขอและการอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์จากจังหวัดหนึ่งไปยังอีกจังหวัดหนึ่งภายในเขตปลอดโรคระบาด ให้ปฏิบัติตามความในหมวด ๑ ของระเบียบนี้ โดยอนุโลม แต่ในข้อที่เกี่ยวกับการกักสัตว์ และการฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดให้แก่สัตว์นั้น ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้รับคำขอเป็นผู้พิจารณาตามที่เห็นสมควร

สำหรับการนำสัตว์จากท้องที่จังหวัดชุมพรและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่นซึ่งอยู่ในพื้นที่ ของสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ ๘ และ ๕ ให้ปฏิบัติตามความในหมวด ๑ ของระเบียบนี้โดยอนุโลม แต่ในข้อที่เกี่ยวกับการกักสัตว์ไว้ดูอาการของโรคระบาด ให้ดำเนินการกักสัตว์เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ถ้าเป็นโค กระบือ และสุกร ซึ่งจะนำไปเพื่อการค้าให้พิจารณาเฉพาะโค กระบือ และสุกรจากฟาร์มที่ได้รับบริการรับรองจากกรมปศุสัตว์แล้วเท่านั้น

ข้อ ๒๒ การขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์จากเขตที่มีประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาดแห่งหนึ่ง เข้าในหรือผ่านเขตพื้นที่ที่มีประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาดอีกแห่งหนึ่งโดยต้องเดินทางผ่านเขตพื้นที่ที่ยังไม่ได้ประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในหมวด ๓ ของระเบียบนี้โดยอนุโลม

หมวด ๕

การทำลายเชื้อโรคระบาด การกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตให้นำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด และการนำสัตว์ผ่านด่านกักสัตว์

ข้อ ๒๓ เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ได้รับอนุญาตให้นำหรือเคลื่อนย้ายได้ตามหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หรือหมวด ๔ แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ผู้อนุญาตสั่งให้ผู้รับอนุญาตจัดการให้สัตว์หรือซากสัตว์และสิ่งของต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับการนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์รวมตลอดถึงยานพาหนะที่จะใช้บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์ได้รับการทำลายเชื้อโรคระบาดตามกระบวนการดังต่อไปนี้

(๑) ให้ชำระล้างยานพาหนะ วัสดุอุปกรณ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ให้สะอาดก่อนที่จะใช้บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์

(๒) เมื่อนำสัตว์ขึ้นยานพาหนะแล้ว ให้ฉีดพ่นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ตัวสัตว์ ยานพาหนะ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบรรทุกสัตว์ เช่น วัสดุรองพื้นหรือวัสดุที่สัมผัสกับตัวสัตว์

(๓) ถ้าเป็นซากสัตว์ประเภท กระต๊อ กวาง เขา ขน หนัง กีบ หนังแห้ง ให้ทำลายเชื้อโรคระบาดด้วยวิธีรมยาฆ่าเชื้อ โดยใช้ด่างทับทิม ๑.๕ กรัม ผสมน้ำยาฟอร์มาลิน ๑๕ ซี.ซี. ต่อเนื้อที่หนึ่งลูกบาศก์เมตรเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง

ข้อ ๒๔ ในการออกใบอนุญาตให้นำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามระเบียบนี้ให้ผู้อนุญาตกำหนดเงื่อนไขดังต่อไปนี้ไว้ในใบอนุญาตด้วยคือ

(๑) การใช้เส้นทางให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้ขอรับใบอนุญาตโดยให้ระบุหมายเลขของทางหลวงแผ่นดินตามที่กรมทางหลวงกำหนด และให้ระบุชนิดและหมายเลขทะเบียนยานพาหนะที่ใช้บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์นั้น กรณีที่จะต้องกำหนดเป็นอย่างอื่นให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ออกใบอนุญาต

(๒) กรณีเป็นการลำเลียงโดยรถไฟให้กำหนดสถานีขนส่งสัตว์หรือซากสัตว์และสถานีนำสัตว์หรือซากสัตว์ลงโดยให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด

(๓) ถ้าเส้นทางตามข้อ ๒๔ (๑) ต้องผ่านด่านกักสัตว์ ภายใต้อำนาจกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขให้ผ่านด่านกักสัตว์ด่านใดด่านหนึ่งหรือหลายด่านก็ได้

(๔) ให้หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ซึ่งมีผู้นำสัตว์ผ่าน มีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารต่างๆ ให้ตรง

ตามที่ได้รับอนุญาตตามระเบียบนี้ รวมทั้งตรวจสอบจำนวนสัตว์ ความถูกต้องของสัตว์ที่ได้รับอนุญาตและทำการตรวจโรคระบาด เมื่อเห็นว่าสัตว์สมบูรณ์เป็นปกติ และจะต้องเดินทางต่อไปก็ให้สลักหลังใบอนุญาต แล้วมอบให้ผู้รับอนุญาตเพื่อแสดงว่าสัตว์ของตนได้รับอนุญาตให้นำหรือเคลื่อนย้ายไปได้

ในกรณีลำเลียงสัตว์โดยยานพาหนะรวดเร็วถึงปลายทาง ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางที่จะลำเลียงสัตว์นั้น เป็นผู้มีหน้าที่ต่างๆ ตามที่กำหนดในวรรคก่อน

ในกรณีที่พบว่าสัตว์เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด ซึ่งจะต้องถูกทำลายตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบนี้ ก็ให้ดำเนินการทำลายสัตว์นั้นตามที่กำหนดในระเบียบดังกล่าวต่อไป

(๕) ในกรณีที่มีการทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์ ให้ผู้ทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์ เก็บหรือไม่ต้องเก็บค่าธรรมเนียมค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๖

การรายงาน

ข้อ ๒๕ ให้ผู้มีหน้าที่ออกไปอนุญาตให้นำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามระเบียบนี้ ทำรายงานการปฏิบัติงานเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาทราบ ดังนี้

(๑) ให้ด่านกักกันสัตว์ส่งรายงานการอนุญาตให้นำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ในแต่ละเดือน โดยให้เรียงลำดับตามหมายเลขของใบอนุญาตตามแบบ ร.๓ หรือแบบ ร.๔ แล้วแต่กรณีไปให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ทราบภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

(๒) ให้ปศุสัตว์จังหวัดส่งรายงานตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนดเกี่ยวกับการอนุญาตให้นำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ในเขตท้องที่จังหวัดของตนในแต่ละเดือนไปให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ทราบภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

(๓) ให้สัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายให้เป็นผู้ออกหนังสืออนุญาตหมวด ๓ รายงานการออกหนังสืออนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตปลอดโรคระบาดให้กรมปศุสัตว์ทราบภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

หมวด ๗

แบบคำขอ แบบใบอนุญาตและแบบเอกสารต่างๆ ตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๖ แบบคำขอให้ใช้เอกสารตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนดส่วนแบบใบอนุญาตให้นำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามระเบียบนี้ ให้ใช้แบบพิมพ์ของกรมปศุสัตว์

สำหรับหนังสือรับรองคุณภาพซากสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ สถานที่ตัดแต่ง บรรจุหีบห่อ และเก็บรักษาซากสัตว์ และหนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์ ให้ใช้เอกสารตามแบบที่แนบท้ายระเบียบนี้

หมวด ๘

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๗ การใดซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการอนุญาต การตรวจโรคและการทำลายเชื้อโรคในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๔๔ อยู่ ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบดังกล่าวจนเสร็จการ แต่ถ้าการนั้นสามารถดำเนินการตามระเบียบนี้ได้โดยไม่เกิดความเสียหาย ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ยุคล ลิมแหลมทอง

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรวางแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการดำเนินการป้องกัน และกำจัดโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สัตว์แพทย์ประจำท้องที่” หมายความว่า สัตวแพทย์สังกัดสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ สัตวแพทย์สังกัดสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด และหัวหน้าด่านกักกันสัตว์ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์

“ภาวะปกติ” หมายความว่า ภาวะที่ปราศจากโรคระบาด โดยไม่มีรายงานโรคระบาด หรือไม่พบการเกิดโรคระบาด

“ภาวะเกิดโรคระบาด” หมายความว่า ภาวะที่มีการเกิดโรคระบาดขึ้น

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ และโรคอื่น ๆ ที่กรมปศุสัตว์ป้องกันและควบคุมโรค

“ระบาดวิทยา” หมายความว่า วิธีการค้นหาลักษณะการเกิด การแพร่กระจายของโรคระบาดในสัตว์ ตลอดจนสาเหตุและปัจจัยหรือตัวกำหนดที่ทำให้เกิดและแพร่กระจายของโรคนั้น เพื่อนำไปใช้ในการป้องกันควบคุม และกำจัดโรคอย่างมีประสิทธิภาพ

“เขตโรคระบาด” หมายความว่า เขตท้องที่ที่มีโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

“เขตโรคระบาดชั่วคราว” หมายความว่า เขตท้องที่มีโรคระบาดและสัตว์แพทย์ได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาดชั่วคราวตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

“การเฝ้าระวังโรค” หมายความว่า การติดตามสังเกตการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบ สม่ำเสมอ และต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ทั้งหมดของการเกิด และการแพร่กระจายของโรคเพื่อให้รู้ปัญหาสุขภาพสัตว์ ทั้งในภาวะปกติและภาวะโรคระบาด

“โรคสงบ” หมายความว่า สถานการณ์ที่มีโรคระบาดในเขตท้องที่ใด ๆ ซึ่งต่อมากายหลังปรากฏว่าภายหลังจากสัตว์ป่วยตัวสุดท้ายได้หายป่วยแล้วไม่มีสัตว์ป่วยเพิ่มอีก ในช่วงเวลานานกว่าระยะฟักตัวของโรค

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ภาวะปกติ

ส่วนที่ ๑

การเฝ้าระวังโรคระบาด

ข้อ ๖ ให้สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย และสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานด้านปศุสัตว์ในท้องที่รับผิดชอบอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๗ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ดำเนินการเฝ้าระวังโรคและสร้างระบบเครือข่ายการเฝ้าระวังโรคในพื้นที่ โดยการตรวจเยี่ยมสุขภาพสัตว์ ฝึกอบรมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนอาสาพัฒนาปศุสัตว์ประจำตำบลและเกษตรกร เรื่องโรคระบาดสัตว์และแนวทางการเฝ้าระวังโรค ออกตรวจเยี่ยมสุขภาพสัตว์ เก็บตัวอย่างจากสัตว์ป่วยหรือสัตว์ที่สงสัยเป็นโรคระบาด ส่งห้องปฏิบัติการ และจัดทำบันทึกผลการดำเนินงานในสมุดบันทึกการเฝ้าระวังโรคไว้ เพื่อสามารถตรวจสอบและติดตามภาวะโรคย้อนหลังได้ และส่งรายงานการเฝ้าระวังโรคให้ปศุสัตว์จังหวัดทราบทุกวันสิ้นเดือน

ข้อ ๘ ให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดติดตามและรวบรวมข้อมูลการเฝ้าระวังโรคจากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูล และให้รายงานสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยทราบภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไปทุกเดือน พร้อมทั้งสำเนาแจ้งให้สำนักงานปศุสัตว์อำเภอด้วย

ข้อ ๙ ให้สำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยติดตามและรวบรวมข้อมูลการเฝ้าระวังโรคจากปศุสัตว์จังหวัด วิเคราะห์ข้อมูล และรายงานกรมปศุสัตว์ผ่านสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไปทุกเดือน พร้อมทั้งสำเนาให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในพื้นที่ทราบด้วย

ข้อ ๑๐ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ติดตามและรวบรวมข้อมูลการเฝ้าระวังโรคจากสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย วิเคราะห์ข้อมูล และรายงานกรมปศุสัตว์ ภายในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือน พร้อมทั้งสำเนาให้สำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยทราบด้วย

ข้อ ๑๑ ให้สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ และศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค ตรวจสอบวินิจฉัยโรคบันทึกผลการตรวจวินิจฉัยโรคอย่างมีระบบ รายงานสรุปผลการเฝ้าระวังโรคทางห้องปฏิบัติการตามแบบ

รายงานผลการเฝ้าระวังโรคทางห้องปฏิบัติการเสนอรณมปศุสัตว์ ผ่านสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไปทุกเดือน และวิเคราะห์ผลการเฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการประจำปีเสนอรณมปศุสัตว์ผ่านสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

ข้อ ๑๒ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ประสานงานสร้างเครือข่ายการเฝ้าระวังโรคกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

ในกรณีที่พบโรคระบาดให้รายงานอย่างเป็นทางการโดยอนุโลมเช่นเดียวกับการรายงานในภาวะเกิดโรคระบาดตามหมวด ๒

ส่วนที่ ๒ การป้องกันโรค

ข้อ ๑๓ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ร่วมกับสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติประมวลผลการเฝ้าระวังโรคที่ได้รับรายงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์จัดทำแผนป้องกัน ควบคุม และกำจัดโรคให้มีประสิทธิภาพเสนอรณมปศุสัตว์ เพื่อกำหนดเป็นนโยบายต่อไป

ข้อ ๑๔ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ประสานงานกับสำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์ เพื่อวางแผนการผลิตวัคซีนป้องกันโรคระบาดและแอนติเจนทดสอบโรค

ข้อ ๑๕ ให้สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยนำนโยบายและแผนป้องกัน ควบคุม และกำจัดโรคที่กรมปศุสัตว์กำหนดมาประชุมและวางแผนร่วมกับปศุสัตว์จังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำแผนซึ่งได้รับมอบหมายไปใช้ปฏิบัติในพื้นที่ความรับผิดชอบต่อไป

ข้อ ๑๖ ให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนำแผนป้องกัน ควบคุม และกำจัดโรคที่กรมปศุสัตว์กำหนดประชุมและวางแผนร่วมกับสัตวแพทย์ประจำท้องที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ปฏิบัติในพื้นที่ความรับผิดชอบต่อไป

ข้อ ๑๗ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่จัดทำแผนฝึกอบรม ให้ความรู้และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจนเจ้าหน้าที่อาสาพัฒนาปศุสัตว์ประจำหมู่บ้าน และเกษตรกร เกี่ยวกับการป้องกันโรคระบาด

ข้อ ๑๘ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่จัดทำแผนการฉีดวัคซีน ดำเนินการฉีดวัคซีนเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้สัตว์อย่างมีประสิทธิภาพ ติดตามและบันทึกผลการฉีดวัคซีนตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการเคลื่อนย้ายสัตว์ และรายงานผลการฉีดวัคซีนให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบและให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดรวบรวมส่งสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๙ สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยมีหน้าที่สนับสนุนข้อมูลงานวิชาการ ติดตามการปฏิบัติงานป้องกันโรค สรุป วิเคราะห์ และการรายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดส่งสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

ข้อ ๒๐ สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์มีหน้าที่สนับสนุนข้อมูลทางวิชาการ ติดตามการปฏิบัติงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคแต่ละสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย และสรุป วิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานให้กรมปศุสัตว์ตามที่กำหนด

ส่วนที่ ๓ การทดสอบโรค

ข้อ ๒๑ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ และสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติประมวลผลการเฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการ หรือผลการตรวจชันสูตรโรคเพื่อวิเคราะห์จัดทำแผนการทดสอบโรคในปศุสัตว์ เช่น โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อกำหนดเป็นนโยบายของกรมปศุสัตว์ให้สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด และศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ หรือสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ถือเป็นแนวทางในการวางแผนปฏิบัติงานทดสอบโรคและควบคุมโรคต่อไป

ข้อ ๒๒ ให้สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยนำแนวทางการทดสอบโรคที่ได้รับมอบจากกรมปศุสัตว์มาประชุมวางแผนร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดและศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์หรือสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ เพื่อทำเป็นแผนปฏิบัติงานทดสอบโรคในพื้นที่ความรับผิดชอบต่อไป

ข้อ ๒๓ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานทดสอบโรคตามแผนที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๒๒

ข้อ ๒๔ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ประสานงานกับสำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์ เพื่อวางแผนการผลิตแอนติเจนเพื่อใช้ในการทดสอบโรค

ข้อ ๒๕ ให้สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ และศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาคพัฒนาการตรวจวินิจฉัยโรคให้ได้มาตรฐานตามองค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ

ส่วนที่ ๔ การวางแผนการวิจัย

ข้อ ๒๖ ให้สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ และศูนย์วิจัยและพัฒนาการทางสัตวแพทย์ วางแผนการวิจัยให้สอดคล้องกับนโยบายกรมปศุสัตว์ โดยมุ่งพัฒนาด้านเทคนิคในการตรวจวินิจฉัยโรคสัตว์ที่สามารถนำมาตรวจสอบในพื้นที่ได้ ตลอดจนพัฒนาวิธีการตรวจวินิจฉัยโรคระบาดได้รวดเร็วและถูกต้อง

ข้อ ๒๗ ให้สำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์ วางแผนการวิจัยและพัฒนาการผลิตวัคซีนป้องกันโรคและแอนติเจนที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ ๒๘ ให้สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ โดยศูนย์อ้างอิงโรคปากและเท้าเปื่อยภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้พัฒนาวิธีการตรวจแยกชนิดไวรัสโรคปากและเท้าเปื่อย (Typing)

ข้อ ๒๙ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ และสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ทำแผนศึกษาวิจัยหาแนวทางป้องกัน ควบคุมกำจัดโรคระบาดตามหลักวิชาการสัตวแพทย์ เพื่อให้ได้มาซึ่งแผนป้องกันและกำจัดโรคที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ ๓๐ ให้สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด จัดทำแผนศึกษาวิจัยโรคสัตว์ชนิดที่เป็นปัญหาภายในพื้นที่ความรับผิดชอบ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน ควบคุม กำจัดโรคตามหลักวิชาการสัตวแพทย์ต่อไป

หมวด ๒ ภาวะเกิดโรคระบาด

ข้อ ๓๑ เมื่อสัตวแพทย์ประจำห้องที่ได้รับแจ้งว่าเกิดโรคระบาดและตรวจอาการสัตว์แล้วปรากฏว่าเป็นโรคระบาดหรือสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้รีบรายงานปลุสสัตว์จังหวัดทราบทันที และเก็บตัวอย่างจากสัตว์ป่วย หรือซากสัตว์ป่วยส่งสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ หรือศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค

กรณีเป็นโรคระบาดชนิดโรคปากและเท้าเปื่อยให้ส่งตัวอย่างเพื่อแยกชนิดเชื้อ ตามที่กรมปลุสสัตว์กำหนด

ข้อ ๓๒ ให้สัตวแพทย์ประจำห้องที่รับผิดชอบการควบคุมโรคไม่ให้แพร่กระจายออกไปยังห้องที่อื่น ตามแนวป้องกัน ควบคุม และกำจัดโรค ของแต่ละโรคตามที่กรมปลุสสัตว์กำหนด เช่น โดยประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราวพร้อมทั้งดำเนินการกักสัตว์ป่วย หรือสัตว์ที่มีเหตุสงสัยว่าได้รับเชื้อโรค ควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์เข้า-ออก และผ่านจุดเกิดโรค และดำเนินการตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ถ้าเป็นโรคระบาดชนิดโรคปากและเท้าเปื่อย โรคเฮโมราจิกเซพติซีเมีย โรคแบลคเลก ให้ดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกันโรคให้แก่สัตว์ในพื้นที่รอบจุดเกิดโรคอย่างน้อย รัศมี ๕ กิโลเมตร ให้เสร็จสิ้นภายใน ๑ สัปดาห์ หากเกิดโรคระบาดแพร่กระจายอย่างกว้างขวางไม่สามารถดำเนินการฉีดวัคซีนและควบคุมโรคให้แล้วเสร็จได้ทัน ให้ปลุสสัตว์จังหวัดแจ้งขอความช่วยเหลือไปยังสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยทันที

ข้อ ๓๓ หากพบว่ามีสัตว์ป่วยในจุดเกิดโรคระบาด และสัตวแพทย์ประจำห้องที่พิจารณาแล้วว่าหากทำการทำลายสัตว์ป่วยและสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงนั้นแล้วจะสามารถควบคุมโรคไม่ให้แพร่กระจายได้ ให้รีบดำเนินการทำลายสัตว์ป่วยตามกฎกระทรวงและระเบียบกรมปลุสสัตว์

กรณีพบว่ามีสัตว์ป่วยด้วยโรคใช้หวัดนกโรคแปลกถิ่น (Exotic Disease) หรือโรคอุบัติใหม่ (Emerging Disease) ให้ดำเนินการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดทันทีตามระเบียบกรมปลุสสัตว์

ข้อ ๓๔ เมื่อสำนักงานปลุสสัตว์จังหวัดได้รับแจ้งการเกิดโรคระบาดจากสัตวแพทย์ประจำห้องที่ ให้รีบสอบสวนโรคทางระบาดวิทยา รวมทั้งดำเนินการควบคุมโรค ณ จุดเกิดโรคระบาดด้วย โดยให้พิจารณาเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมทั้งทำรายงาน ดังนี้

(๑) กลุ่มโรคที่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากและถือเป็นกรณีฉุกเฉินหากเกิดการระบาดของโรค ได้แก่ โรคใช้หวัดนก โรคนิวคาสเซิล โรคปากและเท้าเปื่อย โรคเฮโมราจิกเซพติซีเมีย โรคแบลคเลก โรคอหิวาต์สุกร โรคแท้งติดต่อ โรควัวโรค โรคสัตว์แปลกถิ่น (Exotic Diseases) และโรคอุบัติใหม่ (Emerging Disease) ให้รายงานภาวะโรคเบื้องต้น ตามแบบรายงานการเกิดโรคระบาดสัตว์เบื้องต้น (กคร.๑) ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ และสำเนาให้สำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย โดยทางโทรสาร ภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่ได้รับแจ้งหรือตรวจพบโรคระบาด และให้สำนักงานปลุสสัตว์จังหวัดที่เกิดโรคระบาดจัดทำรายงานการสอบสวนโรคทางระบาดวิทยาของการเกิดโรคระบาดสัตว์ (กคร.๒) ภายใน ๗๒ ชั่วโมง นับแต่ทราบการเกิดโรคระบาด และให้ทำรายงาน ภาวะการระบาดของโรค (กคร.๓) ส่งในสัปดาห์ต่อมาทุกสัปดาห์จนโรคสงบพร้อมนี้ให้ทำรายงานแผนการฉีดวัคซีนป้องกันโรคสัตว์ (กคร.๕) ภายใน ๗๒ ชั่วโมง และผลการฉีดวัคซีนป้องกันโรคสัตว์ (กคร.๕) ภายหลังจาก

ดำเนินการเสร็จสิ้นส่งให้กรมปศุสัตว์ผ่านสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ และสำเนาให้สำนักสุขศาสตร์ สัตว์และสุขอนามัยทราบด้วย

(๒) กลุ่มโรคที่เฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่ โรคกาฬโรคเป็ด โรคพาร์โวไวรัส ซัลโมเนลลา หลอดลมอักเสบติดต่อกัน อหิวาต์สัตว์ปีก และโรคระบาดอื่น ๆ ให้รายงานในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไปทุก เดือน

ข้อ ๓๕ เมื่อสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยได้รับแจ้งการเกิดโรคระบาดจากปศุสัตว์จังหวัดให้ส่ง เจ้าหน้าที่ส่วนป้องกันและบำบัดโรคสัตว์หรือเจ้าหน้าที่จากศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ เข้าไปร่วมทำการ สอบสวนโรคทางระบาดวิทยาทันที ในกรณีที่ได้รับแจ้งขอความช่วยเหลือจากปศุสัตว์จังหวัดให้จัดสรรวัคซีน เวชภัณฑ์ และอัตราค่าส่งออกไปดำเนินการควบคุมโรค ณ จุดเกิดโรภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่ได้รับแจ้ง หากพบว่า มีการระบาดอย่างกว้างขวางและไม่สามารถควบคุมได้ทันทีต่อเหตุการณ์ให้ดำเนินการขอความช่วยเหลือไปยังสำนัก ควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์เป็นการเร่งด่วน

ข้อ ๓๖ ให้สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยแจ้งให้ปศุสัตว์จังหวัดใกล้เคียงพื้นที่ที่เกิดโรคระบาด ทราบโดยเร่งด่วน เพื่อให้เตรียมป้องกันมิให้โรคแพร่ระบาดเข้าไปในพื้นที่จังหวัดนั้น ๆ ได้ทันที

ข้อ ๓๗ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ หรือศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์หรือศูนย์อ้างอิงโรคปาก และเท้าเปื่อยแจ้งผลการตรวจวินิจฉัย ดังนี้

(๑) กลุ่มโรคที่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากและถือเป็นกรณีฉุกเฉิน เช่น โรคไข้หวัดนก โรคนิวคาสเซิล โรคปากและเท้าเปื่อย โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย โรคแบลคเลก โรคอหิวาต์สุกร โรคแท้งติดต่อ โรค วัณโรค รวมทั้งโรคแปลกถิ่น (Exotic Disease) และโรคอุบัติใหม่ (Emerging Disease) ให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย และสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ทราบทันทีเมื่อพบว่ามีสัตว์เป็นโรค ดังกล่าวก่อนรายงานผลการชันสูตรอย่างเป็นทางการ

(๒) กลุ่มโรคที่เฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่ โรคกาฬโรคเป็ด โรคพาร์โวไวรัส โรคต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์นอกเหนือจากที่กล่าวมาให้รายงานในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไปทุกเดือน

ข้อ ๓๘ เมื่อสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ได้รับแจ้งการเกิดโรคระบาดตาม ข้อ ๓๕ จาก สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด หรือสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยให้รายงานอธิบดีกรมปศุสัตว์ทราบทันที และ รายงานภาวะโรคระบาดให้ทราบทุกสัปดาห์ ให้จัดส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปร่วมทำการสอบสวนโรคทางระบาด วิทยาและติดตามการควบคุมโรค ในกรณีที่สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยได้ขอเจ้าหน้าที่ไปร่วมดำเนินการ ควบคุมโรค ณ จุดเกิดโรคระบาดให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์พิจารณาจัดเจ้าหน้าที่ไปร่วมดำเนินการ ควบคุม ณ จุดเกิดโรคระบาดโดยด่วนภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่ได้รับแจ้ง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(นายยุคล ลิ้มแหลมทอง)

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อให้การดำเนินการตามมาตรการควบคุม ป้องกันและกำจัดโรคระบาดสัตว์ ตลอดจนการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด มีให้โรคระบาดแพร่กระจายออกไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) และมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอธิบดีกรมปศุสัตว์ จึงวางระเบียบการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้สัตวแพทย์ในตำแหน่งต่อไปนี้ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ตามชนิดของสัตว์ต่อเจ้าของรายหนึ่ง ๆ ได้ไม่เกินจำนวนดังต่อไปนี้

(๑) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ทั่วราชอาณาจักร

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว

(ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัว

(ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละไม่เกิน ๕๐๐ ตัว

(๒) ผู้อำนวยการสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่ที่สำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย รับผิดชอบ

- (ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐๐ ตัว
- (ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ ตัว
- (ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐๐ ตัว

(๓) ปศุสัตว์จังหวัด มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่จังหวัด ที่รับผิดชอบ

- (ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐๐ ตัว
- (ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ ตัว
- (ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๔) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในด่านกักกันสัตว์ หรือสถานที่กักกันสัตว์ที่ด่านกักกันสัตว์รับผิดชอบ

- (ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐ ตัว
- (ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว
- (ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐ ตัว

(๕) ปศุสัตว์อำเภอ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่อำเภอ ที่รับผิดชอบ

- (ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐ ตัว
- (ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตัว
- (ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐ ตัว

การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์อำเภอ ให้เป็นอำนาจของปศุสัตว์จังหวัด

การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์จังหวัด ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย

การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของหัวหน้าด่านกักกันสัตว์และผู้อำนวยการสำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย ให้เป็นอำนาจของผู้ควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

การสั่งทำลายสัตว์ชนิดอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ และหรือจำนวนที่เกินกว่าอำนาจของผู้ควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมปศุสัตว์”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ศักดิ์ชัย ศรีบุญเชื้อ

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๔๓

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลในการควบคุมโรคระบาด รวมทั้งเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร ตลอดจนเป็นการลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) ประกอบมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือ การทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดและการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์ที่เป็นโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ที่ได้รับเชื้อโรคระบาดทั้งที่แสดงอาการและไม่แสดง

อาการ

“สัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ใดที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่เป็นโรคระบาดอันอาจติดเชื้อโรคหรือสัตว์ใดที่มีเหตุอันเชื่อได้ว่าได้รับเชื้อจากการแพร่ของเชื้อโรคระบาดไปยังบริเวณที่สัตว์นั้นอยู่และสัตว์นั้นสามารถแพร่เชื้อโรคระบาดและระบาดไปยังสัตว์อื่นได้

“ซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า ซากสัตว์ที่มาจากสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดหรือซากสัตว์ที่มีเหตุอันเชื่อได้ว่าผ่านการสัมผัสกับซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๕ ในการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามระเบียบนี้ ให้ผู้สั่งทำลายสัตว์ดำเนินการเพื่อให้เจ้าของสัตว์ได้รับค่าชดเชยราคาสัตว์ ในอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่เจ้าของสัตว์ได้แจ้งใจระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ เจ้าของสัตว์จะไม่ได้รับค่าชดเชยราคาสัตว์ที่ถูกสั่งทำลายและในกรณีเช่นนี้ผู้สั่งทำลายสัตว์ไม่ต้องดำเนินการเพื่อให้เจ้าของสัตว์ได้รับค่าชดเชยราคาสัตว์ตามวรรคหนึ่งแต่อย่างใด

ข้อ ๖ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การทำลายสัตว์

ข้อ ๗ ภายใต้บังคับข้อ ๕ และข้อ ๘ ของระเบียบนี้ เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ตามหลักวิชาการสัตวแพทยศาสตร์แล้ว ปรากฏผลเป็นที่แน่ชัดว่า สัตว์ใดเป็นสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือเป็นสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดแล้วแต่กรณี ให้สัตวแพทย์ หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งตามข้อ ๘ ที่เป็นสัตวแพทย์แห่งท้องที่ที่พบสัตว์นั้น มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ทำลายสัตว์ และให้ดำเนินการทำลายสัตว์ ณ จุดที่พบโรคระบาดสัตว์ หรือสถานที่อื่นใดที่สัตวแพทย์เห็นสมควร

ข้อ ๘ ให้สัตวแพทย์ในตำแหน่งต่อไปนี้ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ตามชนิดของสัตว์ในรายหนึ่ง ๆ ได้ไม่เกินจำนวนดังนี้

(๑) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ทั่วราชอาณาจักร

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือรวมกันรายละไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว หรือ

(ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัว หรือ

(ค) สุนัข ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละไม่เกิน ๕๐๐ ตัว หรือ

(๒) ผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่สุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่รับผิดชอบ

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือรวมกันรายละไม่เกิน ๕๐๐ ตัว

(ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ ตัว

(ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละไม่เกิน ๒๐๐ ตัว

(๓) ปศุสัตว์จังหวัด มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบ

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน

๑๐๐ ตัว หรือ

(ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ ตัว

(ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๔) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ มีอำนาจ สั่งทำลายสัตว์ในด่านกักกันสัตว์ หรือสถานที่กักกัน

สัตว์ที่ด่านกักกันสัตว์ที่รับผิดชอบ

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน

๕๐ ตัว

(ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว

(ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐ ตัว หรือ

การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์จังหวัด ให้เป็นอำนาจของผู้บัญชาการสำนัก
สัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย

การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของหัวหน้าด่านกักกันสัตว์และผู้บัญชาการสำนัก
สัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย ให้เป็นอำนาจของผู้บัญชาการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

การสั่งทำลายสัตว์ชนิดอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ และหรือจำนวนที่เกินกว่าอำนาจของ
ผู้บัญชาการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมปศุสัตว์

ข้อ ๕ ในการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้ใช้วิธีการอย่างใด
อย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้สารเคมีให้สัตว์กินหรือฉีดหรือสูดดมเข้าร่างกายสัตว์เพื่อให้สัตว์นั้นตายโดยไม่ทรมาน

(๒) ทำลายสัตว์ด้วยปืนชนิดยิงสัตว์โดยเฉพาะ ยิงสัตว์นั้นให้ตาย

(๓) ทำลายสัตว์ด้วยอาวุธปืนตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และสิ่งเทียมอาวุธปืน

(๔) ทำลายสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๐ ซากสัตว์ซึ่งได้จากการทำลายในข้อ ๕ ให้ผู้ทำลายสัตว์ดำเนินการทำลายซากสัตว์นั้น ตามวิธี
การที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒

หมวด ๒

การทำลายซากสัตว์

ข้อ ๑๑ ซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ ตามข้อ ๘ หรือผู้รักษาการแทน หรือ
ผู้รักษาการในตำแหน่ง ที่เป็นสัตวแพทย์แห่งท้องที่ที่พบซากสัตว์นั้น มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ทำลายซากสัตว์นั้น

ข้อ ๑๒ ให้ทำลายซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามลักษณะของซากสัตว์นั้น คือ

(๑) ซากสัตว์ซึ่งมีลักษณะยังเป็นตัวสัตว์ทั้งตัวอยู่

(ก) ให้ผู้ตั้งทำลายซากสัตว์มีคำสั่งให้ฝังซากสัตว์ไว้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ถ้าเป็นซากสัตว์ใหญ่ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรอีกด้วย

(ข) ใช้สารเคมีที่สามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์หรือเชื้อโรคต่าง ๆ ได้ทำการแช่ ราด หรือโรยที่ส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์นั้นจนทั่ว หรือ

(ค) ใช้ไฟเผาซากสัตว์นั้นให้ไหม้จนหมดสิ้น

(ง) ใช้วิธีการทำลายซากสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด

(๒) ซากสัตว์ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นซากสัตว์ทั้งตัว หรือเป็นซากสัตว์บางส่วนที่ไม่ใช่ซากสัตว์บางส่วนซึ่งตัดออกจากสัตว์ขณะยังมีชีวิตอยู่ให้ทำลายตามวิธีการที่กำหนดใน (๑) โดยอนุโลม

กรณีซากสัตว์ที่ตัดออกจากสัตว์ขณะที่สัตว์ยังมีชีวิต เช่น งา เขา ขน และสัตว์แพทย์พิจารณาแล้วเห็นว่าซากสัตว์นั้นยังใช้เป็นประโยชน์ได้ ให้จัดการทำลายเชื้อโรคระบาดด้วยวิธีพ่น แช่ ราด หรืออบด้วยสารเคมีหรือความร้อนที่สามารถทำลายเชื้อโรคได้ จนกว่าซากสัตว์นั้นปลอดจากเชื้อโรคระบาดตามหลักวิชาการสัตวแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ยุคล ลิมแหลมทอง

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการปฏิบัติเมื่อมีโรคระบาดแอนแทรกซ์หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์

พ.ศ. ๒๕๖๖

เนื่องจากเชื้อโรคแอนแทรกซ์ (Bacillus anthracis) เป็นเชื้อโรคระบาดชนิดร้ายแรงในสัตว์และสามารถติดต่อถึงมนุษย์ได้ด้วย เป็นเชื้อโรคระบาดที่สามารถปรับตัวเองได้ดี เมื่อออกนอกร่างกายสัตว์และมนุษย์มีอายุอันยาวนานในบรรยากาศทั่วไปด้วยการสร้างเกราะ (spore) หุ้มตัวเอง

เพื่อให้การป้องกันและการกำจัดเชื้อโรคระบาดแอนแทรกซ์ในสัตว์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ในแนวเดียวกัน

อธิบดีกรมปศุสัตว์ จึงวางระเบียบปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการปฏิบัติเมื่อมีโรคระบาดแอนแทรกซ์ หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) หนังสือกรมปศุสัตว์ที่ จ.ว. ๘๓๔๐/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๔
- (๒) หนังสือกรมปศุสัตว์ที่ จ.ว. ๔๓๒๗/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๐๖
- (๓) หนังสือกรมปศุสัตว์ที่ จ.ว. ๕๓๕๗/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๐๖
- (๔) หนังสือกรมปศุสัตว์ที่ กษ ๐๖๐๓/๖๔๘๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๗
- (๕) หนังสือกรมปศุสัตว์ที่ กษ ๐๖๐๓/๖๕๘๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๗

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ หรือมีการกำหนดการปฏิบัติไว้ในระเบียบนี้แล้ว ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ เมื่อมีโรคระบาดแอนแทรกซ์ หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์ในท้องที่ใด ให้เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ในท้องที่นั้น รีบดำเนินการแจ้งเหตุนั้นให้แก่ปศุสัตว์จังหวัด เจ้าของท้องที่ทราบโดยเร็วแล้วตนเองต้องเข้าดำเนินการ ณ สถานที่ที่มีโรคระบาดแอนแทรกซ์หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์ทันที โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐ (ยกเว้นมาตรา ๑๐ (๔)) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ แล้วแต่กรณี ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ จัดการกับสัตว์ของตนตามที่กำหนดไว้ในบทกฎหมายของมัตราดังกล่าว ข้อต้น ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ที่จะพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้ดำเนินการตามความในวรรคก่อนแล้ว ถ้าหากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์พิจารณาแล้ว เกรงว่าการระบาด

ของโรคในท้องที่ของตน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๕

ถ้าได้มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาดแอนแทรกซ์หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์ตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๕ หรือมีประกาศกำหนดเขตโรคระบาดแอนแทรกซ์ชั่วคราว ตามความในวรรคสอง ในท้องที่ของตนแล้ว การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในเขตพื้นที่ก็ดีหรือการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ เข้าในหรือออกนอกเขตพื้นที่ก็ดี ต้องดำเนินการตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๕ โดยต้องได้รับอนุญาตจากปศุสัตว์แห่งท้องที่นั้น (ปศุสัตว์จังหวัดหรือปศุสัตว์อำเภอแล้วแต่กรณี) ในฐานะเป็นสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๕ หรือสัตวแพทย์ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา และให้สัตวแพทย์ดังกล่าวดำเนินการตามความในมาตรา ๑๐ (ยกเว้นมาตรา ๑๐ (๔)) และมาตรา ๑๘ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๕ ตามที่พิจารณาเห็นสมควร

ถ้ามีสัตว์ป่วยหรือตายในเขตพื้นที่ที่มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาดแอนแทรกซ์หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๘๕ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดแอนแทรกซ์ชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งเหตุนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตรหรือสัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ภายในเวลา ๑๒ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่สัตว์ป่วย หรือตายตามบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ และให้นำความในมาตรา ๘ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕ ถ้ามีสัตว์ในสถานที่ที่มีโรคระบาดแอนแทรกซ์หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์ตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง หรือในเขตพื้นที่ที่มีประกาศกำหนดเป็นโรคระบาดแอนแทรกซ์ หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์ หรือมีประกาศกำหนดเป็นเขตโรคระบาดแอนแทรกซ์ชั่วคราวตาม ข้อ ๔ วรรค ๑ ตาย ให้ปศุสัตว์จังหวัดหรือปศุสัตว์อำเภอในฐานะเป็นสัตวแพทย์ เจ้าของท้องที่ หรือสัตวแพทย์ซึ่งได้รับมอบหมาย จากผู้บังคับบัญชา ออกคำสั่ง เป็นหนังสือ ห้ามไม่ให้ผู้ใดทำการเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการเปิดซากสัตว์ที่ตายนั้นอย่างเด็ดขาด และกำหนดให้เจ้าของสัตว์จัดการกับสัตว์หรือซากสัตว์ของตนไม่น้อยกว่าข้อความต่อไปนี้

(๑) ให้ทำลายเชื้อโรคระบาดแอนแทรกซ์ด้วยน้ำยาโซดาไฟละลายน้ำมีความเข้มข้นร้อยละ ๕ รางที่เศษฟางหญ้า สิ่งปฏิกูล เครื่องอุปกรณ์ที่ใช้กับสัตว์ที่ตาย คอกสัตว์ และบริเวณที่สัตว์นอนตายรวมทั้งตัวซากสัตว์ด้วย

(๒) ให้ทำการเผาซากสัตว์ซึ่งได้ผ่านกรรมวิธีทำลายเชื้อโรคระบาดตาม (๑) แล้ว ณ สถานที่ที่ได้ราดน้ำยาทำลายเชื้อโรคระบาดตาม (๑) ข้างต้น โดยต้องเผาซากสัตว์นั้น ให้ไหม้เกรียมมากที่สุด

แต่ถ้าการเผาซากสัตว์ตามวรรคก่อนกระทำไม่ได้ ให้ทำการฝังซากสัตว์นั้นทั้งตัวได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๑ เมตร โรยปูนขาวที่ซากสัตว์ กลบดินให้แน่นเป็นชั้นแล้วพูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร

ถ้าพื้นที่ที่สัตว์นอนตายไม่สามารถจะใช้เป็นสถานที่เผาซากสัตว์ตามวรรคแรก ให้ทำการขุดผิวดินบริเวณพื้นลึกประมาณ ๑๐ เซนติเมตร แล้วใช้ปูนขาวผสมกับเนื้อดินส่วนนี้ในอัตรา ๑ : ๑๐ และให้ทิ้งไว้เป็นเวลานานน้อยกว่า ๓ สัปดาห์

(๓) ให้กักขัง แยกหรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วย หรือสัตว์ที่ตายด้วยโรคแอนแทรกซ์ไว้ในเขตที่เห็นว่าเหมาะสม

(๔) ให้สัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยด้วยโรคแอนแทรกซ์ หรือสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ป่วยหรือตายด้วยโรคแอนแทรกซ์ได้รับการรักษา หรือได้รับการป้องกันโรคระบาดแอนแทรกซ์ตามที่เห็น

สมควร แล้วแต่กรณี

การรักษาโรคแอนแทรกซ์ ให้ใช้ยาปฏิชีวนะซึ่งมีฤทธิ์ฆ่าเชื้อแบคทีเรียชนิด Bacillus anthracis

ถ้าไม่มีสัตว์ป่วยหรือตายเป็นระยะเวลา ๔ สัปดาห์ติดต่อกันให้ถือว่าโรคระบาดสงบแล้ว ก็ให้ปลุสัตว์
จังหวัดเจ้าของท้องที่ดำเนินการถอนประกาศกำหนดเป็นเขตโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์ตาม
วรรค ๑ นั้น เสียโดยเร็ว ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๕ ปลุสัตว์เขตเมื่อได้รับแจ้งเหตุจากปลุสัตว์จังหวัดตามข้อ ๖ แล้วให้เข้าร่วมดำเนินการกับ
ปลุสัตว์จังหวัด ปลุสัตว์อำเภอ และเจ้าหน้าที่ปลุสัตว์ผู้รับผิดชอบพื้นที่ที่มีโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด
แอนแทรกซ์ในฐานะผู้อำนวยการการป้องกันและกำจัดโรคระบาด พร้อมทั้งแจ้งให้ปลุสัตว์จังหวัดและปลุสัตว์
อำเภอที่อยู่ข้างเคียงกับจังหวัดซึ่งเกิดโรคตามที่พิจารณาเห็นสมควรทราบ และให้รีบดำเนินการป้องกันการระบาดของ
ของโรคโดยเร็ว และให้รายงานภาวะของโรคไปให้กรมปลุสัตว์ทราบเป็นระยะ ๆ จนกว่าภาวะของโรคระบาดจะสงบ
ลง

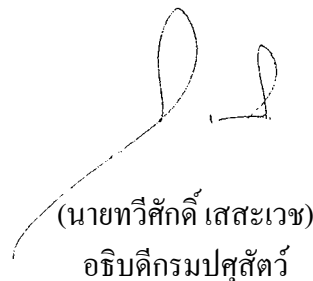
ข้อ ๑๐ เมื่อศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ สถาบันสุขภาพสัตว์และผลิตภัณฑ์แห่งชาติ ได้รับแจ้งเหตุ
จากปลุสัตว์จังหวัดตามข้อ ๖ หรือได้รับตัวอย่างเพื่อการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการตามข้อ ๗ แล้ว ให้รีบ
ดำเนินการตรวจวิเคราะห์โดยเร็ว หากมีความจำเป็นก็ให้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปร่วมดำเนินการ ณ จุดที่มีโรคระบาดหรือ
สงสัยว่ามีโรคระบาดแอนแทรกซ์ เพื่อให้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมแล้วให้รายงานผลการตรวจวิเคราะห์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง
ตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และกรมปลุสัตว์ทราบโดยเร็ว

การออกไปร่วมดำเนินการ การตรวจวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการและการรายงานผลการตรวจวิเคราะห์
ตามความในวรรคก่อน ให้ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องจนกว่าภาวะของโรคระบาดจะสงบลง

ข้อ ๑๑ ท้องที่ใดซึ่งเคยมีโรคระบาดของโรคแอนแทรกซ์แล้ว และพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการระบาดของโรค
แอนแทรกซ์ ให้ปลุสัตว์จังหวัดท้องที่นั้น จัดทำแผนสุขศึกษาเกี่ยวกับเรื่องโรคระบาดแอนแทรกซ์ เพื่อการเผยแพร่
ให้แก่ราษฎรได้ทราบโดยทั่วกัน ทำประวัติโรค แผนที่แสดงจุดเกิดโรคและระยะเวลาที่เกิดโรคไว้ และให้ถือเสมือน
หนึ่งว่าท้องที่นั้นยังมีโรคแอนแทรกซ์เกิดอยู่ และให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคแอนแทรกซ์ ให้แก่สัตว์ทุกตัวที่เคลื่อนย้าย
จากพื้นที่นั้น ไม่ว่าจะนำไปเพื่อการใด

ข้อ ๑๒ ให้ผู้อำนวยการกองควบคุมโรคระบาด รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖

(นายวิทักดี เสตะเวช)
อธิบดีกรมปลุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเมื่อตรวจพบสัตว์เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาดขณะเจ้าของนำไปมาหรือขนส่งโดยยานพาหนะ พ.ศ. ๒๕๖๖

ด้วยปรากฏว่าในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์และสัตวบริบาลที่ตรวจพบสัตว์ที่มีผู้นำไปมาหรือขนส่งโดยยานพาหนะ โดยมีหรือไม่มีใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์ แสดงอาการโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยด้วยโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด

เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์และสัตวบริบาล เป็นไปตามนโยบายของการป้องกัน และการกำจัดโรคระบาดสัตว์โดยเฉพาะโรคปากและเท้าเปื่อยให้ลดน้อยลงและหมดไปมากที่สุด

อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเมื่อตรวจพบสัตว์เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาดขณะเจ้าของนำไปมาหรือขนส่งโดยยานพาหนะ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ การเคลื่อนย้ายสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด หรือการเคลื่อนย้ายสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตพื้นที่ที่ประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาดหรือการเคลื่อนย้ายสัตว์ภายในหรือออกนอกเขตพื้นที่ที่ประกาศเป็นเขตโรคระบาดหรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดหรือเขตโรคระบาดชั่วคราวโดยไม่ได้รับอนุญาตให้สัตวบริบาลดำเนินการยึดสัตว์นั้นไว้เพื่อดำเนินคดีตามวิธีการที่กำหนดในคำสั่งกรมปศุสัตว์ที่ ๑๒๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔ และให้สัตวแพทย์สังกัดสัตว์ไว้เพื่อทำการตรวจโรคระบาด

การสังกัดสัตว์ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดและการให้การรักษาสัตว์ป่วยให้ดำเนินการโดยอนุโลมตามข้อต่อไปนี้

ข้อ ๔ สัตว์ที่มีผู้นำไปมาหรือขนส่งโดยยานพาหนะโดยได้รับอนุญาตให้เคลื่อนย้ายได้ หากปรากฏจากการตรวจพบว่าป่วยหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยด้วยโรคปากและเท้าเปื่อยหรือพาหะของโรคปากและเท้าเปื่อยให้สัตวแพทย์สังกัดสัตว์นั้นไว้โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๕๕ เพื่อทำการตรวจโรคระบาด โดยให้ส่งแยกสัตว์ป่วยออกจากฝูงไม่ให้ปะปนกับสัตว์ไม่ป่วยแล้วดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สังกัดสัตว์ป่วยไว้ดูอาการเป็นเวลา ๓๐ วัน และให้การรักษาสัตว์ป่วยตามที่เห็นสมควร

(๒) สำหรับสัตว์ที่ร่วมหรือเคยร่วมฝูงมากับสัตว์ป่วย ให้ทำการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและ

เท่าเปื่อยทุกตัว และสังกักไว้ดูอาการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน

ข้อ ๕ สัตว์ที่ไม่มีใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายตามข้อ ๓ และสัตว์ที่ได้รับการตรวจโรคระบาดรวมถึงสัตว์ ซึ่งได้รับการรักษาจนมีสุขภาพดีแล้วตามข้อ ๔ ถ้าเจ้าของสัตว์ประสงค์จะนำสัตว์เหล่านั้นเคลื่อนย้ายต่อไป ก็ให้ ปฏิบัติการตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการตรวจและทำลายเชื้อโรคระบาดและการกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาต ให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

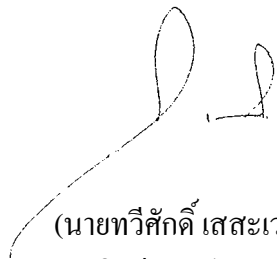
แต่ถ้าในระยะเวลาระหว่างการสังกักสัตว์ของสัตว์แพทย์ หากปรากฏว่าเจ้าของสัตว์หรือผู้มีส่วน เกี่ยวข้องมีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของสัตวแพทย์ให้สารวัตรดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนตามพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ทันที โดยอนุโลมตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๖ สัตว์ป่วยหรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดโดยชัดเจนที่ตรวจพบตามข้อ ๔ เมื่อสัตวแพทย์ เห็นว่าหากใช้วิธีการกักหรือรักษา จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการกำจัดโรคก็ให้สัตวแพทย์สั่งทำลาย ตามหลักเกณฑ์และวิธีที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมนตรีรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๗ เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในขณะที่สัตว์ของตนอยู่ในระหว่างการถูกสังกัก ตรวจโรคระบาดของสัตวแพทย์ รวมตลอดทั้งค่าใช้จ่ายประโยชน์ในที่ดิน เพื่อการกักตรวจโรคระบาด และการทำลาย สัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดและการฝังซากสัตว์ที่ถูกทำลายหรือตายด้วยโรคระบาดด้วย

ข้อ ๘ ให้ผู้อำนวยการกองควบคุมโรคระบาดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้และปฏิบัติการเพื่อให้การ ปฏิบัติการเป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(นายวิทักดิ์ เสสสะเวช)

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปลัด

ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน พ.ศ. ๒๕๔๖ และประกาศกระทรวงการคลังเรื่องการกำหนดประเภทและอัตราการหักเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลังลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ อธิบดีกรมปลัดจึงออกระเบียบการปฏิบัติให้สอดคล้องกับข้อบังคับ ระเบียบประกาศกระทรวงการคลัง และหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปลัด ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“หน่วยงานผู้เบิก” หมายความว่า หน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานส่วนภูมิภาค หรือหน่วยงานส่วนกลางที่มีสำนักงานตั้งอยู่ส่วนภูมิภาค ที่เบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ

“เงินค่าปรับ” หมายความว่า เงินที่ได้รับจากผู้กระทำผิดกฎหมายในคดีที่พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามกฎหมาย และให้รวมถึงเงินที่ได้รับจากศาลยุติธรรมด้วย

“เงินสินบน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ผู้แจ้งความนำจับตามระเบียบนี้

“เงินรางวัล” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้จับตามระเบียบนี้

“เงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน” หมายความว่า เงินที่นำไปจ่ายหรือก่อหนี้ผูกพัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่อันได้มาซึ่งเงินค่าปรับ

“ผู้แจ้งความนำจับ” หมายความว่า บุคคลเดียวหรือหลายคน ซึ่งนำเบาะแสหรือเค้าเงื่อนแห่งการกระทำความผิดมาแจ้งแก่ทางราชการ จนทางราชการสามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้ แต่ต้องมีเจ้าหน้าที่ผู้จับหรือข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น

“ผู้รับแจ้งความนำจับ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น

“เจ้าหน้าที่ผู้จับ” หมายความว่า สารวัตรผู้มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดำเนินการ

ตามกฎหมายในการกำกับดูแลของกรมปศุสัตว์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้มีหน้าที่จับกุมตามกฎหมายอื่นที่ทำหน้าที่จับกุมผู้กระทำความผิด

ข้อ ๔ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้หักเงินค่าปรับก่อนนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ไว้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังต่อไปนี้

๔.๑ กรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด ให้หักได้ในอัตราร้อยละ ๘๐ ของเงินค่าปรับที่ได้รับ

๔.๒ กรณีที่ไม่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด ให้หักได้ในอัตราร้อยละ ๖๐ ของเงินค่าปรับที่ได้รับ

รับ

ข้อ ๕ ให้นำเงินค่าปรับที่ได้หักไว้ตามข้อ ๔ หรือเงินที่ได้รับจากศาลยุติธรรม ไปใช้จ่ายดังนี้

๕.๑ จำนวนสามในสี่ส่วน ให้นำไปจ่ายเป็นเงินสินบนหนึ่งส่วน และเงินรางวัลสองส่วน ในกรณีที่ไม่ต้องจ่ายเงินสินบน ให้รวมจ่ายเป็นเงินรางวัลทั้งสามส่วน

๕.๒ จำนวนที่เหลืออีกหนึ่งส่วน ให้นำไปจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์ โดยจัดตั้งเป็นกองทุน

ข้อ ๖ การแจ้งความนำจับและการรับแจ้งความนำจับ ต้องบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ตามบันทึกใบรับแจ้งความนำจับแนบท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่รับแจ้งความทางโทรศัพท์ ให้ผู้รับแจ้งความนำจับจดบันทึกรายละเอียดถึงชื่อ ชื่อสกุล ภูมิลำเนาและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้แจ้งความนำจับ และให้ผู้รับแจ้งความนำจับแจ้งให้ผู้แจ้งความจับทราบว่าจะถ้าประสงค์จะขอรับเงินสินบนให้ติดต่อกับผู้รับแจ้งความนำจับเพื่อทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบนี้ภายในเวลา ๕ วันทำการ นับแต่วันแจ้งความนำจับ

บันทึกใบรับแจ้งความนำจับให้เป็น ๒ ฉบับ ซึ่งมีข้อความตรงกัน ให้ผู้รับแจ้งความนำจับมอบบันทึกใบรับแจ้งความนำจับ จำนวน ๑ ฉบับ ให้ผู้แจ้งความนำจับยึดถือไว้เป็นหลักฐานประกอบการขอรับเงินสินบน

ข้อ ๗ การจ่ายเงินสินบน ให้จ่ายแก่ผู้แจ้งความนำจับภายใน ๕ วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับเงินค่าปรับตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังต่อไปนี้

๗.๑ กรณีที่มีผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบนหลายคน ให้เฉลี่ยจ่ายเท่ากันทุกคน

๗.๒ ผู้แจ้งความนำจับ ต้องมีบันทึกใบรับแจ้งความนำจับที่ผู้รับแจ้งความนำจับรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรว่า ผู้ขอเบิกเงินสินบนเป็นผู้แจ้งความนำจับจริง เป็นหลักฐานประกอบการขอรับเงินสินบน

ข้อ ๘ การจ่ายเงินรางวัล ให้จ่ายแก่เจ้าหน้าที่ผู้จับ ในวันทำการสุดท้ายของเดือน ตามหลักเกณฑ์ และสัดส่วน ดังต่อไปนี้

๘.๑ เงินรางวัลจ่ายแก่เจ้าหน้าที่ผู้จับ คนละหนึ่งส่วน เท่าๆ กัน

๘.๒ การรับเงินรางวัลต้องมีหลักฐานการเบิกจ่าย ดังนี้

๘.๒.๑ สำเนาบันทึกการจับกุมของเจ้าหน้าที่ผู้จับ

๘.๒.๒ สำเนารายชื่อเจ้าหน้าที่ผู้จับ

๘.๒.๓ สำเนาคำสั่ง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสารวัตร

๘.๒.๔ สำเนาใบแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษในกรณีที่มีการแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษ

๘.๒.๕ สำเนาบันทึกใบรับแจ้งความนำจับ ในกรณีที่มีการรับแจ้งความนำจับ

๘.๒.๖ สำเนาคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดที่ให้ปรับ

ข้อ ๙ การจ่ายเงินรางวัลซึ่งกรมปศุสัตว์ได้รับมาจากส่วนราชการอื่น ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๘.๑

ข้อ ๑๐ เงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์โดยจัดตั้งเป็นกองทุน ให้นำไปจ่ายหรือก่องหนี้ผูกพันเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ อันได้มาซึ่งเงินค่าปรับนั้น ได้ตามความจำเป็นโดยประหยัด ตามงบรายจ่าย ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ งบบุคลากร ยกเว้นรายจ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

๑๐.๒ งบดำเนินงาน

๑๐.๓ งบลงทุน

ข้อ ๑๑ การเก็บรักษาเงินและนำเงินส่งคลัง

๑๑.๑ เงินในส่วนที่จะต้องนำไปจ่ายเป็นสินบนรางวัลตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้นำฝากไว้ที่กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยเปิดบัญชีแยกต่างหากจากบัญชีเงินฝากอื่น ชื่อ “บัญชีเงินฝากสินบนรางวัลของกรมปศุสัตว์” รหัสบัญชีย่อยที่กรมบัญชีกลางกำหนด

๑๑.๒ เงินในส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์ ตามข้อ ๕.๒ และข้อ ๑๐ ให้เปิดบัญชีเงินฝากที่กรมบัญชีกลาง ชื่อ บัญชีเงินฝากค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์” รหัสบัญชีย่อยที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับและการจ่ายเงินในบัญชีนี้ ให้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับหรือระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยการนั้น

เมื่อได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังให้จัดตั้งเป็นกองทุนแล้ว ให้เปิดบัญชีเงินฝาก ณ กรมบัญชีกลาง ชื่อ “บัญชีเงินฝากกองทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานกรมปศุสัตว์” รหัสบัญชีย่อยตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

๑๑.๓ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ หากมีเงินกองทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานคงเหลือ ณ วันสิ้นปีงบประมาณให้นำไปใช้จ่ายในปีงบประมาณต่อ ๆ ไปได้ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อ ๑๒ การรายงาน ให้หน่วยงานผู้เบิกรายงานผลการใช้จ่ายเงินสินบนรางวัลให้กองคลังผ่านหน่วยงานต้นสังกัดทราบทุกสิ้นเดือนที่มีการจ่ายเงินสินบนรางวัล

ให้กองคลังรวบรวมการรายงานผลการใช้จ่ายเงินสินบนรางวัลตามวรรคหนึ่ง และผลการใช้จ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแล้วรายงานให้กระทรวงการคลังทราบทุกวันทำการสุดท้ายของเดือนมีนาคมและเดือนกันยายน

ข้อ ๑๓ การบัญชีให้จัดทำตามหลักบัญชีคู่เกณฑ์คงค้าง ตามหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฝั่งบัญชีมาตรฐาน และมาตรฐานรายงานการเงินสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนด โดยจัดทำร่วมกับงบการเงินส่วนราชการของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๔ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกเงิน จ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำเงินฝากคลัง การพัสดุ หรือวิธีอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับกรณีเงินงบประมาณรายจ่าย

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่หน่วยงานผู้เบิกได้รับเงินค่าปรับจากศาลยุติธรรม หรือได้รับเงินรางวัลจากส่วนราชการอื่นก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ใช้ระเบียบนี้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(นายยุคล ลิมแหลมทอง)

อธิบดีกรมปศุสัตว์

บันทึกใบรับแจ้งความนำจับ

เขียนที่.....

.....

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกไว้เพื่อแสดงว่า วันที่เวลา.....น. ข้าพเจ้า.....

บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....ได้มาแจ้งความนำจับต่อสารวัตร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ไปจับกุม

หรือดำเนินการกับผู้กระทำความผิด บริเวณ.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ซึ่งมีพฤติการณ์และการกระทำดังนี้ คือ.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ซึ่งมีความผิดตามพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

- พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒
- พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕
- พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

พ.ศ. ๒๕๔๒

- พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓
- พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕
- พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

อนึ่ง ในการแจ้งความนำจับครั้งนี้ ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับเงินสินบน เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว
ขอได้โปรดพิจารณาจ่ายเงินสินบนตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการ
ดำเนินการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้แก่ข้าพเจ้าด้วย

ลงชื่อ.....ผู้แจ้งความนำจับ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับแจ้งความนำจับ
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ระเบียบกรมปลัด ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. ๒๕๕๗

เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาได้ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ อธิบดีกรมปลัดจึงกำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

- ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปลัดว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. ๒๕๕๗”
- ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป
- ให้ยกเลิกระเบียบกรมปลัดว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ. ๒๕๔๗
- ในระเบียบนี้

“ความผิด” หมายความว่า ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์หรือกฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้าหรือกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ผู้กระทำความผิด” หมายความว่า ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามระเบียบนี้

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ตามกฎหมาย พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ดังต่อไปนี้

(๑) รองอธิบดีกรมปลัดที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับความผิดที่เกิดขึ้น อ่างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

(๒) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ มีอำนาจเปรียบเทียบปรับความผิดที่เกิดขึ้น อ่างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๓) ผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย มีอำนาจเปรียบเทียบปรับความผิดที่เกิดขึ้น อ่างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดในเขตพื้นที่ของสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย ที่รับผิดชอบ

(๔) ปลัดจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบปรับเฉพาะความผิดที่เกิดขึ้น อ่างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดที่รับผิดชอบ

ข้อ ๖ เมื่อปรากฏหลักฐานจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์หรือสัตวบาลว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเรียกผู้กระทำความผิดมาทำการเปรียบเทียบปรับตามแบบ ปศ.๑ ทำระเบียบนี้ และให้แจ้งข้อหาในการกระทำความผิด วัน เวลาและสถานที่เกิดเหตุ และชี้แจงให้ผู้กระทำความผิดเข้าใจถึงความผิดที่เกิดขึ้นว่าเป็นคดีที่ทำการเปรียบเทียบปรับได้ ถ้ายอมรับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ และเมื่อทำการเปรียบเทียบปรับแล้วคดีถึงที่สุด

ผู้กระทำความผิดที่ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้บันทึกค่าให้การของผู้กระทำความผิดไว้ตามแบบ ปศ.๒ ทำระเบียบนี้

ผู้กระทำความผิดที่ไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้บันทึกค่าให้การไว้ตามแบบ ปศ.๓ ทำระเบียบนี้

ข้อ ๗ ในการเปรียบเทียบปรับให้กำหนดค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดพึงชำระตามอัตราในบัญชีทำระเบียบนี้แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีบันทึกการเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาที่ชำระค่าปรับแล้วลงในแบบ ปศ.๔ ทำระเบียบนี้

ข้อ ๙ คดีที่ไม่อาจเปรียบเทียบปรับได้หรือไม่สมควรเปรียบเทียบปรับ ได้แก่คดีที่ผู้กระทำความผิดไม่มาให้เปรียบเทียบปรับภายในเวลาที่กำหนด หรือมาทำการเปรียบเทียบปรับแต่ไม่ยินยอมตามค่าเปรียบเทียบปรับ ให้ส่งเรื่องและตัวผู้ต้องหาไปให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๐ การรับเงิน การเก็บรักษาเงินและการนำเงินค่าปรับในการเปรียบเทียบปรับส่งคลัง

(๑) กรุงเทพมหานคร ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีออกใบนำส่งชำระเงินให้ผู้กระทำความผิดและให้เจ้าหน้าที่นำผู้กระทำความผิดไปชำระเงินที่กองคลัง กรมปศุสัตว์ และให้เจ้าหน้าที่คลังออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้กระทำความผิด ใบเสร็จรับเงินให้มีข้อความแสดงว่าเป็นใบเสร็จรับเงินค่าเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติอะไร คดีที่เท่าใด และบันทึกการเก็บเงินในท้ายแบบ ปศ.๔ ทำระเบียบนี้ เงินค่าปรับให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน รหัส ๘๐๔

(๒) จังหวัดอื่นๆ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีออกใบนำส่งชำระเงินให้ผู้กระทำความผิดและให้เจ้าหน้าที่นำผู้กระทำความผิดไปชำระเงินที่เจ้าหน้าที่การเงินของสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแล้วแต่กรณี และให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้กระทำความผิด ใบเสร็จรับเงินให้มีข้อความแสดงว่าเป็นใบเสร็จรับเงินค่าเปรียบเทียบปรับ ตามพระราชบัญญัติอะไร คดีที่เท่าใด และบันทึกการเก็บเงินในท้ายแบบ ปศ.๔ ทำระเบียบนี้ เงินค่าปรับให้นำส่งเงินเป็นรายได้แผ่นดิน รหัส ๘๐๔

ข้อ ๑๑ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีดำเนินการเปรียบเทียบปรับภายในกำหนดอายุความโดยมิชักช้า และให้รับผิดชอบในการเก็บสำนวนคดีที่ได้ทำการเปรียบเทียบปรับเสร็จแล้ว โดยใช้แบบ ปศ.๕ ทำระเบียบนี้ ปิดหน้าสำนวนคดีทุกสำนวน

ข้อ ๑๒ เมื่อทำการเปรียบเทียบปรับเสร็จแล้ว ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีรายงานผลการเปรียบเทียบปรับ ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป ตามแบบ ปศ.๖ ทำระเบียบนี้ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ทราบ

ข้อ ๑๓ การเปรียบเทียบปรับใดมีปัญหา ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีหาหรือกรมปศุสัตว์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ยุคล ลิมแหลมทอง

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ที่.....

หน่วยงาน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอเชิญพบเรื่อง เปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติ.....
เรียน

ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่/สัตวแพทย์/सार्वत्र ตามพระราชบัญญัติ.....
ได้ทำการตรวจสอบ.....ซึ่งมี.....
เป็นผู้.....และพบว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ.....
.....ซึ่งความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่.....
ที่ทำการเปรียบเทียบปรับได้

.....จึงขอให้.....ไปพบ
เจ้าหน้าที่ที่.....ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนกระทั่งถึงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....ในวันราชการ ก่อนเวลา ๑๕.๐๐ น. เพื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับ
ให้เป็นไปตามกฎหมาย หากไม่ไปพบภายในวันที่ที่กำหนดไว้นี้ ทางราชการจะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนิน
คดีตามพระราชบัญญัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

บันทึกคำให้การผู้กระทำความผิด
(กรณียินยอมเปรียบเทียบปรับ)

คดีที่...../.....

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
โทร.....

เจ้าหน้าที่ได้แจ้งข้าพเจ้าว่า.....เป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ.....มาตรา.....ข้อหา.....
.....มีโทษตามมาตรา.....

ต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน.....บาท ซึ่ง.....
ทำการเปรียบเทียบปรับได้ ข้าพเจ้ารับทราบแล้ว ขอให้การรับสารภาพว่ากระทำความผิดจริงและผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีพิจารณาแล้วกำหนดเปรียบเทียบปรับเป็นเงิน จำนวน.....บาทนั้น
ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

(๑) ข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีทำการเปรียบเทียบปรับ จำนวน.....
บาท โดยจะนำค่าปรับจำนวนนี้มาชำระภายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๒) หากข้าพเจ้าไม่นำเงินตามจำนวนดังกล่าวใน (๑) มาชำระภายในเวลาที่กำหนดให้เจ้าพนักงาน
ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

บันทึกนี้ เจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ผู้กระทำความผิดฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด

ลงชื่อ.....ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์/สารวัตร

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

บันทึกคำให้การผู้กระทำความผิด
(กรณีไม่ยินยอมเปรียบเทียบปรับ)

คดีที่...../.....

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
โทร.....

เจ้าหน้าที่ได้แจ้งข้าพเจ้าว่าเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ.....
มาตรา.....ข้อหา.....
มีโทษตามมาตรา.....ต้องระวางโทษปรับเป็นเงิน.....บาทซึ่ง.....
ทำการเปรียบเทียบปรับได้ และจะเปรียบเทียบปรับเป็นจำนวนเงิน.....บาท

ข้าพเจ้า.....ไม่ยินยอมให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีทำการเปรียบเทียบ
ปรับเพราะ

- () ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำความผิด
() จำนวนค่าปรับสูง
() เหตุอื่นๆ (ให้ระบุ).....

บันทึกนี้ เจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ผู้กระทำความผิดฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด

ลงชื่อ.....ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์/สารวัตร

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

แบบเปรียบเทียบคดีกำหนดค่าปรับ

คดีเปรียบเทียบที่...../.....

ที่ทำการเปรียบเทียบ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กล่าวหา.....

ชื่อผู้กระทำความผิด ๑.....

๒.....

เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

คดีนี้ ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ.....

มาตรา.....ข้อหา (๑).....

(๒).....

มีบทลงโทษตามมาตรา.....ต้องระวางโทษปรับ.....

ซึ่งเป็นความผิดที่เปรียบเทียบคดีได้ และผู้กระทำความผิดยินยอมให้ทำการเปรียบเทียบปรับ จึงเปรียบเทียบปรับ

ผู้กระทำความผิดเป็นเงิน.....บาท ผู้กระทำความผิดชำระค่าปรับแล้วเมื่อวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกนี้ เจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ผู้กระทำความผิดฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด

ลงชื่อ.....ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดี

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่สัत्वแพทย์/सारวัตร

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

บันทึกการชำระเงิน

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จำนวนเงิน.....บาท

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ผู้รับเงิน

ประวัติผู้กระทำความผิด

๑. ผู้กระทำความผิด	ชื่อ.....ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่..... ผู้รับอนุญาต.....เลขที่.....
๒. วัน เวลา และ สถานที่เกิดเหตุ	เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น. สถานที่เกิดเหตุ.....
๓. ข้อหา	ฐาน..... ตามพระราชบัญญัติ.....
๔. ผลคดี	กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ..... ฐาน.....มาตรา.....ผู้กระทำความผิด ยินยอมให้เปรียบเทียบและชำระเงินค่าปรับ จำนวน.....บาท วันที่ชำระค่าปรับ วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... หลักฐานการส่งเปรียบเทียบปรับตามหนังสือหรือบันทึกที่...../ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
๕. งานคลังรับเงิน	วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....จำนวน.....บาท ตามใบเสร็จเล่มที่.....เลขที่.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกประวัติ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการอนุญาตให้ขาย
จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือ
เอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ อธิบดีกรมปศุสัตว์ จึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการอนุญาตให้ขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอของม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา หรือสำนักงานตั้งอยู่ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานประกอบคำขอดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒) ในกรณีนิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล

(ข) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

ข้อ ๒ เมื่อได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานประกอบคำขอถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑ แล้วให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมายตรวจและพิจารณาก่อนออกใบอนุญาต ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ คือผู้ขออนุญาตจะต้องมีสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ที่ถูกสุขลักษณะและเหมาะสมสำหรับเก็บรักษาคุณภาพและมาตรฐานของน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอ

ข้อ ๓ ผู้ได้รับอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร สามารถทำการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร โดยจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอที่จะทำการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายนั้น ในกรณีที่เกิดผลภายในประเทศจะต้องผลิตจากศูนย์ผลิตหรือแหล่งผลิตที่กรมปศุสัตว์รับรองภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ในกรณีที่ผลิตหรือนำเข้า

จากต่างประเทศจะต้องเป็นน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) บนหลอดหรือภาชนะที่ใช้บรรจุน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอจะต้องพิมพ์ข้อความที่ไม่ลอกหลุดได้ง่าย โดยมีรายละเอียดของชื่อผู้ผลิต วันที่ผลิต พันธุ์สัตว์หมายเลขพ่อพันธุ์ที่ให้น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือหมายเลขพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่ใช้ผลิตเอ็มบริโอ

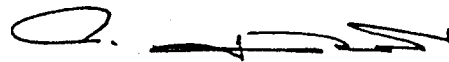
(๓) จะต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๔ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาต ซึ่งสูญหาย ถูกทำลาย ชำรุด หรือลบล้างในสาระสำคัญ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตนั้นสูญหาย ถูกทำลาย ชำรุด หรือลบล้าง พร้อมด้วยหลักฐานการรับแจ้งความของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือใบอนุญาตที่ชำรุด หรือลบล้างในสาระสำคัญนั้น

ข้อ ๕ คำขอรับใบอนุญาต คำขอรับใบแทนใบอนุญาต ใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาตตามประกาศนี้ ให้ทำตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ใบแทนใบอนุญาตให้ระบุคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าด้วย
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายระพีพงศ์ วงศ์ดี)

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปลุกสัตว์

เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของสารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ อธิบดีกรมปลุกสัตว์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มเติมความดังต่อไปนี้เป็นข้อ ๓ ของประกาศกรมปลุกสัตว์ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

“ข้อ ๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ของกรมประมงเป็นสารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ โดยให้ผู้มีอำนาจเฉพาะการกำกับดูแลสัตว์หรือซากสัตว์ประเภท กบ กุ้ง จระเข้ เต่า ตะพาบน้ำ ปลา ปู หอย

- (๑) อธิบดีกรมประมง
- (๒) รองอธิบดีกรมประมง
- (๓) ผู้ตรวจราชการกรมประมง
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการด้านการประมง
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล
- (๙) ผู้อำนวยการกองตรวจสอบรับรองมาตรฐานคุณภาพสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
- (๑๐) ผู้อำนวยการกองพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ
- (๑๑) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมสัตว์น้ำ
- (๑๒) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสุขภาพสัตว์น้ำจืด
- (๑๓) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสุขภาพสัตว์น้ำชายฝั่ง
- (๑๔) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
- (๑๕) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสัตว์น้ำสวยงามและพรรณไม้น้ำ

- (๑๖) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด
- (๑๗) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง
- (๑๘) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
- (๑๙) ประมงจังหวัด
- (๒๐) นักวิชาการประมง
- (๒๑) นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร
- (๒๒) เจ้าหน้าที่บริหารงานประมง
- (๒๓) เจ้าพนักงานประมง ระดับ ๔ ขึ้นไป
- (๒๔) เจ้าหน้าที่ประมง ระดับ ๔ ขึ้นไป”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑
ศักดิ์ชัย ศรีบุญเชื้อ
อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปลัดสัตว์

เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้จัดตั้งสำนักงานปลัดสัตว์อำเภอ และเพื่อให้การปฏิบัติงานของสารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์สอดคล้องตามกรอบโครงสร้างใหม่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ อธิบดีกรมปลัดสัตว์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมปลัดสัตว์ เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นสารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

- ๑) อธิบดีกรมปลัดสัตว์
- ๒) รองอธิบดีกรมปลัดสัตว์
- ๓) ผู้อำนวยการสำนักในสังกัดกรมปลัดสัตว์
- ๔) ผู้อำนวยการกองในสังกัดกรมปลัดสัตว์
- ๕) เลขานุการกรม กรมปลัดสัตว์
- ๖) ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ กรมปลัดสัตว์
- ๗) ผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ
- ๘) นายสัตวแพทย์ สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
- ๙) สัตวแพทย์ สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
- ๑๐) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์
- ๑๑) นายสัตวแพทย์ด่านกักกันสัตว์
- ๑๒) สัตวแพทย์ด่านกักกันสัตว์
- ๑๓) นายสัตวแพทย์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
- ๑๔) นักวิชาการสัตวบาล สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
- ๑๕) เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
- ๑๖) สัตวแพทย์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
- ๑๗) เจ้าพนักงานสัตวบาล สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
- ๑๘) นายสัตวแพทย์ สำนักสุขาภิบาลสัตว์และสุขอนามัย

- (๑๙) สัตวแพทย์ สำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย
- (๒๐) เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์ สำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย
- (๒๑) เจ้าพนักงานสัตวบาล สำนักสัตวศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย
- (๒๒) ปศุสัตว์จังหวัด
- (๒๓) นายสัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- (๒๔) สัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- (๒๕) เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- (๒๖) นักวิชาการสัตวบาล สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- (๒๗) เจ้าพนักงานสัตวบาล สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- (๒๘) ปศุสัตว์อำเภอ
- (๒๙) นายสัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ
- (๓๐) สัตวแพทย์ สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
ภิรมย์ ศรีจันทร์
อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปลัดสัตว์

เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

ด้วยสภาพการณ์ปัจจุบันการปฏิบัติงานด้านควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศมีปริมาณงานเพิ่มขึ้น อีกทั้งเพื่อเป็นการรองรับภารกิจที่เกี่ยวข้องกับงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับอื่น ๆ ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับพื้นที่อาณาเขตรับผิดชอบและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ อธิบดีกรมปลัดสัตว์ จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกรมปลัดสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๓ กำหนดให้ด่านกักกันสัตว์ที่มีชื่อและอาณาเขตดังต่อไปนี้เป็นด่านกักกันสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

๑. ด่านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางน้ำ มีอาณาเขตตามเขตสำนักศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสมุทรปราการ (ยกเว้นเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ)

๒. ด่านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางอากาศ มีอาณาเขตตามเขตสำนักศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร และทุกเขตของกรุงเทพมหานคร (ยกเว้นเขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตจตุจักร และเขตลาดกระบัง) เขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี

๓. ด่านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางไปรษณีย์ มีอาณาเขตตามเขตด่านศุลกากรไปรษณีย์เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

๔. ด่านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางรถไฟ มีอาณาเขตตามเขตด่านศุลกากรรถไฟกรุงเทพ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

๕. ด่านกักกันสัตว์สระบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสระบุรี

๖. ด่านกักกันสัตว์สิงห์บุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสิงห์บุรี และ

จังหวัดชัยนาท

๓. ด้านกักกันสัตว์พระนครศรีอยุธยา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง
๔. ด้านกักกันสัตว์ลพบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดลพบุรี
๕. ด้านกักกันสัตว์สุพรรณบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี
๑๐. ด้านกักกันสัตว์ชลบุรี มีอาณาเขตตามเขตสำนักศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง ด้านศุลกากรมาบตาพุดเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี เขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชลบุรีและเขตสำนักศุลกากรกรุงเทพ เฉพาะเขตโรงพักสินค้าเพื่อตรวจปล่อยของขาเข้าและบรรจุของขาออกที่ขนส่งโดยระบบคอนเทนเนอร์นอกเขตทำเนียบท่าเรือ (รพท./ICD) เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดฉะเชิงเทรา
๑๑. ด้านกักกันสัตว์สระแก้ว มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรอรัญประเทศเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสระแก้ว
๑๒. ด้านกักกันสัตว์ปราจีนบุรี มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรอรัญประเทศเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดปราจีนบุรี
๑๓. ด้านกักกันสัตว์จันทบุรี มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรจันทบุรี เฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดจันทบุรี และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดจันทบุรี
๑๔. ด้านกักกันสัตว์ตราด มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรคลองใหญ่ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดตราด
๑๕. ด้านกักกันสัตว์นครนายก มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครนายก
๑๖. ด้านกักกันสัตว์ระยอง มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรมาบตาพุดเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดระยอง และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดระยอง
๑๗. ด้านกักกันสัตว์นครราชสีมา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครราชสีมา
๑๘. ด้านกักกันสัตว์บุรีรัมย์ มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรช่องจอมเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดบุรีรัมย์
๑๙. ด้านกักกันสัตว์สุรินทร์ มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรช่องจอมเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสุรินทร์
๒๐. ด้านกักกันสัตว์ศรีสะเกษ มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรช่องจอมเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดศรีสะเกษ
๒๑. ด้านกักกันสัตว์อุบลราชธานี มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรเขมราฐเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ด้านศุลกากรพิบูลมังสาหารเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุบลราชธานี
๒๒. ด้านกักกันสัตว์อำนาจเจริญ มีอาณาเขตตามเขตด้านศุลกากรเขมราฐเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญ เขตด้านศุลกากรพิบูลมังสาหารเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดยโสธรและเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดยโสธร
๒๓. ด้านกักกันสัตว์ชัยภูมิ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชัยภูมิ

๒๔. ด่านกักกันสัตว์ร้อยเอ็ด มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการพิบูลมังสาหารเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดร้อยเอ็ด

๒๕. ด่านกักกันสัตว์หนองคาย มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการหนองคาย ด้านสุลการบึงกาฬ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดหนองคาย

๒๖. ด่านกักกันสัตว์เลย มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการเชียงคาน ด้านสุลการท่าลี่ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเลย

๒๗. ด่านกักกันสัตว์นครพนม มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการนครพนมเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดนครพนม และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครพนม

๒๘. ด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการมุกดาหารเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดมุกดาหาร

๒๙. ด่านกักกันสัตว์อุดรธานี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุดรธานี

๓๐. ด่านกักกันสัตว์สกลนคร มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการนครพนมเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดสกลนคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสกลนคร

๓๑. ด่านกักกันสัตว์กาฬสินธุ์ มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการมุกดาหารเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดกาฬสินธุ์

๓๒. ด่านกักกันสัตว์หนองบัวลำภู มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดหนองบัวลำภู

๓๓. ด่านกักกันสัตว์ขอนแก่น มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดขอนแก่น

๓๔. ด่านกักกันสัตว์มหาสารคาม มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการมุกดาหารเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดมหาสารคาม

๓๕. ด่านกักกันสัตว์เชียงใหม่ มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการทำอากาศยานเชียงใหม่ เฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุลการเชียงดาว และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเชียงใหม่

๓๖. ด่านกักกันสัตว์แม่ฮ่องสอน มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการแม่ฮ่องสอนด้านสุลการแม่สะเรียง และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๓๗. ด่านกักกันสัตว์เชียงราย มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการเชียงแสน ด้านสุลการแม่สาย เฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย ด้านสุลการเชียงของเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเชียงราย

๓๘. ด่านกักกันสัตว์น่าน มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการทุ่งช้าง และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดน่าน

๓๙. ด่านกักกันสัตว์พะเยา มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการแม่สายเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดพะเยา ด้านสุลการเชียงของเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดพะเยา และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพะเยา

๔๐. ด่านกักกันสัตว์ลำปาง มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการทำอากาศยานเชียงใหม่เฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดลำปาง

๔๑. ด่านกักกันสัตว์ลำพูน มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการทำอากาศยานเชียงใหม่เฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดลำพูน และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดลำพูน

๔๒. ด้านกักกันสัตว์แพร์ มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการท่าอากาศยานเชียงใหม่เฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดแพร์ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดแพร์
๔๓. ด้านกักกันสัตว์กำแพงเพชร มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการแม่สอดเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดกำแพงเพชร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดกำแพงเพชร
๔๔. ด้านกักกันสัตว์ตาก มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการแม่สอดเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดตาก และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดตาก
๔๕. ด้านกักกันสัตว์อุตรดิตถ์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุตรดิตถ์
๔๖. ด้านกักกันสัตว์พิจิตร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพิจิตร
๔๗. ด้านกักกันสัตว์พิษณุโลก มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพิษณุโลก
๔๘. ด้านกักกันสัตว์สุโขทัย มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการแม่สอดเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดสุโขทัย และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสุโขทัย
๔๙. ด้านกักกันสัตว์เพชรบูรณ์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเพชรบูรณ์
๕๐. ด้านกักกันสัตว์อุทัยธานี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุทัยธานี
๕๑. ด้านกักกันสัตว์นครสวรรค์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครสวรรค์
๕๒. ด้านกักกันสัตว์เพชรบุรี มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการบ้านแหลม และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเพชรบุรี
๕๓. ด้านกักกันสัตว์กาญจนบุรี มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการสังขละบุรี และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดกาญจนบุรี
๕๔. ด้านกักกันสัตว์ราชบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดราชบุรี
๕๕. ด้านกักกันสัตว์สมุทรสงคราม มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการแม่กลองและเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร
๕๖. ด้านกักกันสัตว์นครปฐม มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครปฐม
๕๗. ด้านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการประจวบคีรีขันธ์ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๕๘. ด้านกักกันสัตว์ชุมพร มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการชุมพร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชุมพร
๕๙. ด้านกักกันสัตว์ระนอง มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการระนอง และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดระนอง
๖๐. ด้านกักกันสัตว์ภูเก็ต มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการภูเก็ต ด้านสุลการท่าอากาศยานภูเก็ต และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา
๖๑. ด้านกักกันสัตว์กระบี่ มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการกระบี่ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดกระบี่
๖๒. ด้านกักกันสัตว์สุราษฎร์ธานี มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการบ้านดอน ด้านสุลการเกาะสมุย และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๖๓. ด้านกักกันสัตว์นครศรีธรรมราช มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการนครศรีธรรมราช ด้านสุลการลิซล และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครศรีธรรมราช
๖๔. ด้านกักกันสัตว์สงขลา มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการสงขลา ด้านสุลการสะเดา ด้านสุลการปาดังเบซาร์ ด้านสุลการท่าอากาศยานหาดใหญ่ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสงขลา และจังหวัดพัทลุง
๖๕. ด้านกักกันสัตว์ตรัง มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการกันตัง และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดตรัง
๖๖. ด้านกักกันสัตว์นราธิวาส มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการสุโหงโกลก ด้านสุลการตากใบ และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนราธิวาส
๖๗. ด้านกักกันสัตว์สตูล มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการสตูล ด้านสุลการวังประจัน และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสตูล
๖๘. ด้านกักกันสัตว์ยะลา มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการเบตง และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดยะลา
๖๙. ด้านกักกันสัตว์ปัตตานี มีอาณาเขตตามเขตด้านสุลการปัตตานี และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดปัตตานี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ยุคล ลิมแหลมทอง

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปลัด

เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ตามที่รัฐบาลกำหนดให้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เป็นท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่จึงจำเป็นต้องมีด่านกักสัตว์เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจสอบควบคุมการนำเข้า นำออก และนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์และซากสัตว์ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ อธิบดีกรมปลัดจึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๒. ในข้อ ๓ แห่งประกาศกรมปลัด เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๒. ด่านกักกันสัตว์กรุงเทพมหานครทางอากาศ มีอาณาเขตตามเขตสำนักศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร และทุกเขตของกรุงเทพมหานคร (ยกเว้นเขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตจตุจักร และเขตลาดกระบัง) เขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๓๐. ในข้อ ๓ แห่งประกาศกรมปลัดเรื่องกำหนดด่านกักสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

“๓๐. ด่านกักกันสัตว์สุวรรณภูมิ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุคล ลิมแหลมทอง

อธิบดีกรมปลัด

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามที่ได้มีการกำหนดเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยของโค กระบือ แพะ แกะ และสุกร และเขตปลอดโรคระบาดชนิดไข้หวัดนกหรือเอเวียนอินฟลูเอนซา (Avian Influenza) ของสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด และห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุม ตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตปลอดโรคระบาด ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับพื้นที่อาณาเขตรับผิดชอบและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๓(๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ อธิบดีกรมปศุสัตว์ จึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๑๐ ในข้อ ๓ แห่งประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๑๐. ด่านกักกันสัตว์ชลบุรี มีอาณาเขตตามเขตสำนักศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง ด่านศุลกากรมาบตาพุดเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี เขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชลบุรี และเขตสำนักศุลกากรกรุงเทพ เฉพาะเขตโรงพักสินค้าเพื่อตรวจปล่อยของขาเข้าและบรรจุของขาออกที่ขนส่งโดยระบบคอนเทนเนอร์นอกเขตทำเนียบท่าเรือ (รพท/ICD) เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๑๑ ในข้อ ๓ แห่งประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

“๑๑. ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดฉะเชิงเทรา”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ยุคล ลิ้มแหลมทอง

อธิบดีกรมปศุสัตว์

กรมปศุสัตว์

แบบคำขออนุญาตนำเข้าหรือย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เรียน.....

ด้วยข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี บัตรประชาชนเลขที่.....

อาชีพ..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... มีความประสงค์จะ นำ สัตว์ ซากสัตว์

ย้าย

ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด

เข้า ผ่าน เขตปลอดโรค ชนิดและพันธุ์ของสัตว์.....จำนวน ผู้.....ตัว

ผ่านด่านกักกันสัตว์

เมีย.....ตัว รวม.....ตัว ชนิดของซาก.....

จำนวน.....ฝืน / กก. ชนิดของซาก.....

จำนวน.....ฝืน / กก. ชนิดของซาก.....

จำนวน.....กก. เพื่อ.....

จากบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....โดยทาง.....ผ่านด่านกักกันสัตว์.....

.....ไปยังบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ในการนี้ข้าพเจ้ารับรองว่า จะปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

(.....)

บันทึกของสัตวแพทย์.....

.....

.....

.....

.....

หมายเหตุ สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำไปเพื่อใช้ในการอะไรต้องบอกให้ชัดเจน ค่าใดที่ไม่ต้องการให้ขีดออก

กรมปศุสัตว์

Department of Livestock Development

แบบคำขออนุญาตนำสัตว์/ซากสัตว์ เข้า ออก ผ่านราชอาณาจักรไทย

Application form for import, export, pass animals/ animal remains through Thailand

เขียนที่.....

Address

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....
Date Month B.E.

เรียน.....

To

ด้วยข้าพเจ้า นาย/นาง/น.ส..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

I am Mr./ Mrs./ Miss Nationality Occupation

ที่อยู่ประเทศไทย.....

Address in Thailand

โทรศัพท์เบอร์..... โทรภาพเบอร์.....

Telephone No.

Fax No.

บัตรประจำตัว/พาสปอร์ต เลขที่..... ออกให้โดย..... วันหมดอายุ.....

I.D. No/ Passport No.

Issue by

Expire Date

มีความประสงค์จะขอนำสัตว์/ซากสัตว์ เข้า ออก ผ่าน ราชอาณาจักร โดยทาง..... ดังนี้คือ

would like to import, export, pass animals/ animal remains through the kingdom by.....

as the following items.....

เดินทางมาจากประเทศไทยไปยัง..... โดยพาหนะชื่อ / เลขที่.....

Departure from Thailand to

By

เดินทางมาจากประเทศ..... โดยพาหนะชื่อ / เลขที่.....

come from

By

นำไปกักกันดูอาการ ณ.....

quarantine at

นำผ่านไปยังประเทศ..... โดยพาหนะชื่อ / เลขที่.....

pass Thailand through

By

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขของกรมปศุสัตว์ทุกประการ

I here by certify that I will follow every set rule and condition of Department of Livestock Development.

ลงชื่อ..... ผู้อนุญาต

Sign

Applicant

บันทึกสัตวแพทย์เกี่ยวกับการตรวจสัตว์/ซากสัตว์และอื่นๆ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กรมปศุสัตว์

แบบคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ค้าสัตว์หรือซากสัตว์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....นามสกุล.....

อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน.....

๑. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาตทำการค้า

ก. ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร

ข. ซากของสัตว์ดังกล่าวในข้อ ก.

ค. ซากไก่ เป็ด น่านส่งต่างประเทศ

ในประเทศ

๑. ส่งต่างประเทศ

๒. ที่วราขोजनाจักร

๓. ภายในจังหวัด

ประจำปี พ.ศ.....

๒. ข้าพเจ้าตั้งสำนักงานโดยใช้ชื่อว่า.....

ณ บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้า { ไม่เป็น / เป็น } ผู้อยู่ในระหว่างถูกยึด พักใช้ หรือ

เพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ค้าสัตว์หรือซากสัตว์.....

ลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

หมายเหตุ ๑. ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

๒. ผู้ขอรับใบอนุญาตจะทำการค้าในนามนิติบุคคล ให้แนบสำเนาเอกสารแสดงการจดทะเบียนพร้อมคำขอด้วย

๓. คำขอนี้เก็บเงินตาม ก.ส.ร. ๑ หรือ ๑๕ เลขที่..... เล่มที่.....

และออกใบอนุญาตเลขที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ไปแล้ว

สำหรับสัตว์แพทย์กรอกเมื่อจะออกไปอนุญาตให้ไป.

กรมปศุสัตว์

ใบอนุญาตให้ย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เฉพาะภายในเขตเกิดโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด

ที่..... เขียนที่.....

หนังสือฉบับนี้แสดงว่า.....

อยู่บ้านเลขที่.....ถนนหรือหมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ได้รับอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ จำนวน

{ตัว
.....กก. หรือฟืน

จากบ้าน.....ถนนหรือหมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ไปยังบ้าน.....ถนนหรือหมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

โดยทาง.....สัตว์หรือซากสัตว์จำนวนนี้ได้.....

ใบอนุญาตนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่.....

ออกให้ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบ ร.๔

เล่มที่.....

เลขที่.....

กรมปศุสัตว์

ใบอนุญาตนำเข้าหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร

ที่..... เขียนที่.....

หนังสือฉบับนี้แสดงว่า..... เพศ..... อายุ..... ปี

อยู่บ้านเลขที่..... ถนน..... หมู่ที่..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

บัตร..... เลขที่..... ออกให้โดย..... หมดอายุวันที่.....

แบบ ร.๑๐ เลขที่..... ออกให้โดย..... หมดอายุวันที่.....

ได้รับอนุญาตให้นำ/เคลื่อนย้ายสัตว์ชนิด..... พันธุ์..... เพศผู้จำนวน..... ตัว เพศเมียจำนวน..... ตัว รวมจำนวนทั้งสิ้น..... (ตัว, โค็ดส) วัตถุประสงค์การเคลื่อนย้ายเพื่อ.....

ได้รับอนุญาตให้นำ/เคลื่อนย้ายซากสัตว์ชนิด..... จำนวน..... กิโลกรัม

ต้นทาง (บ้าน/บริษัท/สถานกักกันสัตว์/ด่านกักกันสัตว์/ฟาร์ม).....

..... โทรศัพท์.....

ปลายทาง (บ้าน/บริษัท/สถานกักกันสัตว์/ด่านกักกันสัตว์/ฟาร์ม).....

..... โทรศัพท์.....

เคลื่อนย้ายโดยยานพาหนะชนิด..... หมายเลขทะเบียน.....

กำหนดให้ยานพาหนะบรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวใช้เส้นทาง.....

ระหว่างทางให้ผ่านด่านกักกันสัตว์เพื่อให้ตรวจดังนี้

๑. ๔.

๒. ๕.

๓. ๖.

สัตว์ที่ได้รับอนุญาตได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดดังนี้.....

.....

ได้ทำเครื่องหมายที่ตัวสัตว์โดยวิธี..... ที่บริเวณ..... ของตัวสัตว์.....

.....

สัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาตได้รับการทำลายเชื้อโรคโดย.....

ออกให้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ให้ใช้ได้ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ๑. ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้โดยอาศัยความตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

๒. หากต้องมีการแก้ไขให้ชัดเจนค่าที่ไม่ต้องการออกแล้วเซ็นชื่อกำกับทุกแห่ง

การตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์

บันทึกการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ขณะผ่านด่านกักกันสัตว์..... トラประทับ
วันที่.....เวลา.....น.
จำนวนสัตว์/ซาก.....ตัว/ก.ก. อาการสัตว์.....
ลงชื่อ.....สัตวแพทย์ผู้ตรวจ

บันทึกการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ขณะผ่านด่านกักกันสัตว์..... トラประทับ
วันที่.....เวลา.....น.
จำนวนสัตว์/ซาก.....ตัว/ก.ก. อาการสัตว์.....
ลงชื่อ.....สัตวแพทย์ผู้ตรวจ

บันทึกการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ขณะผ่านด่านกักกันสัตว์..... トラประทับ
วันที่.....เวลา.....น.
จำนวนสัตว์/ซาก.....ตัว/ก.ก. อาการสัตว์.....
ลงชื่อ.....สัตวแพทย์ผู้ตรวจ

บันทึกการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ขณะผ่านด่านกักกันสัตว์..... トラประทับ
วันที่.....เวลา.....น.
จำนวนสัตว์/ซาก.....ตัว/ก.ก. อาการสัตว์.....
ลงชื่อ.....สัตวแพทย์ผู้ตรวจ

บันทึกการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ขณะผ่านด่านกักกันสัตว์..... トラประทับ
วันที่.....เวลา.....น.
จำนวนสัตว์/ซาก.....ตัว/ก.ก. อาการสัตว์.....
ลงชื่อ.....สัตวแพทย์ผู้ตรวจ

บันทึกการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ขณะผ่านด่านกักกันสัตว์..... トラประทับ
วันที่.....เวลา.....น.
จำนวนสัตว์/ซาก.....ตัว/ก.ก. อาการสัตว์.....
ลงชื่อ.....สัตวแพทย์ผู้ตรวจ

การตรวจรับสัตว์หรือซากสัตว์ปลายทาง

ได้ตรวจพบสัตว์หรือซากสัตว์ชนิด..... () ไว้เป็นการถูกต้องแล้ว () ไม่ถูกต้อง เมื่อวันที่.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

กรมปศุสัตว์

ใบอนุญาตให้นำสัตว์ไปมาข้ามชายแดนแห่งราชอาณาจักร

ที่..... เขียนที่.....

หนังสือฉบับนี้แสดงว่า..... อายุ..... ปี
 เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ..... อยู่ที่.....
 ถนนหรือหมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....
 จังหวัด..... ได้รับอนุญาตให้นำสัตว์ไปมาข้ามชายแดนแห่งราชอาณาจักร คือ :-

(ชนิดและพันธุ์ของสัตว์).....จำนวน { ผู้.....ตัว
 รวม.....ตัว
 เมีย.....ตัว

นำข้ามไปมาระหว่างตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 และตำบล.....ประเทศ.....

สัตว์จำนวนนี้ได้ฉีดวัคซีน { วัคซีน.....ชุดที่.....เมื่อ.....
 วัคซีน.....ชุดที่.....เมื่อ.....
 วัคซีน.....ชุดที่.....เมื่อ.....

และได้ประทับเครื่องหมาย.....

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดดังนี้

(๑).....

(๒).....

ทั้งนี้โดยได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ตาม.....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้แต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงนาม).....

ตำแหน่ง.....

กรมปศุสัตว์

ใบแจ้งอนุมัตินำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าและผ่านราชอาณาจักร

ที่..... เขียนที่.....
 หนังสือฉบับนี้แสดงว่าตามที.....อายุ.....ปี
 อยู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....ประเทศ.....
 ได้ยื่นคำขออนุญาตนำ.....ราชอาณาจักร จำนวน { ผู้.....ตัว
 ผ่าน.....เมีย.....ตัว
 หรือจำนวน.....กิโลกรัม เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 เพื่อนำเข้าหรือผ่านจากที่.....ไปยัง.....ในระยะเวลา.....
 กรมปศุสัตว์ได้พิจารณาเห็นชอบให้นำ.....ดังกล่าวเข้าราชอาณาจักรได้ทาง.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ตามที่ขอ
 เมื่อนำสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวข้างต้นเข้ามาถึงท่าเข้าหรือตำบล.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....แล้ว ให้นำใบแจ้งนี้ไปติดต่อเพื่อขอรับ
 ใบอนุญาตให้นำเข้า นำผ่าน จากเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ โดยปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้คือ
 (๑) ให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปไว้เพื่อตรวจ ณ ที่ที่สัตวแพทย์กำหนดไว้เพื่อการนี้
 (๒) เมื่อสัตวแพทย์ตรวจเห็นชอบและออกใบอนุญาตแล้ว จึงให้นำออกจากที่ที่กำหนด
 เพื่อนำเข้าราชอาณาจักร
 (๓) ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงเกี่ยวแก่การนี้
 ทั้งนี้ โดยได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ตาม.....
 ออกให้แต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงนาม).....

(ตำแหน่ง).....

แบบนี้ต้องมี ๔ ฉบับ

สำหรับเป็นตัวจริงให้ผู้ขอ ๑ ฉบับ

สำหรับส่งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายศุลกากรทราบ ๑ ฉบับ

สำหรับให้สัตวแพทย์ที่จะคอยตรวจเข้า ๑ ฉบับ

สำหรับเป็นต้นขั้ว ๑ ฉบับ

กรมปศุสัตว์

ใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร

ที่..... เขียนที่.....

หนังสือฉบับนี้แสดงว่าตามที่.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อาชีพ.....อยู่ที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ได้รับอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร

(ชนิดและพันธุ์ของสัตว์).....จำนวน

{

ผู้.....ตัว

รวม.....ตัว

เมีย.....ตัว

(ชนิดของซากสัตว์).....จำนวน.....กิโลกรัม

จากตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ประเทศ.....

โดยนำเข้าทาง.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ทั้งนี้โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ตามโทรเลขที่.....หรือใบแจ้งที่.....

ลงวันที่.....แล้ว และได้ประทับเครื่องหมาย.....ไว้ที่.....

ทั้งนี้ โดยได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ตาม.....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้แต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงนาม.....

สัตวแพทย์.....

ตัวอย่าง ใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร (ร. ๗)

กรมปศุสัตว์

ใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร

ที่..... เขียนที่.....

หนังสือฉบับนี้แสดงว่า..... อายุ.....ปี

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ..... อยู่ที่.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ประเทศ..... ได้รับอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร

(ชนิดของซากสัตว์).....จำนวน { ผู้.....ตัว

รวม.....ตัว

เมีย.....ตัว

(ชนิดของซากสัตว์).....จำนวน.....กิโลกรัม

จากตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... ประเทศ.....

เข้าทาง..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

โดย..... นำออกทาง..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

ทั้งนี้ โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ตามโทรเลขที่..... หรือใบแจ้งที่.....

ลงวันที่..... แล้ว และได้ประทับเครื่องหมาย..... ไว้ที่.....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขกำหนดดังนี้ :-

(๑) ต้องนำใบอนุญาตนี้แสดงต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายศุลกากร หรือสัตวแพทย์ที่สัตว์ผ่านออก

(๒) หากมิได้นำผ่านออกไปจากประเทศไทย ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตนี้

ต้องขอรับอนุญาตนำเข้าในราชอาณาจักรใหม่ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการนำเข้า

ทั้งนี้ โดยได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ตาม.....

ออกให้แต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงนาม.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ขอรับรองว่าตามใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านของ..... เลขที่.....

ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ได้ผ่านออกทาง..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... แล้ว จำนวน { ผู้.....ตัว

รวม.....ตัว

ซากสัตว์..... กิโลกรัม ยังเหลือ..... ตัว/กิโลกรัม

ลงนาม..... เจ้าหน้าที่ศุลกากรปลายทาง

(ให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรปลายทางส่งใบอนุญาตไปยังกรมปศุสัตว์ กรุงเทพฯ ๑ ฉบับ และเก็บไว้ ๑ ฉบับ)

ตัวอย่าง ใบขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร (ร. ๘)

กรมปศุสัตว์

ใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร

ที่..... เขียนที่.....
หนังสือฉบับนี้แสดงว่า..... อายุ..... ปี

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ..... อยู่ที่.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ได้รับอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร คือ :-

ชนิดและพันธุ์ของสัตว์..... จำนวน { ผู้.....
รวม..... ตัว
เมีย.....

ชนิดของซาก..... จำนวน..... กิโลกรัม

เพื่อ.....

จาก..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ไปยัง..... ประเทศ..... โดย.....

ให้นำออกทาง..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ได้ประทับเครื่องหมาย..... ไว้ที่..... แล้ว และผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังนี้ :-

- (๑) ควบคุมสัตว์หรือซากสัตว์ไว้ในบริเวณสถานที่ที่มีการลำเลียงขึ้นบรรทุก และ
- (๒) การบรรทุกสัตว์ การผูกสัตว์ ตลอดจนการเตรียมอาหารให้สัตว์กินระหว่างทางให้เป็นไปตามที่สัตวแพทย์กำหนดให้

ทั้งนี้ โดยได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ตาม.....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ออกให้แต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ขอรับรองว่าสัตว์หรือซากสัตว์ตามใบอนุญาตข้างต้นนี้ได้นำออกไปแล้วโดย.....

..... จำนวน..... ตัว กิโลกรัม ยังคงเหลือ..... ตัว กิโลกรัม

เพราะเหตุ.....

ลงนาม..... เจ้าหน้าที่สุลกการ ลงนาม..... สัตวแพทย์

อนุญาตให้..... นำ..... ตัว กิโลกรัมที่เหลืออยู่ออกไปได้

โดย..... ภายในวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงนาม.....

สัตวแพทย์.....

(ให้เจ้าหน้าที่สุลกการปลายทางส่งใบอนุญาตไปยังกรมปศุสัตว์หรือที่ทำการสัตวแพทย์ด่านท่าออก

นั้น ๆ ๒ ฉบับ และเก็บไว้ ๑ ฉบับ)

กรมปศุสัตว์

ใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์

เลขที่..... เขียนที่.....

ใบอนุญาตฉบับนี้แสดงว่า.....นามสกุล.....

อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อาชีพ..... อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด.....

ได้รับอนุญาตให้ทำการค้า {
 ซ้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร
 ซากซ้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร
 ซากไก่ เป็ด ห่าน

ในประเภท {
 (๑) ส่งต่างประเทศ
 (๒) ทัวราชอาณาจักร
 (๓) ภายในจังหวัด

โดยใช้ชื่อ..... ตั้งสำนักงานอยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ใบอนุญาตฉบับนี้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.....

ผู้ทำการค้าตามใบอนุญาตฉบับนี้ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขหลังใบอนุญาตนี้ด้วย

ออกให้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

นายทะเบียน

.....
 ลายมือชื่อผู้ถือใบอนุญาต

หมายเหตุ ใบอนุญาตนี้ใช้ได้ถึงวันที่ ๓๑ เดือนธันวาคม
 ของปีที่จะออกไปอนุญาต

เงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติในการทำการค้าสัตว์และซากสัตว์

๑. ใบอนุญาตฉบับนี้ใช้เฉพาะตัว หากจะมอบหมายให้ผู้อื่นไปดำเนินการต้องมีใบมอบอำนาจถูกต้องตามกฎหมาย

๒. เมื่อเจ้าพนักงานขอตรวจใบอนุญาตต้องนำแสดงต่อเจ้าพนักงานทุกครั้ง

๓. การทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย

๔.

๕.

๖.

(ลงนาม).....

นายทะเบียน

(เงื่อนไขอื่น ๆ หากนายทะเบียนจะกำหนดเพิ่มเติมอีกก็ระบุไว้ได้)

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ฯ

ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดและเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

เนื่องจากท้องที่หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....ปรากฏว่า.....เป็นโรคระบาดชนิด.....
ซึ่งโรคนี้อาจติดต่อแก่.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่ง พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้ว่า
ราชการจังหวัด.....จึงประกาศว่า ท้องที่ดังต่อไปนี้ :-

- ๑. หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
- ๒. หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
- ๓. หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

เป็นเขตโรคระบาดชนิด.....แก่ (ชนิดของสัตว์).....และท้องที่ดังต่อไปนี้ :-

- ๑. หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
- ๒. หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
- ๓. หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

เป็นเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดชนิด.....แก่ (ชนิดของสัตว์).....
ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำเตือน

เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาดและเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดขึ้นแล้ว เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์มีหน้าที่ที่ต้อง
ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ โดยสังเขป คือ

- ๑. ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้าย.....หรือซากสัตว์ดังกล่าวภายในเขตนั้นหรือเคลื่อนย้ายสัตว์
หรือซากสัตว์เข้าในหรือนอกเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์
- ๒. ห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้นและให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือ
สัตวแพทย์ หรือสัตวแพทย์แล้วแต่กรณีภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วย
- ๓. ในกรณีที่สัตว์ตาย ให้เจ้าของควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่น
ใดเคลื่อนย้ายหรือกระทำการอย่างใดแก่ซากสัตว์นั้น และให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์แล้วแต่กรณี
ภายในเวลาสิบสองชั่วโมง นับแต่เวลาที่สัตว์ตายถ้าเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ไม่อาจมาตรวจซากสัตว์นั้นภายใน
สี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์นั้นตายให้เจ้าของฝังซากสัตว์นั้นใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร สำหรับซากสัตว์ใหญ่
ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรอีกด้วย

ทั้งนี้ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ทุกประการ

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ หรือคำสั่ง ต้องระวางโทษอย่างต่ำจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน
ห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อย่างสูงจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ.

ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

เนื่องจากปรากฏว่าในท้องที่บ้าน..... หมู่ที่.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... ได้มี
(สัตว์ชนิด)..... เกิดโรคระบาด (ชนิด)..... ขึ้น
ซึ่งโรคนี้เป็นโรคระบาดร้ายแรงอาจระบาดติดต่อ (สัตว์ชนิด)..... ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่ง พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕
จึงประกาศให้ทราบทั่วกันว่าท้องที่ภายในบริเวณต่อไปนี้ คือ จากหมู่บ้านหรือบ้าน

- ไปทางทิศเหนือ จด.....
- ไปทางทิศใต้ จด.....
- ไปทางทิศตะวันออก จด.....
- ไปทางทิศตะวันตก จด.....

เป็นเขตโรคระบาดชั่วคราวชนิด..... ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ประกาศ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงนาม.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

คำเตือน

เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาดและเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดขึ้นแล้ว เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ โดยสังเขป คือ

๑. ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้าย.....หรือซากสัตว์ดังกล่าวภายในเขตนั้นหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือนอกเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์
๒. ห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้นและให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์แล้วแต่กรณีภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วย
๓. ในกรณีที่สัตว์ตาย ให้เจ้าของควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายหรือกระทำการอย่างใดแก่ซากสัตว์นั้น และให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์แล้วแต่กรณีภายในเวลาสิบสองชั่วโมง นับแต่เวลาที่สัตว์ตายถ้าเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ไม่อาจมาตรวจซากสัตว์นั้นภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์นั้นตายให้เจ้าของฝังซากสัตว์นั้นใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร สำหรับซากสัตว์ใหญ่ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรอีกด้วย

ทั้งนี้ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ทุกประการ

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ หรือคำสั่ง ต้องระวางโทษอย่างต่ำจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อย่างสูงจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ.

พระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒^(๑) พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
พระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้บังคับในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

(๒) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีไขกระดูกปลา และหมายความเฉพาะโค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งอธิบดีหรือราชการส่วนท้องถิ่น แต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี อธิบดี หรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์*

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์*เป็นประธานกรรมการผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมปศุสัตว์*เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๒) ให้ความเห็นชอบในการออกประกาศหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำมาตรา ๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะของโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

* แก้ไข เพิ่มเติม ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอน อำนาจหน้าที่ของ ส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

(๒) กำหนดวัน เวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ประกอบการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแล รักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดมีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ขอรับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงคำขอรับใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์*ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารหลักฐานหรือสำเนาแสดงการเป็นนิติบุคคลพร้อมกับคำขอด้วย

(๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตรวจพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือไม่ แล้วออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ของตน

มาตรา ๑๔ ในกรณีใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ สูญหาย บุกสลาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหาย บุกสลายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๑๕ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่ จะดำเนินการฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ตามแบบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์*ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีเป็นโรงฆ่าสัตว์ของราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่นใดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีให้เสียค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ที่จะฆ่าสัตว์ โดยกำหนดวันและเวลาในการฆ่าสัตว์ดังกล่าวตามแบบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์*ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

* แก้ไข เพิ่มเติม ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอน อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๖ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ได้ไม่เกิน ครั้งละหนึ่งเดือน

มาตรา ๑๗ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากระทำความผิดในเหตุ อย่างเดียวกันอีกภายในหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๘ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีหนังสือเตือน ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่มิพบตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิด หนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิด หนังสือเตือน

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ ให้ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์และจะต้องฆ่า สัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๒ ในกรณีต่อไปนี้จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

(๑) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ตามพิธีกรรมในทางศาสนา

(๒) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้นประกาศเป็นครั้งคราวว่าเป็น ท้องที่กั้นการ และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่นั้น

(๓) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือ เป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ ในกรณี ที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่ จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนเงินอากรและค่าธรรมเนียมสำหรับโรงฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ที่ ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

มาตรา ๒๔ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานเจ้า หน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ได้ฆ่าเป็นโรคและหรือมีลักษณะตาม ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเนื้อ สัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

มาตรา ๒๕ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีมีเหตุ สมควรจะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดใน

กฎกระทรวง เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้วจึงให้จำหน่ายได้

ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้งตาม มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าพัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ผู้ใดฆ่าสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษ ดังนี้

(๑) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตัวละไม่เกินห้าพันบาทเรียงตามรายตัว สัตว์ที่ฆ่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ถ้าเป็นสัตว์นอกจากโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตัวละไม่เกินสองพัน ห้าร้อยบาทเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวนตัวละไม่ เกินห้าพันบาทหรือสองพันห้าร้อยบาทตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ได้เปิดดำเนินการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ อยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าได้มีการ ขอรับใบอนุญาตและได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว และให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบ หมายออกใบอนุญาตให้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งไม่กระทบกระเทือนต่อสัญญาที่ส่วนราชการได้ทำไว้กับบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับโรง ฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคลซึ่งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามสัญญานั้น ตั้งอยู่ในเขตเป็นคู่สัญญาตามสัญญานั้นแทนส่วนราชการซึ่งเป็นคู่สัญญา

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการฆ่าสัตว์โดยบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตาม มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าการมอบหมายนั้นจะสิ้นสุดลง และในกรณีดังกล่าวให้ผู้ประสงค์จะฆ่า สัตว์ที่โรงฆ่าสัตว์ดังกล่าวเสียค่าธรรมเนียมสำหรับโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมสำหรับโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๓๔ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งที่ออกตาม

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์*รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นอากรหรือค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

* แก้ไข เพิ่มเติม ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑๕ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

๑. อากรการฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกร	ตัวละ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕	บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๔	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๔	บาท

๒. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกร	ตัวละ	๑๕	บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๔	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๔	บาท

๓. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

ตัวละ	๓	บาท
-------	---	-----

๔. ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้

- (ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ
- (ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ
- (ค) ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกร	ตัวละ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕	บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๔	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๔	บาท

๕. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์

โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
----------------------------	--------	-----	-----

๖. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

ฉบับละ	๕๐	บาท
--------	----	-----

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้เกิดภาวะขาดแคลนเนื้อสัตว์สำหรับบริโภคในหลายพื้นที่ของประเทศทำให้ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ในระยะยาวเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างแท้จริงจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นการค้าแบบเสรีไม่ให้มีการผูกขาด สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕
บังคับกับไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บังคับกับไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บังคับกับไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บังคับกับการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์จำพวกไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันในท้องที่ต่างๆ มีการฆ่าสัตว์ปีก
จำพวกไก่ เป็ด และห่านเพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก สมควรมีมาตรการตรวจสอบ ควบคุม หรือ
ป้องกันมิให้โรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ดังกล่าวติดต่อมาสู่คน รวมถึงตรวจสอบสารตกค้างในเนื้อสัตว์ดังกล่าว เพื่อ
ความปลอดภัยของผู้บริโภคในการบริโภคเนื้อสัตว์ที่ปราศจากเชื้อโรคและสารตกค้างสมควรให้นำพระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับกับสัตว์ปีกจำพวกไก่ เป็ด และห่าน ในทุกท้องที่
ทั่วราชอาณาจักร และโดยที่มาตรา ๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.
๒๕๓๕ บัญญัติให้การจะบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในท้องที่ใด
เกี่ยวกับสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๖๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ไก่ เป็ด และห่าน เป็นสัตว์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ไก่ เป็ด และห่าน เป็นสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ และโดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้การกำหนดสัตว์อื่นเป็นสัตว์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต้องกระทำโดยกฎกระทรวงจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๕๐ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖)

กฎกระทรวง

ฉบับ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ให้ยื่นแบบแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ ขจส. ๑๒

ข้อ ๒ เมื่อได้รับแบบแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้แจ้ง และพนักงานเจ้าหน้าที่จะสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๕๐ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เรียกเก็บอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตรา ดังต่อไปนี้

โค	ตัวละ	๑๒ บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕ บาท
สุกร	ตัวละ	๑๐ บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕ บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๔ บาท
ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ	๑๐ สตางค์

ข้อ ๒ สำหรับการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ของราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยราชการอื่นใดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(ก) ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒ บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕ บาท
สุกร	ตัวละ	๑๕ บาท
สุกร	ตัวละ	๑๐ บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๔ บาท
ไก่	ตัวละ	๓๐ สตางค์
เป็ด	ตัวละ	๕๐ สตางค์
ห่าน	ตัวละ	๑ บาท

(ข) ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

โค กระบือ สุกร แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๓ บาท
ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ	๑๐ สตางค์

ข้อ ๓ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้ตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

(ข) ค่าเบี่ยงเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

(ค) ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

โค	ตัวละ ๑๒ บาท
กระบือ	ตัวละ ๑๕ บาท
สุกร	ตัวละ ๑๐ บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๕ บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๔ บาท
ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ ๑๐ สตางค์

ข้อ ๔ ให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์สำหรับการฆ่าสุกร ไก่ เป็ด หรือ ห่าน เพื่อส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ

ข้อ ๕ ให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ในกรณีที่ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์จะทำการฆ่าสัตว์ในวันตรุษอิดิลอัฎฮา และวันเมอลิดนาบี ณ มัสยิด ในปีหนึ่งรวมกันไม่เกินมัสยิดละสองครั้ง และแต่ละครั้งให้ยกเว้นสำหรับโคและกระบือรวมกันไม่เกินสองตัว สำหรับแพะหรือแกะรวมกันไม่เกินสี่ตัว

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ การฆ่าไก่ เป็ด และห่านที่สามารถทำการฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ แต่ถ้านำสัตว์มาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ของราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่นใดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ให้ยกเว้นเฉพาะอากรการฆ่าสัตว์

ข้อ ๗ ให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ สำหรับการฆ่าสัตว์เพื่อตรวจพิสูจน์หรือทดลองทางวิชาการ โดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ของกรมปศุสัตว์หรือโดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการ หรือขององค์การที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีไม่ว่าจะเป็นการฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์หรือในโรงฆ่าสัตว์ก็ตาม

ข้อ ๘ ให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ให้แก่องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูปเฉพาะการฆ่าสัตว์เพื่อผลิตอาหารสำเร็จรูป ณ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ขององค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป

ข้อ ๙ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์ ฉบับละ ๒๐๐ บาท

ข้อ ๑๐ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์
ฉบับละ ๕๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการ
ฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราอากรและค่า
ธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๐ ตอนที่ ๕๐ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๕๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ให้ยกเว้นอาคารการฆ่าสัตว์ ค้ากรรมนิยมโรงฆ่าสัตว์ ค้ากรรมนิยมโรงพักสัตว์ และค้ำกรรมนิยมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ สำหรับการฆ่าไก่ เป็ด หรือห่าน เพื่อจำหน่ายภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์หรือในโรงฆ่าสัตว์ก็ตาม”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ วงศ์สมุทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นอาคารการฆ่าสัตว์ค้ำกรรมนิยมโรงฆ่าสัตว์ ค้ำกรรมนิยมโรงพักสัตว์ และค้ำกรรมนิยมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ สำหรับการฆ่าไก่ เป็ด หรือห่าน ให้ครอบคลุมถึงการฆ่าสัตว์จำพวกดังกล่าวเพื่อจำหน่ายภายในประเทศด้วย เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายเนื้อสัตว์จำพวกไก่ เป็ด หรือห่าน ภายในประเทศ และเพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการนำสัตว์ดังกล่าวมาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อที่จะได้รับ การตรวจสอบจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ก่อนมีการนำออกจำหน่าย อันเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชนในด้านสาธารณสุขภายในประเทศ และส่งเสริมการพัฒนาระบบมาตรฐานและความปลอดภัยด้านอาหาร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

^๑(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนที่ ๑๐ ก/หน้า ๑๒/๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ก่อนที่จะมีการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ผู้ที่มีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ พร้อมหลักฐานต่อนายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้อำนวยการเขต เพื่อเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ดังนี้

(๑) กรณีผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา ให้ยื่นสำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัวประชาชนหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

(๒) กรณีผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้ยื่นสำเนาหลักฐานการจดทะเบียนนิติบุคคล วัตถุประสงค์ และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคล

(๓) ผู้ขออนุญาตจะต้องแนบสำเนาเอกสารหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินในระหว่างที่ใช้เป็นที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่ใช่เจ้าของที่ดินให้มีหนังสือแสดงความยินยอมของเจ้าของที่ดินที่ให้ใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๔) แผนผังแสดงสถานที่ขอตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และสิ่งปลูกสร้างอื่นตลอดจนที่รวบรวมหรือกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล ที่บำบัดน้ำเสียและที่ระบายน้ำทิ้ง พร้อมทั้งแสดงรายละเอียดที่ตั้ง เนื้อที่และระยะห่างของบ้านเรือนที่พักอาศัยของราษฎร สิ่งปลูกสร้างและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ

(๕) แบบแปลนโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่จะดำเนินการก่อสร้าง

(๖) รายละเอียดเกี่ยวกับการควบคุมดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล การบำบัดน้ำเสีย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศและการควบคุมเสียง รวมทั้งจัดมลพิษหรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๗) สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๒ เมื่อผู้ซึ่งมีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ได้ยื่นหลักฐานตามข้อ ๑ แล้ว ให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้อำนวยการเขต แล้วแต่กรณีดำเนินการดังนี้

(๑) ตรวจสอบหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑ หากเห็นว่าผู้ซึ่งมีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ให้แจ้งเป็นหนังสือเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ถูกต้องภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

(๒) ตรวจสอบสถานที่ที่จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๔

(๓) บันทึกปากคำกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และราษฎรที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ที่จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ว่ามีความเหมาะสมและจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ราษฎรที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือไม่ สำหรับท้องที่ที่ไม่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้นบันทึกปากคำสมาชิกสภาท้องถิ่นอย่างน้อยสองคนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่สุด

(๔) ให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้อำนวยการเขตรวบรวมหลักฐานเอกสาร พร้อมทั้งเสนอความเห็นในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับเรื่องที่ถูกต้อง

ข้อ ๓ เมื่อผู้ซึ่งมีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ดำเนินการขอใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและเมื่อได้ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการตามจำนวนที่เห็นสมควรเพื่อตรวจสอบการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ โดยให้มีเจ้าหน้าที่ของกรมโยธาธิการ กรมปศุสัตว์ กรมอนามัย กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในเขตรับผิดชอบซึ่งมีความรู้ในเรื่องการก่อสร้างหรือการฆ่าสัตว์รวมอยู่ด้วย และให้มีหน้าที่ตรวจสอบการก่อสร้างให้ถูกต้องตามที่ได้รับแจ้งในข้อ ๑ และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในข้อ ๔

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๑) ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม และมีบริเวณเพียงพอที่จะประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

(๒) ไม่อยู่ใกล้วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียน หรือสถานที่ศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยค้างคืน หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักและสถานที่ราชการ ในระยะที่เห็นได้ว่าจะก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว

(๓) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของพื้นที่ห้อง หรืออาจจัดให้มีพัดลมระบายอากาศเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

(๕) จัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่เหมาะสม และถูกสุขลักษณะ

(๖) โรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ต้องสะอาดถูกสุขลักษณะและอนามัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อ ๖

(๗) มีห้องเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ โดยเฉพาะ และห้องน้ำ ห้องส้วมต้องแยกออกเป็นสัดส่วนต่างหาก

(๘) พื้นห้องฆ่าสัตว์ ต้องเป็นพื้นที่คอนกรีตหรือเป็นวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ ไม่ดูดกลิ่น ไม่เป็นพิษ ไม่มีรอยแยก ไม่ลื่น พื้นต้องลาดเอียงไม่มีน้ำขัง มุมห้องต้องเป็นมุมโค้งสะดวกต่อการทำความสะอาด

(๙) ฝาผนังและเพดานห้องฆ่าสัตว์ ให้ใช้วัสดุที่มีผิวเรียบเพื่อป้องกันไม่ให้สิ่งสกปรกเกาะติดได้ และจะต้องเป็นวัสดุที่ล้างและทำความสะอาดได้ง่ายด้วย

(๑๐) เครื่องมือเครื่องใช้เฉพาะที่สัมผัสกับเนื้อสัตว์ต้องมีผิวเรียบ ไม่ฝูกร่อนหรือเป็นสนิม ไม่เป็นพิษ ไม่ดูดกลิ่น ไม่มีรอยแยก รอยต่อต้องเชื่อมให้สนิทเรียบ ทำความสะอาดง่าย ทนทานต่อความร้อนความเย็น ยาฆ่าเชื้อโรคและสารเคมีต่างๆ

(๑๑) เครื่องมือที่ติดตั้งประจำที่ ต้องติดตั้งให้ห่างจากฝาผนังหรือเพดานอย่างน้อยสามสิบเซนติเมตร เพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบและทำความสะอาด

(๑๒) มีแสงสว่างทั้งที่เป็นแสงธรรมชาติและแสงไฟฟ้าเพียงพอไม่น้อยกว่าสองร้อยลักซ์โดยไม่ทำให้การมองเห็นสีของเนื้อสัตว์เปลี่ยนไป

ข้อ ๕ เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ได้ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ส่งคำขอรับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑ และข้อ ๒ และความเห็นของคณะกรรมการตามข้อ ๓ ตลอดจนความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ไปให้อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการดูแลรักษาความสะอาดภายในโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย ดังนี้

(๑) มีมาตรการป้องกันไม่ให้ซากสัตว์หรือเนื้อสัตว์ปนเปื้อนกับสิ่งสกปรก

(๒) เครื่องมือ อุปกรณ์ โต๊ะ เลื่อย รถสำหรับบรรทุกเนื้อสัตว์ทั้งในและนอกโรงฆ่าสัตว์ ภาชนะบรรจุ ตลอดจนเครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในโรงฆ่าสัตว์ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังปฏิบัติงาน ระหว่างการปฏิบัติงานต้องทำความสะอาดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ในกรณีที่พบว่าสิ่งของดังกล่าวได้ใช้กับสัตว์ป่วยหรือซากสัตว์ที่เป็นโรคจะต้องทำการฆ่าเชื้อโรค และทำความสะอาดทันที

(๓) จัดให้มีการทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์เป็นประจำ ประจำสัปดาห์หลังการฆ่าหากพบว่า มีโรคระบาดสัตว์ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคและทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ทันทีเพื่อป้องกันโรคระบาดสัตว์

(๔) สบู่ สารซักฟอก และสารฆ่าเชื้อโรค ต้องเป็นชนิดที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร และระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์

(๕) น้ำที่ใช้สำหรับล้างซากสัตว์และน้ำแข็งที่ใช้สำหรับรักษาคุณภาพเนื้อสัตว์ต้องสะอาดตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด และมีอย่างเพียงพอ

(๖) จะต้องทำการกำจัดแมลง นก สัตว์ประเภทฟันแทะ และสัตว์มีพิษทั้งภายในและบริเวณโดยรอบโรงฆ่าสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๗) ในกรณีที่โรคระบาดสัตว์หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดสัตว์เกิดขึ้นในบริเวณโรงฆ่าสัตว์ หรือโรงพักสัตว์ ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์แจ้งและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ เสมือนตนเป็นเจ้าของสัตว์ตามกฎหมายดังกล่าว

(๘) ยาฆ่าแมลงจะต้องเป็นชนิดที่กฎหมายให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร เมื่อนำไปใช้ต้องกระทำอย่างระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์ และให้ปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้นั้น ๆ โดยเคร่งครัด

(๘) มีระบบระบายน้ำทิ้งที่มีประสิทธิภาพ และห้ามมิให้ระบายน้ำทิ้งออกจากโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ จนกว่าจะมีการบำบัดน้ำเสียที่อยู่ในเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด แต่ต้องไม่ใช้วิธีทำให้เจือจาง สำหรับโรงฆ่าสัตว์ที่มีปริมาณการฆ่าโค กระบือ แพะ แกะ หรือสุกร รวมกันมากกว่าวันละหนึ่งร้อยตัว และสำหรับไก่ เป็ดหรือห่าน รวมกันมากกว่าวันละสองพันตัว จะต้องมีการปรับเปลี่ยนกำจัดน้ำเสียที่วิศวกรผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมรับรอง

(๑๐) มีการกำจัดกลิ่นหรือเสียงที่เกิดขึ้นจากโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ โดยมีให้เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์และวิธีการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สัตว์ที่จะทำการฆ่าต้องได้รับการตรวจโรคภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงก่อนทำการฆ่าหากจำเป็น กักสัตว์ไว้เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง ให้ตรวจซ้ำอีกครั้งก่อนทำการฆ่า

(๒) การตรวจโรคตาม (๑) ต้องกระทำโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์เท่านั้น

(๓) ห้ามนำสัตว์อื่นหรือเนื้อสัตว์อื่นเข้าไปในบริเวณโรงฆ่าสัตว์ นอกจากสัตว์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการแจ้งว่าจะนำมาทำการฆ่าเท่านั้น

ข้อ ๘ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ต้องให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานตรวจโรคสัตว์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ต้องหยุดทำการฆ่าสัตว์ในวันพระ และวันสำคัญตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามข้อ ๔ (๑) (๒) และ(๓) ไม่ใช้กับโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ แต่โรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ดังกล่าวจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อกำหนดต่าง ๆ แห่งกฎกระทรวงนี้ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๔ (๔) ถึง (๑๒) ต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง เมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และข้อ ๖ (๘) และ (๑๐) ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องเมื่อพ้นหนึ่งปี นับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓/ตอนที่ ๗๑ ก/หน้า ๑๕/๒๘ พุทธศักราช ๒๕๓๕)

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์
ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร

พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ สัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามมาตรา ๒๓

- (๑) กาฬโรคของสัตว์ปีก (FOWL PLAGUE)
- (๒) โรคกัมโบโร (GUMBORO)
- (๓) โรคซี่ขาว (PULLORUM)
- (๔) โรคไขขา (BLACKLEG)
- (๕) โรคไขสมองอักเสบจากเชื้อไวรัส (VIRAL ENCEPHALITIS)
- (๖) โรคคอนทาสีพลาสมา (CONTAGIOUS PLEUROPNEUMONIA)
- (๗) โรคนิวคาสเซิล (NEW CASTLE)
- (๘) โรคทริคิโนซิส (TRICHINOSIS)
- (๙) โรคบาดทะยัก (TETANUS)
- (๑๐) โรคบรูเซลโลซิส (BRUCELLOSIS)
- (๑๑) โรคปากและเท้าเปื่อย (FOOT AND MOUTH DISEASE)
- (๑๒) โรคฝีดาษ (FOWLPOX)
- (๑๓) โรคพาราทูเบอร์คูลอส (PARA TUBERCULOSIS หรือ JOHNE'S DISEASE)
- (๑๔) โรคพิททาโคซิส (PSITTACOSIS)

- (๑๕) โรคพิษสุนัขบ้า (RABIES)
- (๑๖) โรคไฟลามทุ่งของสุกร (SWINE ERYSIPELAS)
- (๑๗) โรคมาเร็ก (MAREX'S DISEASE)
- (๑๘) โรคmelioidosis (MELIOIDOSIS)
- (๑๙) โรคลาริงโกเทรคิโอติสติดต่อกัน (INFECTIOUS LARYNGOTRACHEITIS)
- (๒๐) โรคเลปโตสไปโรซีส (LEPTOSPIROSIS)
- (๒๑) โรคคหิวคั้สุกร (SWINE FEVER)
- (๒๒) โรคอาโทรฟิกไรไนติส (ATROPHIC RHINITIS)
- (๒๓) โรคแอคตินอบาซิลโลซีส (ACTINOBACILLOSIS)
- (๒๔) โรคแอคตินอมัยโคซีส (ACTINOMYCOSIS)
- (๒๕) โรคแอนแทรกซ์ (ANTHRAX)
- (๒๖) วัณโรค (TUBERCULOSIS)
- (๒๗) สัตว์ที่ตั้งท้อง หรือสัตว์ที่เพิ่งตกลูกใหม่
- (๒๘) สัตว์ที่ปรากฏชัดว่าได้ฉีดวัคซีนแล้วยังไม่ครบยี่สิบเอ็ดวัน
- (๒๙) สัตว์ที่เป็นแผลฝี ทั่ว ๆ ไป
- (๓๐) สัตว์ที่เป็นโรคระบาดสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
- (๓๑) สัตว์ที่ผอมแห้งมาก (EMACIATION)
- (๓๒) สัตว์ที่มีลักษณะบวมทั้งตัว (GENERALIZED EDEMA)
- (๓๓) สัตว์ที่มีสารตกค้างกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β - Agonist)
- (๓๔) สัตว์ที่มีอาการไข้สูง สำหรับสุกรที่มีไข้สูงตั้งแต่ ๑๐๖ องศาฟาเรนไฮต์ขึ้นไปสำหรับ โค กระบือ แพะหรือแกะที่มีไข้สูงตั้งแต่ ๑๐๕ องศาฟาเรนไฮต์ขึ้นไป

ข้อ ๓ เนื้อสัตว์ที่เป็นโรคหรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามมาตรา ๒๔

- (๑) เนื้อสัตว์ที่ชำ หรือมีโลหิตคั่งฝังอยู่ในเนื้อสัตว์นั้น
- (๒) เนื้อสัตว์ที่เป็นแผลฝี หนอง เน่า หรือเนื่อตาย (NECROSIS)
- (๓) เนื้อสัตว์ที่เป็นโรคตามข้อ ๒ (๑) ถึง (๒๖)
- (๔) เนื้อสัตว์ที่มีกลิ่นปัสสาวะ หรือกลิ่นยา
- (๕) เนื้อสัตว์ที่มีตัวพยาธิ
- (๖) เนื้อสัตว์ที่มีโรคโลหิตเป็นพิษ (SEPTICEMIA)
- (๗) เนื้อสัตว์ที่มีลักษณะเป็นโรคคิซ่าน (JAUNDICE)
- (๘) เนื้อสัตว์ที่มีลักษณะอักเสบ บวม หรือแข็งเป็นไต
- (๙) เนื้อสัตว์ที่มีสารตกค้างกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β - Agonist)
- (๑๐) เนื้อสัตว์ที่ไม่สะอาด ไม่สด หรือมีสีค้ำคล้ำ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖
สรอรรถ กลิ่นประทุม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันพบว่ามีการใช้สารกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β - Agonist) เช่น ซัลบูตามอล (Salbutamol) หรือคลินบูเทอรอล (Clenbuterol) เป็นต้น ให้แก่สัตว์ โดยเฉพาะสุกรกินเพื่อทำให้ไขมันลดลง ซึ่งสารกลุ่มนี้อาจจะตกค้างในเนื้อสัตว์และสะสมในร่างกายผู้บริโภคโดยจะมีผลทำให้หลอดลมขยายตัว นอกจากนี้อาจจะมีอาการอื่น เช่น หัวใจเต้นเร็ว กล้ามเนื้อสั่นกระตุกโดยเฉพาะที่มือและความดันโลหิตต่ำหากได้รับปริมาณมากอาจทำให้เสียชีวิตได้ ดังนั้น เพื่อให้การควบคุมผลผลิตด้านการปศุสัตว์ได้มาตรฐานและปลอดภัยต่อผู้บริโภคและเพื่อให้สามารถส่งผลผลิตด้านการปศุสัตว์นั้นออกไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นจำนวนมากขึ้น รวมทั้งเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการตรวจแยกสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มีสารกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β - Agonist) ตกค้างอยู่และมีอำนาจสั่งการฆ่าสัตว์หรือทำลายเนื้อสัตว์ได้ สมควรกำหนดลักษณะของสัตว์และเนื้อสัตว์ที่ตรวจพบว่ามีสารกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β - Agonist) ตกค้างในสัตว์หรือเนื้อสัตว์ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ประกอบกับได้มีการโอนอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์จากกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สมควรปรับปรุงกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ว่าด้วยข้อกำหนดในการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์^{๑)}

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ให้ยื่นแบบแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด

ข้อ ๓ ให้ผู้แจ้งตามข้อ ๒ เสียอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งค่าพาหนะและค่าเบี่ยงเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

ข้อ ๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแบบแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นหนังสือให้แก่ผู้แจ้ง ทั้งนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเหตุผลหรือความจำเป็นที่ต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๒๒ เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์แล้วให้ผู้แจ้งตามข้อ ๒ ดำเนินการฆ่าสัตว์ตามชนิดและจำนวนสัตว์ที่ฆ่าตามวัน เวลา และสถานที่ที่แจ้งไว้ให้หยุดทำการฆ่าสัตว์ในวันพระและวันสำคัญตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด

ข้อ ๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ออกไปทำการตรวจโรคสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่รับแจ้ง

^{๑)} (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนที่ ๔๖ ก/หน้า ๘/๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕)

ข้อ ๓ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนเงินอากรให้แก่ผู้แจ้งที่จะฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ ๔ เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ โดยมีพนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจโรคแล้วห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ไปจำหน่ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรคหรือเนื้อสัตว์นั้น มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

ข้อ ๕ การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ให้ผู้แจ้งตามข้อ ๒ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการดูแลรักษาความสะอาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย ดังต่อไปนี้

- (๑) มีมาตรการป้องกันไม่ให้เนื้อสัตว์ปนเปื้อนกับสิ่งสกปรก
- (๒) มีมาตรการป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
- (๓) เครื่องมือ อุปกรณ์การฆ่าสัตว์ต้องสะอาด และฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังการปฏิบัติ
- (๔) มีน้ำสะอาดสำหรับล้างเนื้อสัตว์อย่างเพียงพอ
- (๕) มีการกำจัดกลิ่นหรือเสียงที่เกิดจากการฆ่าสัตว์โดยมิให้เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือ

อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบดูแลให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

อดิศร เพียงเกษ

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อกำหนดในการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังไม่ครอบคลุมถึงเรื่องสุขลักษณะและอนามัย ประกอบกับในปัจจุบันมีการระบาดของโรคไข้หวัดนก (bird flu หรือ avian influenza) ซึ่งมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค สมควรปรับปรุงกฎกระทรวงดังกล่าว เพื่อให้การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นไปโดยถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัยและโดยที่มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง การกำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุม การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และ
จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศกำหนดแบบพิมพ์ไว้ดังต่อไปนี้

๑. แบบขอรับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ใช้แบบ มจส. ๑
๒. แบบใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ใช้แบบ มจส. ๒
๓. แบบขอใบรับใบแทนใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ใช้แบบ มจส. ๓
๔. แบบแจ้งการฆ่าสัตว์ ให้ใช้แบบ มจส. ๔
๕. แบบตอบรับแจ้งการฆ่าโค และจำหน่ายเนื้อโค ให้ใช้แบบ มจส. ๕
๖. แบบตอบรับการฆ่ากระบือ และจำหน่ายเนื้อกระบือ ให้ใช้แบบ มจส. ๖
๗. แบบตอบรับการฆ่าแพะ และจำหน่ายเนื้อแพะ ให้ใช้แบบ มจส. ๗
๘. แบบตอบรับการฆ่าแกะ และจำหน่ายเนื้อแกะ ให้ใช้แบบ มจส. ๘
๙. แบบตอบรับการฆ่าสุกร และจำหน่ายเนื้อสุกร ให้ใช้แบบ มจส. ๙
๑๐. แบบตอบรับการฆ่าสุกร และจำหน่ายเนื้อสุกร ขนาดต่ำกว่า ๒๒.๕ กก. ให้ใช้แบบ มจส. ๑๐
๑๑. แบบตอบรับการแจ้งฆ่าสัตว์เพื่อส่งเนื้อไปจำหน่ายต่างประเทศ ให้ใช้แบบ มจส. ๑๑
๑๒. แบบแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ให้ใช้แบบ มจส. ๑๒
๑๓. แบบขอจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเอง หรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่า
สัตว์และจำหน่ายสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ใช้แบบ มจส. ๑๓

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๖

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๕๐ กรกฎาคม ๒๕๓๖)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕

๒. ให้พนักงานต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครแต่งตั้งสำหรับท้องที่ในเขตกรุงเทพมหานคร

(๒) นายกเทศมนตรี และผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งสำหรับท้องที่ในเขตเทศบาล

(๓) ปลัดเมืองพัทยาแต่งตั้งเมืองพัทยาแต่งตั้งสำหรับท้องที่ในเขตเทศบาล

(๔) ประธานกรรมการสุขาภิบาล และผู้ซึ่งประธานกรรมการสุขาภิบาลแต่งตั้งสำหรับท้องที่ในเขตสุขาภิบาล

(๕) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้ง สำหรับท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๖) นายกองกิจการบริหารส่วนจังหวัด และผู้ซึ่งนายกองกิจการบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งสำหรับท้องที่นอกเขตเทศบาล เมืองพัทยา สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๑

พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์

(สนั่น ขจรประศาสน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

เพื่อให้การควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และ
จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทางราชการ มีพนักงานเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการดำเนิน
การที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบันอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่าย
เนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจ
หน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕
อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกา
แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕

ก. สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

- ๑) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
- ๒) เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์
- ๓) นายสัตวแพทย์
- ๔) สัตวแพทย์

ข. สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์

- ๑) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์
- ๒) เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์
- ๓) นายสัตวแพทย์
- ๔) สัตวแพทย์

ค. สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย

- ๑) ผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย
- ๒) เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์

(๓) นายสัตวแพทย์

(๔) สัตวแพทย์

ง. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

(๑) ปศุสัตว์จังหวัด

(๒) เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์

(๓) นายสัตวแพทย์

(๔) สัตวแพทย์

จ. หน่วยปฏิบัติการเคลื่อนที่ (Mobile Unit)

(๑) เจ้าหน้าที่บริหารงานปศุสัตว์

(๒) นายสัตวแพทย์

(๓) สัตวแพทย์

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๒ ก. และ ข. มีอำนาจในการดำเนินการตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่วราชอาณาจักร

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๒ ค. ง. และ จ. มีอำนาจในการดำเนินการตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ยุคล ลิมแหลมทอง
(นายยุคล ลิมแหลมทอง)
อธิบดีกรมปศุสัตว์

คำสั่งกรมปลุสสัตว์

ที่ ๔๕๘/๒๕๔๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ ประจำจังหวัด

ตามประกาศกรมปลุสสัตว์เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุม การฆ่า สัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ นั้น กรมปลุสสัตว์มอบหมายให้สำนักงาน ปลุสสัตว์จังหวัด ดำเนินการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งแล้ว และที่อยู่ระหว่างการขอใบอนุญาตใหม่ ในพื้นที่รับผิดชอบให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตามที่กำหนด กรมปลุสสัตว์จึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด ประกอบด้วย

- ปลุสสัตว์จังหวัด ประธาน
- ผู้แทนสำนักสุขศาสตร์และสุขอนามัย
- หัวหน้ากลุ่มพัฒนาสุขภาพสัตว์
- หัวหน้ากลุ่มพัฒนาคุณภาพสินค้าปลุสสัตว์ เลขานุการคณะกรรมการ

มีหน้าที่

๑. ตรวจสอบประเมินโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับอนุญาตแล้วและอยู่ระหว่างการขอใบอนุญาตในแต่ละจังหวัดตาม เกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๒. ประสานงานกับผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์ที่ต้องได้รับการปรับปรุง เพื่อจัดทำแผนการปรับปรุง และประมาณการค่าใช้จ่ายในการปรับปรุง และนำเสนอรายงานกรมปลุสสัตว์ในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

(นายคุณ ลิมแหลมทอง)
อธิบดีกรมปลุสสัตว์

คำสั่งกรมปลัด

ที่ ๑๕๐/๒๕๔๗

เรื่อง การมอบอำนาจให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ แทนอธิบดีกรมปลัด

เพื่อเป็นการควบคุมให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ได้ปฏิบัติตาม
กฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นไปโดยเคร่งครัด และเป็นการกระจาย
อำนาจให้กับส่วนราชการในส่วนภูมิภาค ลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการประกอบกับเป็นการสนับสนุนให้ผู้ว่า
ราชการจังหวัดได้ใช้อำนาจบริหารราชการแบบบูรณาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๗) และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และ
จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมปลัด จึงมีคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมปลัด ดังนี้

(๑) สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ตามมาตรา ๑๖ แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) สั่งการเพิกถอนใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ตามมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ออกหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ปฏิบัติ
ให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.
๒๕๓๕

ข้อ ๒. ให้ผู้รับมอบอำนาจตามข้อ ๑ สามารถพิจารณามอบอำนาจให้กับบุคคลอื่นตามที่เหมาะสมได้

ข้อ ๓. เมื่อผู้รับมอบอำนาจดำเนินการตามข้อ ๑ แล้ว โปรดแจ้งให้กรมปลัดทราบด้วย
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(นายยุคล ลิมแหลมทอง)

อธิบดีกรมปลัด

คำสั่งกรมปลุสสัตว์

ที่ ๔๕๓/๒๕๔๓

เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อนุญาตและออกใบอนุญาต ให้กับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้ผู้ประสงค์ขอรับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็ว ตลอดจนเป็นการกระจายอำนาจให้กับส่วนราชการในส่วนภูมิภาค ลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการและเป็นการสนับสนุนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ใช้อำนาจบริหารราชการแบบบูรณาการ

อาศัยตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมปลุสสัตว์ จึงมีคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจดังนี้

(๑) เป็นผู้อนุญาตและออกใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) เป็นผู้อนุญาตและออกใบอนุญาตให้ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้แก่โรงฆ่าสัตว์และพักสัตว์ ที่ได้เปิดดำเนินการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ อยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ เมื่อผู้รับมอบอำนาจดำเนินการตามข้อ ๑ แล้ว โปรดแจ้งให้กรมปลุสสัตว์ทราบต่อไปด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ยุคล ลิมแหลมทอง
(นายยุคล ลิมแหลมทอง)
อธิบดีกรมปลุสสัตว์

ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๓๘

(๒) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ไม่ใช้บังคับกับการจ่ายเงินอุดหนุนราชการตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นในการรักษาความมั่นคงของประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๒ และระเบียบเงินอุดหนุนของทางราชการทหาร

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ภัยพิบัติ” หมายความว่า สาธารณภัยอันได้แก่ อัคคีภัย ภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ฟ้าผ่า ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลงหรือศัตรูพืชทุกชนิด อากาศหนาวจัดผิดปกติ ภัยสงคราม และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากนอกประเทศหรือจากการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ของทางราชการตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ หรือบุคคลหรือสัตว์ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือรัฐ

“ฉุกเฉิน” หมายความว่า เกิดขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วนหรือเป็นที่คาดหมายว่าจะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้ และจำเป็นต้องรีบแก้ไขโดยฉับพลัน

“ผู้ประสบภัยพิบัติ” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือความเสียหายจากภัยพิบัติกรณี

ฉุกเฉิน และให้หมายความรวมถึงส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเดือดร้อนหรือความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในเขตพื้นที่นั้นด้วย

“การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร” ให้หมายความรวมถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านการปศุสัตว์และด้านการประมงด้วย

“การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย” หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระยะสั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัตินั้นสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เช่น การให้ความช่วยเหลือเด็กผู้สูงอายุ หรือคนพิการซึ่งหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิต พิกัด หรือบาดเจ็บจากภัยพิบัติ การขนย้ายครอบครัว และการส่งเสริมอาชีพระยะสั้นแก่ครอบครัวของผู้ประสบภัยพิบัติ เป็นต้น ตลอดจนการให้คำปรึกษาแนะนำและการส่งต่อให้แก่หน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ อันเป็นการจำเป็นเพื่อให้การดำรงชีวิตเข้าสู่ภาวะปกติโดยเร็ว

“การให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุข” หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านกายและจิต ซึ่งประกอบด้วยการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการสาธารณสุขที่จำเป็น เพื่อให้การดำรงชีวิตเข้าสู่ภาวะปกติโดยเร็ว

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

เงินอุดหนุนราชการ

ข้อ ๗ ให้ส่วนราชการมีวงเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินสำหรับภัยพิบัติแต่ละครั้งหรือแต่ละเหตุการณ์ ในการให้หรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระหว่างที่ยังไม่ได้รับเงินงบประมาณรายจ่ายดังนี้

(๑) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี		
สำนักนายกรัฐมนตรี	๑๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง		
กระทรวงกลาโหม	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง		
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง		
เกษตรและสหกรณ์	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕) สำนักงานปลัดกระทรวง		
กระทรวงมหาดไทย	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๖) สำนักงานปลัดกระทรวง		
กระทรวงสาธารณสุข	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๗) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๘) ที่ทำการปกครองจังหวัด แห่งละ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท

ในการนี้ให้ปลัดกระทรวงกลาโหมมีอำนาจจัดสรรวงเงินทรงราชการตาม (๒) แก่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมตามความจำเป็นและเหมาะสม และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจจัดสรรวงเงินทรงราชการตาม (๘) แก่อำเภอหรือกิ่งอำเภอตามความจำเป็นและเหมาะสมซึ่งแต่ละแห่งต้องไม่น้อยกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อภัยพิบัติแต่ละครั้งหรือแต่ละเหตุการณ์ ทั้งนี้ ให้แจ้งกระทรวงการคลังทราบด้วย

ข้อ ๘ การอนุมัติจ่ายเงินทรงราชการภายในวงเงินตามข้อ ๗ ให้เป็นอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) นายกรัฐมนตรี สำหรับกรณีตามข้อ ๗ (๑)

(๒) ปลัดกระทรวงกลาโหม สำหรับกรณีตามข้อ ๗ (๒)

(๓) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำหรับกรณีตามข้อ ๗ (๓)

(๔) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับกรณีตามข้อ ๗ (๔)

(๕) ปลัดกระทรวงมหาดไทย สำหรับกรณีตามข้อ ๗ (๕)

(๖) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำหรับกรณีตามข้อ ๗ (๖)

(๗) อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำหรับกรณีตามข้อ ๗ (๗)

(๘) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับกรณีตามข้อ ๗ (๘) เว้นแต่การอนุมัติจ่ายเงินทรงราชการของอำเภอหรือกิ่งอำเภอภายในวงเงินที่จัดสรรให้ ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี

ผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงินทรงราชการตามวรรคหนึ่งอาจมอบหมายให้บุคคลอื่นอนุมัติจ่ายเงินทรงราชการแทนตนก็ได้

ข้อ ๙ เมื่อส่วนราชการตามข้อ ๗ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแล้ว ให้การอนุมัติจ่ายเงินทรงราชการสำหรับภัยพิบัติแต่ละครั้งหรือแต่ละเหตุการณ์สิ้นสุดลง

หมวด ๒

คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

ข้อ ๑๐ ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติระดับอำเภอหรือกิ่งอำเภอ คณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ” เรียกโดยย่อว่า “ก.ช.ภ.อ.” หรือ “คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกิ่งอำเภอ” เรียกโดยย่อว่า “ก.ช.ภ.กอ.” แล้วแต่กรณี ประกอบด้วย นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นประธานกรรมการ หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่เกี่ยวข้องหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอนั้นหนึ่งคน เป็นกรรมการ และปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๑ ให้ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) สำรวจความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในอำเภอหรือกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี

และความต้องการรับความช่วยเหลือด้านต่างๆ ของผู้ประสบภัยพิบัติ โดยจัดทำบัญชีเป็นประเภทไว้

(๒) พิจารณาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๓) ประสานงานและร่วมดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกับ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. อื่น ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในหลายอำเภอหรือหลายกิ่งอำเภอ

(๔) รายงานผลการสำรวจตาม (๑) และการแก้ไขความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้ ก.ช.ภ.จ. ทราบหรือเพื่อพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่อไป

ข้อ ๑๒ ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติระดับจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด” เรียกโดยย่อว่า ก.ช.ภ.จ.” ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัดที่เกี่ยวข้องหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนั้นหนึ่งคน เป็นกรรมการ และปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๓ ให้ ก.ช.ภ.จ. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) สำรวจความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในจังหวัดและความต้องการรับความช่วยเหลือด้านต่างๆ ของผู้ประสบภัยพิบัติ

(๒) พิจารณาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๓) ระดมสรรพกำลัง ควบคุม เร่งรัด และประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ เพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัติได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อน

(๔) พิจารณานุมัติค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติสำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่มีวงเงินทศรองราชการตามระเบียบนี้ แต่จำเป็นต้องดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามมติของ ก.ช.ภ.จ.

(๕) จัดทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กำลังคน อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ และอื่นๆ ที่จำเป็นจากส่วนกลางในกรณีภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นเกินกว่าความสามารถของจังหวัด

(๖) ประสานงานและร่วมดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกับ ก.ช.ภ.จ. อื่นในกรณีภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในหลายจังหวัด

(๗) รายงานความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในจังหวัด การแก้ไขความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และโครงการขอรับการสนับสนุนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจากส่วนกลาง ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทราบหรือเพื่อพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่อไป

ข้อ ๑๔ การประชุมคณะกรรมการตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๒ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานลงคะแนนเสียงอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

ข้อ ๑๕ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวางหลักเกณฑ์สำหรับส่วนราชการในการดำเนินการช่วยเหลือโดยเร่งด่วนตามความจำเป็นและเหมาะสม เมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด โดยมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ แต่มีได้มุ่งหมายที่จะชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ใด

ข้อ ๑๖ เมื่อภัยพิบัติเกิดขึ้นในท้องที่ใด หากเป็นกรณีฉุกเฉิน ให้ดำเนินการประกาศให้ภัยพิบัตินั้นเป็นภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเกิดในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๒) กรณีเกิดในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

การประกาศให้ภัยพิบัติใดเป็นภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ต้องกำหนดพื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติดังกล่าวและระยะเวลาของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินนั้นด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๗ เมื่อได้มีการประกาศตามข้อ ๑๖ แล้ว ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอาจกำหนดประเภทภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กหรือเฉพาะหน้าก็ได้

ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กหรือเฉพาะหน้าตามที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้ทันทีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้และให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๖ ดำเนินการประกาศให้ภัยพิบัตินั้นเป็นภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในภายหลังโดยเร็ว

ข้อ ๑๙ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอนุมัติการจ่ายเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เว้นแต่การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัยการให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร หรือการให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ (๑) (๔) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี อนุมัติจ่ายเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๒) ในกรณีที่วงเงินอุดหนุนจากรัฐบาลในอำนาจอนุมัติจ่ายของอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไม่เพียงพอ ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทยและถ้าเงินที่ได้รับการสนับสนุนดังกล่าวยังไม่เพียงพออีก ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

(๓) ในกรณีที่วงเงินอุดหนุนจากรัฐบาลของส่วนราชการตามข้อ ๑ (๑) (๔) หรือ (๖) ไม่เพียงพอ ให้ส่วนราชการดังกล่าวขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒๐ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในอำเภอหรือกิ่งอำเภอ หรือในจังหวัดอื่นนอกจาก

กรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๒ แล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีตามข้อ ๑๘ หรือเป็นการให้ความช่วยเหลือโดยหน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้ทันที และรายงานคณะกรรมการดังกล่าวต่อไป

ในกรณีที่ไม่สามารถประชุมคณะกรรมการตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๒ ได้ทันทีทั้งที่ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี เห็นว่า ความเสียหายดังกล่าวเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ก็ให้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ความช่วยเหลือไปก่อนได้

ข้อ ๒๑ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในแต่ละอำเภอหรือกิ่งอำเภอให้นายอำเภอหรือปลัด อำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี อนุมัติจ่ายเงินทรอพระราชการเพื่ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัย พิบัติภายในวงเงินที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดสรรให้

ถ้าปรากฏว่ามีความจำเป็นต้องใช้เงินเพื่ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติมากกว่าวงเงินที่ได้รับ จัดสรร ให้ดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอขอรับการสนับสนุนโดยตรงต่อจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อนุมัติจ่ายเงินทรอพระราชการของจังหวัด เพื่อสนับสนุนการดังกล่าวตามมติ ก.ช.ก.จ.

(๒) ในกรณีที่วงเงินทรอพระราชการที่อยู่ในอำนาจอนุมัติจ่ายของผู้ว่าราชการจังหวัดมีไม่เพียงพอ ให้จังหวัดดำเนินการขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือในจำนวนเงินส่วนที่เกินโดยตรงจากกรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย เว้นแต่การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร และการให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ให้ขอรับการสนับสนุนการให้ ความช่วยเหลือจากส่วนราชการตามข้อ ๗ (๓) (๔) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่วงเงินทรอพระราชการที่อยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยมีไม่เพียงพอ ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจาก สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทยและถ้าวงเงินยังไม่เพียงพออีก ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

(๔) ในกรณีที่วงเงินทรอพระราชการของส่วนราชการตามข้อ ๗ (๓) (๔) หรือ (๖) มีไม่เพียงพอ ให้ส่วนราชการดังกล่าวขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีการโอนเงิน ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติแก่จังหวัดให้ดำเนินการโดยวิธีการโอนเงินขายบิล

ข้อ ๒๒ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติของกระทรวงกลาโหมทั้งในกรุงเทพมหานครและ จังหวัดอื่น ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม หรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมที่ ได้รับมอบหมาย ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามข้อตกลงร่วมกันระหว่างกระทรวงกลาโหม กระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวง สาธารณสุข โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปโดยทั่วถึง และไม่ซ้ำซ้อนกัน

(๒) ให้ปลัดกระทรวงกลาโหมอนุมัติจ่ายเงินทรอพระราชการตามข้อ ๗ (๒) หรือข้อ ๗ วรรค สอง แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกลาโหมกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๒๓ ถ้าส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งไม่มีวงเงินทรงพระราชดำริตามระเบียบนี้ได้รับการร้องขอให้ช่วยเหลือหรือถูกสั่งการให้ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีภัยพิบัติฉุกเฉินเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ให้ขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เว้นแต่การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร หรือการให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ให้ขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากส่วนราชการตามข้อ ๗ (๑) (๔) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี

(๒) กรณีภัยพิบัติฉุกเฉินเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ให้ขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากที่ทำการปกครองจังหวัดนั้น

ข้อ ๒๔ การขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือตามข้อ ๑๕ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๓ ให้ทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทของภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

(๒) วัน เดือน ปีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และวัน เดือน ปีที่เกิดความเสียหาย

(๓) สถานที่เกิดเหตุ (ให้ระบุชื่อถนน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ)

(๔) จำนวนผู้ประสบภัยพิบัติโดยประมาณ

(๕) ความเสียหายโดยประมาณ เช่น จำนวนบ้านเรือนที่เสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย รวมทั้งมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยประมาณ จำนวนผู้บาดเจ็บ ผู้เสียชีวิต เป็นต้น

(๖) การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

(๗) ความต้องการในการขอรับความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือ

กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจขอรับการสนับสนุนเป็นหนังสือได้ ให้ขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือโดยเครื่องมือสื่อสารใดๆ หรือโดยวิธีอื่นใดและให้ยืนยันเป็นหนังสือในภายหลังโดยด่วนที่สุด

ข้อ ๒๕ ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือโดยด่วน ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นยื่นขอรับความช่วยเหลือต่อ

(๑) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือกระทรวงกลาโหมหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหม สำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร

(๒) จังหวัดหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหม สำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น

ข้อ ๒๖ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้ส่วนราชการบริหารการเงินและการพัสดุตามที่กำหนดในระเบียบนี้จนกว่าจะสามารถปฏิบัติตามระเบียบปกติได้ โดยให้ประสานงานระหว่างส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วยกันกับเอกชนและองค์กรการกุศลที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปโดยทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อนกัน

หมวด ๔

การจ่ายและการค่าใช้จ่ายนทรองราชการ

ข้อ ๒๗ การจ่ายเงินนทรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด หากมีความจำเป็นต้องจ่ายนอกเหนือหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ อนุมัติการจ่ายเงินนทรองราชการเพื่อดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติแล้ว ให้ส่วนราชการตามข้อ ๗ เบิกเงินจากคลังเป็นเงินนทรองราชการเพื่อทรองจ่ายไปพลางก่อนตามที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๒๙ ในการจ่ายเงินรายใด ผู้รับเงินมิได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ไว้เป็นหลักฐานหรือมิได้ลงลายมือชื่อไว้ในสมุดทะเบียนที่ใช้เป็นหลักฐานการจ่ายเงินของทางราชการให้ผู้รับเงินทำใบสำคัญรับเงินตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๓๐ เมื่อส่วนราชการได้จ่ายเงินนทรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้ว ให้รีบดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินนทรองราชการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหมวดนี้ และเมื่อได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายแล้ว ให้เบิกเงินงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวโดยวิธีเบิกหักผลัดส่งเพื่อชดใช้เงินนทรองราชการโดยเร็ว

ข้อ ๓๑ เมื่อส่วนราชการตามข้อ ๗ (๓) (๔) (๖) หรือ (๗) ได้จ่ายเงินนทรองราชการเพื่อดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในกรุงเทพมหานครไปแล้วให้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๘ (๓) (๔) (๖) หรือ (๗) รับรอง แล้วแต่กรณี และให้เก็บหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับไว้ที่ส่วนราชการนั้นเพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ในกรณีที่มีการขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือ ให้ส่วนราชการตามข้อ ๗ (๓) (๔) (๖) หรือ (๗) จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติตามข้อ ๘ (๓) (๔) (๖) หรือ (๗) รับรองแล้วแต่กรณี และส่งให้แก่ส่วนราชการที่ให้การสนับสนุนพร้อมสำเนาหลักฐานใบสำคัญ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการสนับสนุนที่ได้รับจากส่วนราชการนั้น เพื่อให้ดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายชดใช้เงินนทรองราชการต่อไป

ข้อ ๓๒ การชดใช้เงินนทรองราชการสำหรับจังหวัด ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) เมื่ออำเภอหรือกิ่งอำเภอได้ใช้จ่ายเงินนทรองราชการที่ได้รับจัดสรรจากผู้ว่าราชการจังหวัดไปแล้ว ให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอรับรอง และส่งให้แก่จังหวัดพร้อมหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับและมติ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. เพื่อดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายชดใช้เงินนทรองราชการต่อไป

(๒) เมื่อจังหวัดได้ใช้จ่ายเงินนทรองราชการที่อยู่ในอำนาจอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดไปแล้ว ให้จังหวัดจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดรับรองและส่งให้แก่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยพร้อมมติ ก.ช.ภ.จ. เพื่อดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายชดใช้เงินนทรองราชการดังกล่าว สำหรับหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับ ให้จังหวัดเก็บรักษาไว้เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

(๓) เมื่อจังหวัดได้ใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการที่ได้รับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากส่วนกลางไปแล้ว ให้จังหวัดจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดรับรอง และส่งให้แก่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือส่วนราชการตามข้อ ๓ (๓) (๔) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี พร้อมมติ ก.ช.ภ.จ. เพื่อดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายชดเชยเงินอุดหนุนราชการดังกล่าว สำหรับหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับ ให้จังหวัดเก็บรักษาไว้เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ ทั้งนี้ ให้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการที่ส่งให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในกรณีนี้แยกต่างหากจาก (๒)

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือส่วนราชการตามข้อ ๓ (๓) (๔) หรือ (๖) ได้ขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากส่วนราชการอื่นตามข้อ ๒๑ (๓) และ (๔) ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือส่วนราชการดังกล่าว แล้วแต่กรณี ส่งเอกสารหลักฐานตามข้อ ๓๒ (๒) ให้แก่ส่วนราชการอื่นนั้น เฉพาะส่วนที่เป็นการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือจากส่วนราชการอื่นนั้น เพื่อดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายชดเชยเงินอุดหนุนราชการต่อไป

ข้อ ๓๔ กรณีกระทรวงกลาโหม เมื่อผู้ที่ปลัดกระทรวงกลาโหมมอบหมายได้จ่ายเงินอุดหนุนราชการไปแล้ว ให้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งหัวหน้าหน่วยงานนั้นรับรอง และส่งให้แก่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม พร้อมหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับ เพื่อดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายชดเชยเงินอุดหนุนราชการต่อไป

ข้อ ๓๕ เมื่อส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งได้รับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือตามข้อ ๒๓ ได้จ่ายเงินอุดหนุนราชการไปแล้ว ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นรับรอง และส่งให้แก่ส่วนราชการที่ให้การสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือหรือจังหวัด แล้วแต่กรณี พร้อมกับหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับเพื่อเบิกเงินงบประมาณรายจ่ายชดเชยเงินอุดหนุนราชการ

ให้ส่วนราชการที่ให้การสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือหรือจังหวัด แล้วแต่กรณีเก็บรักษาหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับที่ได้รับ เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๓๖ การจัดทำรายงานการจ่ายเงินอุดหนุนราชการ ให้เป็นไปตามแบบและเงื่อนไขที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ให้ส่วนราชการซึ่งเป็นผู้จัดทำรายงานจัดส่งสำเนารายงานไปยังกรมบัญชีกลางและสำนักงบประมาณแห่งละหนึ่งชุด

ข้อ ๓๗ ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ หรือจังหวัดเก็บรักษาหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับที่มีอยู่หรือที่ได้รับเพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบต่อไป

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในเดือนสิงหาคมและกันยายน และได้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติไปแล้ว แต่ไม่สามารถจัดงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดเชยเงินอุดหนุนราชการในปีงบประมาณได้ทัน ให้นำไปขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายชดเชยเงินอุดหนุนราชการในปีงบประมาณถัดไปโดยให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติให้ก่อนนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ข้อ ๓๙ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินในเรื่องใดที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบปกติของทางราชการ

หมวด ๕

การจัดหาและการควบคุมพัสดุ

ข้อ ๕๐ การจัดหาพัสดุเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๘ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งหรือหลายคนตามความจำเป็น เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหา เปรียบเทียบราคาและตกลงราคากับผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงในราคาซึ่งไม่สูงกว่าราคาตลาดของท้องที่ในช่วงเวลาที่ภัยพิบัติเกิดขึ้น และเมื่อดำเนินการตกลงราคาพัสดุแล้ว ให้รายงานต่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๘ เพื่อพิจารณาอนุมัติและออกใบสั่งซื้อหรือใบสั่งจ้าง

หากการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ทันต่อเหตุการณ์ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งพิจารณาดำเนินการจัดซื้อหรือจัดจ้างไปก่อนได้ภายในวงเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท แล้วรีบรายงานขอความเห็นชอบต่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๘ ในโอกาสแรกทำได้

ข้อ ๕๑ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๘ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งหรือหลายคนตามความจำเป็นเพื่อทำหน้าที่ตรวจรับพัสดุที่จัดหามาตามข้อ ๕๐ เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องใช้พัสดุนั้นโดยเร็ว เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการจัดหาพัสดุจะทำหน้าที่ตรวจรับพัสดุที่จัดหามาด้วยก็ได้

ข้อ ๕๒ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๘ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่จัดทำบัญชีรับ-จ่ายพัสดุ โดยแสดงรายการและจำนวนพัสดุ พร้อมกับรายชื่อหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบพัสดุไว้เพื่อเป็นหลักฐานเมื่อกรณีฉุกเฉินสิ้นสุดลงและสามารถปฏิบัติตามระเบียบปกติได้แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งดำเนินการสำรวจพัสดุที่คงเหลืออยู่ทั้งหมด และให้นำพัสดุกองเหลือไปลงบัญชีพัสดุหรือทะเบียนครุภัณฑ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๓ การใช้เงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินฉุกเฉินสำหรับภัยพิบัติที่เกิดขึ้นอยู่ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๕๔ ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราในการจ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบนี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่ออกตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๓๘ ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๔๕ ในระหว่างที่ยังมิได้มีกำหนดแบบและเงื่อนไขรายงานการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการตามระเบียบนี้ ให้ใช้แบบรายงานการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการที่กรมบัญชีกลางกำหนดตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๓๘ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการกำหนดแบบและเงื่อนไขรายงานการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และการกำหนดประเภทภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กและเฉพาะหน้า

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ และข้อ ๑๘ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และการกำหนดประเภทภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กและเฉพาะหน้าไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้นในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดอื่น หากเป็นกรณีฉุกเฉินให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีดำเนินการประกาศให้ภัยพิบัตินั้นเป็นภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน เพื่อให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยการประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินนั้นให้มีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทของภัย

(๒) พื้นที่เกิดภัย

(๓) วัน เดือน ปี ที่เกิดและสิ้นสุดภัย

(๔) เวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๓

เดือน นับแต่วันที่เกิดภัย

ในกรณีที่สถานการณ์ของภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินยังไม่ยุติ ให้ระบุในประกาศว่า “ภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินยังไม่ยุติ” และเมื่อภัยดังกล่าวได้ยุติแล้ว ให้ดำเนินการประกาศวันสิ้นสุดของภัยด้วย

ข้อ ๒ กรณีไม่สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ ๑ ให้เป็นดุลพินิจของอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่จะพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

ข้อ ๓ เมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินดังต่อไปนี้ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันที และให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ดำเนินการประกาศให้ภัยพิบัตินั้นเป็นภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่เกิน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่เริ่มดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

(๑) ภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บ้านเรือนที่อยู่อาศัยไม่เกิน ๒๐ หลังคาเรือน หรือมีผู้ประสบภัยพิบัติจำนวนไม่เกิน ๕๐ ครอบครัว หรือไม่เกิน ๒๐๐ คน หรือมีพื้นที่การเกษตร ปศุสัตว์ และประมง ที่ได้รับความเสียหายไม่เกิน ๑,๐๐๐ ไร่

(๒) ภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเฉพาะหน้า ที่เกิดขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วน และต้องรีบดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยทันทีเมื่อเกิดภัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(นายสุนทร รื้อเหลือง)

อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๐๕.๓/ว ๑๒๑

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีโรคไข้หวัดนก
เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าราชการจังหวัด

ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการสามารถเบิกเงินจากคลังเป็นเงินอุดหนุนราชการเพื่ออุดหนุนในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องให้ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าแก่ผู้ประสบภัยพิบัติในระหว่างที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วขอเรียนว่า เนื่องจากขณะนี้ได้เกิดสถานการณ์โรคไข้หวัดนกจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วน จึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเพิ่มเติม เพื่อให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางและคล่องตัวยิ่งขึ้น พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามระเบียบเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และแจ้งให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ดังนี้

๑. สถานการณ์โรคไข้หวัดนกเป็นภัยที่เกิดจากโรค ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน เข้าข่ายเป็นภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่ส่วนราชการสามารถใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการ ส่วนราชการจึงสามารถเบิกจ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่มีวงเงินอุดหนุนราชการตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ เช่น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หากได้รับการร้องขอให้ช่วยเหลือหรือถูกสั่งการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน สามารถขอรับการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้ โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ ข้อ ๒๓ และเมื่อได้จ่ายเงินอุดหนุนราชการไปแล้ว ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงิน ซึ่งหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นรับรองและส่งให้แก่ส่วนราชการที่ให้การสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือหรือจังหวัด แล้วแต่กรณี พร้อมกับหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับเพื่อเบิกเงินงบประมาณรายจ่ายชดเชยเงินอุดหนุนราชการ

๓. กรณีที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดเขตพื้นที่โรคระบาด หรือเขตสงสัยมีโรคระบาด ซึ่งจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าโรคระบาดนั้น เป็นภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่จำเป็นต้องรีบแก้ไขโดยฉับพลัน ให้ผู้ว่าราชการ

จังหวัดประกาศให้ภัยพิบัตินั้นเป็นกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ และให้ดำเนินการช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖

๔. อนุญาตให้ส่วนราชการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ดังกล่าวเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบ ดังนี้

๔.๑ เงินชดใช้ค่าทำลายสัตว์ปีกตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔.๒ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเก็บตัวอย่างเพื่อใช้ในการตรวจหาเชื้อโรคไข้หวัดนกและค่าตรวจวิเคราะห์ ค่าวัคซีนสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ค่าเวชภัณฑ์สำหรับประชาชน ชุดป้องกัน และค่าจ้างเหมาในการกำจัดซากให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

๔.๓ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเกี่ยวกับสถานการณ์โรคไข้หวัดนก ให้เบิกจ่ายได้ในกรณีที่ยังงบประมาณปกติไม่เพียงพอหรือมิได้ตั้งไว้เพื่อการนี้ และให้เบิกจ่ายตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

๔.๔ ค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการและผู้รับจ้างทำงานให้แก่หน่วยราชการ ให้เบิกจ่ายตามอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายประกอบ ตันติยาพงศ์)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านการเบิกจ่าย

โทร. ๐-๒๒๓๓-๕๕๔๕

หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๗ แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ กระทรวงการคลังจึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ไว้ดังต่อไปนี้

๑. หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า “หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

๓. ให้ยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

บรรดาหลักเกณฑ์ และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในหลักเกณฑ์นี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์นี้แทน

๔. ขอบเขตการจ่ายเงินอุดหนุนราชการ จะต้องเป็นการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามความหมายแห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

๕. การจ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และอัตราดังต่อไปนี้

๕.๑ **ด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย** ให้ดำเนินการช่วยเหลือสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน โดยคำนึงถึงสภาพและเหตุการณ์ตามความเหมาะสม ดังนี้

๕.๑.๑ ค่าอาหารจัดเลี้ยงมือละไม่เกิน ๓๐ บาท/วัน/คน และช่วยเหลือเป็นถุงยังชีพ ชุดละไม่เกิน ๕๐๐ บาท/ครอบครัว

๕.๑.๒ ค่าเครื่องครัวและอุปกรณ์ในการประกอบอาหาร แท้ที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๓,๕๐๐ บาท

๕.๑.๓ ค่าจัดซื้อหรือจัดหาวัสดุสำหรับบริโภคและใช้สอยในที่อยู่อาศัยแท้ที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นจนกว่าเหตุการณ์ประสบภัยพิบัติจะเข้าสู่ภาวะปกติ

๕.๑.๔ ค่าวัสดุซ่อมแซมที่อยู่อาศัยประจำ ซึ่งผู้ประสบภัยพิบัติเป็นเจ้าของที่ได้รับ ความเสียหายบางส่วน และที่อยู่อาศัยของพระภิกษุสามเณรในวัดที่ได้รับความเสียหายบางส่วน แท้ที่จ่ายจริงหลังละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

๕.๑.๕ ค่าวัสดุก่อสร้างที่อยู่อาศัยประจำ ซึ่งผู้ประสบภัยพิบัติเป็นเจ้าของที่ได้รับความเสียหายทั้งหลัง และที่อยู่อาศัยของพระภิกษุสามเณรในวัดที่ได้รับความเสียหายทั้งหลัง แท้ที่จ่ายจริงหลังละไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

๕.๑.๖ ค่าวัสดุซ่อมแซมขี้ข้าว โรงเรือนสำหรับเก็บพืชผลและคอกสัตว์ที่ได้รับความ

เสียหายบางส่วน เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวยังไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

๕.๑.๗ ค่าวัสดุสร้างยุงข้าว โรงเรือนสำหรับเก็บพืชผลและคอกสัตว์ที่ได้รับความเสียหาย
ทั้งหลัง เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวยังไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท

๕.๑.๘ ค่าอุปกรณ์แสงสว่างในที่อยู่อาศัยแทนของเดิม เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวยัง
ไม่เกิน ๒๐๐ บาท

๕.๑.๙ กรณีต้องเช่าที่พักให้ผู้ประสบภัย ให้จ่ายค่าเช่าที่พักระยะเวลาไม่เกิน ๗ วัน เท่า
ที่จ่ายจริง ในอัตราคนละไม่เกิน ๑๐๐ บาท ต่อวัน

๕.๑.๑๐ กรณีผู้ประสบภัยพำนักในบ้านเรือนของผู้อื่นและบ้านเช่าเสียหายจากภัยพิบัติ
ทั้งหลังหรือเสียหายบางส่วนจนอาศัยไม่ได้ ให้ช่วยเหลือเป็นค่าเช่าบ้านแก่ผู้ประสบภัยพิบัติ เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวยัง
ไม่เกินเดือนละ ๑,๕๐๐ บาท เป็นเวลาไม่เกิน ๒ เดือน

๕.๑.๑๑ ค่าตัดแปลงสถานที่สำหรับเป็นที่พักชั่วคราว เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวยังไม่
เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือค่าสร้างที่พักชั่วคราว เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวยังไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท หรือค่าผ้าใบหรือผ้า
พลาสติกหรือวัสดุอื่นๆ สำหรับกันแดดกันฝนและป้องกันอุทกภัย เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวยังไม่เกิน ๘๐๐ บาท

๕.๑.๑๒ ค่าใช้จ่ายในการจัดสาธารณูปโภคในที่พักชั่วคราว

(๑) ค่าไฟฟ้า ให้เป็นไปตามที่การไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
จะเรียกเก็บ สำหรับกรณีที่ห้องที่นั้นไม่มีไฟฟ้า ให้จัดอุปกรณ์แสงสว่างอื่นๆ ทดแทนได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๒) จัดหาน้ำบริโภคและใช้สอย จากหน่วยงานที่จังหวัดและอำเภอมีอยู่ เช่น
การประปาส่วนภูมิภาค การประปานครหลวง หน่วยดับเพลิงเทศบาล เป็นต้น หรือจัดซื้ออุปกรณ์บรรจุน้ำตามความ
จำเป็นของจำนวนผู้ประสบภัยพิบัติ รวมทั้งการจัดซื้อเพื่อบริโภคใช้สอย เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๓) จัดสร้างห้องน้ำ ๑ ที่ต่อ ๑๐ คนเท่าที่จ่ายจริง เฉลี่ยที่ละไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท

(๔) จัดสร้างห้องส้วม ๑ ที่ต่อ ๑๐ เท่าที่จ่ายจริง เฉลี่ยที่ละไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท

(๕) จัดสร้างโรงครัวและที่รับประทานอาหาร เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๖) จัดสร้างที่รองรับ ทำลายหรือกำจัดขยะมูลฝอย เท่าที่จ่ายจริงตามความ

จำเป็น

๕.๑.๑๓ ค่าเครื่องนุ่งห่ม คนละ ๒ ชุด เท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ในกรณีที่
ผู้ประสบภัยพิบัติเป็นนักเรียนหรือเป็นนักศึกษา ให้จ่ายค่าเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาตามแบบของสถานศึกษา
ได้อีก คนละ ๒ ชุด เท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

๕.๑.๑๔ ค่าเครื่องนอน เท่าที่จ่ายจริงคนละไม่เกิน ๕๐๐ บาท

๕.๑.๑๕ ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ และหรือเงินทุนประกอบอาชีพสำหรับผู้ประสบ
ภัยพิบัติ เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวยังไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๕.๑.๑๖ ค่าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ

(๑) กรณีบาดเจ็บสาหัสที่ต้องรักษาในสถานพยาบาลตั้งแต่ ๓ วัน ขึ้นไปให้
จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้น ๓,๐๐๐ บาท และกรณีที่ต้องรักษาตัวเกิน ๓๐ วัน ให้ช่วยเหลือเป็นเงินยังชีพอีกคนละ
๒,๐๐๐ บาท ต่อเดือน จนกว่าจะออกจากสถานพยาบาล

(๒) กรณีบาดเจ็บจนถึงขั้นพิการไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้

ให้ช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นเงิน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท และให้ช่วยเหลือเป็นเงินยังชีพ คนละ ๒,๐๐๐ บาท ต่อเดือน เป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี เว้นแต่สามารถประกอบอาชีพมีรายได้พอเลี้ยงตนเอง หรือมีหน่วยงานอื่นช่วยเหลือต่อให้ คนเงินยังชีพดังกล่าว

(๓) กรณีที่เป็นสาธารณภัยขนาดใหญ่ หรือรุนแรงเป็นที่สะท้อนขวัญของ ประชาชนทั่วไป ให้จ่ายเงินและหรือสิ่งของปลอมขวัญผู้ที่ได้รับบาดเจ็บที่รักษาตัวในสถานพยาบาลรายละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

๕.๑.๑๗ ค่าจัดการศพผู้เสียชีวิต รายละไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท และในกรณีผู้ประสบภัย ที่เสียชีวิตเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือเป็นผู้หารายได้เลี้ยงดูครอบครัว ให้พิจารณาช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว อีกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท

๕.๑.๑๘ กรณีอากาศยานขาดติดปกติ มีอุณหภูมิต่ำกว่า ๑๕ องศาเซลเซียสและมีช่วง เวลาอากาศยานขาดยาวนานติดต่อกันเกิน ๓ วัน ให้จ่ายค่าจัดซื้อเครื่องกันหนาวสงเคราะห์ราษฎรได้เท่าที่จ่ายจริง คนละไม่เกิน ๒๔๐ บาท ทั้งนี้ จังหวัดหนึ่งไม่เกินงบประมาณปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๕.๑.๑๙ ค่าขนย้ายครอบครัวผู้ประสบภัยพิบัติที่จำเป็นต้องย้ายถิ่นที่อยู่ใหม่หรือกลับ ภูมิลำเนาเดิม เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

๕.๒ ด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ดังนี้

๕.๒.๑ ช่วยเหลือเป็นเงินสงเคราะห์แก่ผู้สูงอายุหรือผู้พิการ ซึ่งหัวหน้าครอบครัว ประสบภัยพิบัติจนเสียชีวิต พิกัด หรือบาดเจ็บ และไม่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น (ได้แก่ รถเข็น รถโยก ไม้เท้า หรือสิ่งช่วยคนพิการโดยตรงอย่างอื่นและอุปกรณ์ เสริมพิเศษ เช่น แวนตา เครื่องช่วยฟัง เป็นต้น) ได้ในกรณีเร่งด่วนตามความเหมาะสมและจำเป็น ครอบครัวละไม่ เกิน ๕,๐๐๐ บาท

๕.๒.๒ ช่วยเหลือเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อบรรเทาภาวะวิกฤตเฉพาะหน้าแก่นักเรียน นักศึกษา ที่บิดา มารดา หรือผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือผู้มีรายได้หลักเลี้ยงดูครอบครัวเสียชีวิตจากภัยพิบัติ ดังนี้

(๑) ค่าอุปกรณ์การเรียน การศึกษา คนละไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าใช้จ่ายตามภารกิจประจำวันของนักเรียน นักศึกษา เช่น ค่าพาหนะเดินทาง ไปสถานศึกษา คนละ ๕๐๐ บาท ต่อ ๑ ภัยหรือ ๑ เหตุการณ์

๕.๒.๓ จัดโครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพระยะสั้นเฉพาะพื้นที่ประสบภัยพิบัติแก่ ผู้ประสบภัยเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงดูครอบครัวในภาวะวิกฤต โดยให้เบิกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเท่าที่จ่ายจริง ดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์การฝึกอาชีพเท่าที่จ่ายจริง คนละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าใช้จ่ายตอบแทนวิทยากร วันละไม่เกิน ๕๐๐ บาท ไม่เกิน ๑๐ วัน

(๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ปฏิบัติการฝึกอบรม เท่าที่จ่ายจริงภายใน วงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๔) ค่าอุปกรณ์ในการลงทุนประกอบอาชีพที่ได้รับการฝึกอบรม เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท

๕.๓ ด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ดังนี้

๕.๓.๑ จัดให้บริการรักษาพยาบาลฟรีแก่ประชาชนที่เจ็บป่วยจากภัยพิบัติในสถานพยาบาล หรือจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ไปให้บริการรักษาพยาบาลโรคทางกายและจิต ณ จุดเกิดเหตุโดยจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผ่านสถานบริการได้ตามที่จ่ายจริง ตามอัตราค่าบริการของสถานบริการสาธารณสุขที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศใช้ แต่ทั้งนี้ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อคน

๕.๓.๒ จัดหาวัสดุ เคมีภัณฑ์ อาหาร และเวชภัณฑ์ สำหรับแจกจ่ายประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้รับบริโภคน้ำ อาหารที่ปลอดภัย ดังนี้

(๑) ค่าวัสดุ เคมีภัณฑ์ สำหรับทำความสะอาดบ่อน้ำดื่มของประชาชน บ่อน้ำ
ละไม่เกิน ๓๐ บาท

(๒) น้ำดื่มแก่ครอบครัวที่ขาดแคลนน้ำสะอาดบริโภค ครอบครัวละไม่เกิน
๒๐๐ บาท

(๓) ค่าอาหารเสริมโปรตีน และอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายแก่ประชาชน
ผู้ประสบภัย เพื่อการฟื้นฟูสภาพร่างกายและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค ครอบครัวละไม่เกิน ๕๐๐ บาท

๕.๓.๓ จัดหาวัสดุ เคมีภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์ สำหรับไปปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชน ปรับปรุงสุขภาพิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการควบคุมป้องกันโรค ได้แก่

(๑) ค่าวัสดุ เคมีภัณฑ์ สำหรับทำความสะอาดบ่อน้ำสาธารณะ ติดตั้งประปา
สนาม ทำลายแหล่งแพร่เชื้อโรค เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๒) ค่าใช้จ่ายในการเป่าล้างบ่อน้ำบาดาล แห่งละไม่เกิน ๔,๖๐๐ บาท

(๓) ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้านแห่งละไม่เกิน
๒๖,๕๘๐ บาท

(๔) ค่าสารเคมีและวัสดุในกิจกรรมการล้างตลาดได้แก่ ผงปูนคลอรีน ๖๕%
และถุงดำใส่ขยะ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(๕) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์สำหรับทดสอบเชื้ออุจจาระร่วงอย่างแรง
น้ำ อาหาร และเครื่องดื่ม จ่ายได้ตัวอย่างไม่เกิน ๑๐๐ บาท

(๖) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์สำหรับเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อนำส่งอุจจาระ จ่าย
ได้ ตัวอย่างละไม่เกิน ๑๕ บาท และเพื่อนำส่งตัวอย่างน้ำ จ่ายได้ไม่เกินตัวอย่างละ ๒๕ บาท สำหรับตรวจหาเชื้อก่อ
โรคอุจจาระร่วง

(๗) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์ สำหรับการทดสอบอาหาร จ่ายได้ตัวอย่างละ
ไม่เกิน ๓๐ บาท

(๘) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์สำหรับตรวจวินิจฉัยโรคเลปโตสไปโรซิส จ่ายได้
ตัวอย่างละไม่เกิน ๕๐ บาท

(๙) ค่ายาและเวชภัณฑ์ สำหรับการรักษาและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค
จ่ายได้ไม่เกินคนละ ๖๘ บาท

๕.๓.๔ จัดหาวัสดุในการเก็บตัวอย่างอากาศ

(๑) ค่าวัสดุสำหรับเครื่องเก็บตัวอย่างฝุ่นละออง ขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน

ประกอบด้วย แปร่งถ่าน ๑ คู่ ปากกา เครื่องบันทึกอัตราการไหล แผ่นกราฟวงกลมบันทึกอัตราการไหล กระดาษ กรองใยแก้ว และค่าตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ ตัวอย่างละไม่เกิน ๔,๐๒๐ บาท

(๒) ค่าวัสดุเก็บตัวอย่างและน้ำยาวิเคราะห์ตะกั่วตัวอย่างละไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๓) ค่าวัสดุเก็บตัวอย่าง น้ำยา และสารเคมี ในการเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์ แก๊สซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ตัวอย่างละไม่เกิน ๓๐๐ บาท

(๔) ค่าวัสดุเก็บตัวอย่าง น้ำยาและสารเคมีในการเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์ แก๊สไนโตรเจนไดออกไซด์ ตัวอย่างละไม่เกิน ๓๐๐ บาท

๕.๓.๕ ซ่อมแซมสถานบริการทางสาธารณสุขรวมทั้งครุภัณฑ์ที่เสียหายจากภัยพิบัติ หรือระหว่างให้การช่วยเหลือเฉพาะรายการที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้คืนสู่สภาพปกติและสามารถให้บริการแก่ ประชาชนได้โดยเร็วเท่านั้น โดยให้ ก.ช.ภ.อ หรือ ก.ช.ภ.กอ. ควบคุมดูแลให้การปฏิบัติเป็นไปโดยถูกต้อง

๕.๓.๖ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ออกปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่ประสบภัยให้เบิกจ่ายได้เฉพาะกรณีงบประมาณปกติไม่เพียงพอ หรือมิได้ตั้งไว้เพื่อการนี้ และให้เบิกจ่ายตามระเบียบของทางราชการโดยให้ถือหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ออกปฏิบัติงาน ครั้งละไม่เกิน ๑๐ คน/หน่วย/ครั้ง

(๒) หน่วยสาธิตประปาสนาม ออกปฏิบัติงาน ครั้งละไม่เกิน ๕ คน

(๓) หน่วยสาธิตการล้างบ่อน้ำ ออกปฏิบัติงาน ครั้งละไม่เกิน ๓ คน

(๔) หน่วยเป่าล้างบ่อน้ำบาดาล ประปาหมู่บ้าน ออกปฏิบัติงาน ครั้งละไม่เกิน

๓ คน

(๕) หน่วยสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ ออกปฏิบัติงาน ครั้งละ

ไม่เกิน ๓ คน/หน่วย/ครั้ง

(๖) หน่วยปฏิบัติงานด้านควบคุมป้องกันโรค ออกปฏิบัติงาน ครั้งละไม่เกิน

๓ คน

๕.๔ ด้านพืช ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ดังนี้

๕.๔.๑ กรณีพืชอายุสั้นเสียหาย ให้ช่วยเหลือเป็นพันธุ์พืชอายุสั้นไม่เกินร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่เสียหาย หรือพันธุ์ไม้ผลยืนต้นไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่เสียหาย พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านสารป้องกัน กำจัดศัตรูพืช หรือสารเคมี หรืออินทรีย์วัตถุที่ช่วยในการเจริญเติบโตของพืชในอัตราไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ที่ให้ความช่วยเหลือ

๕.๔.๒ กรณีไม้ผลยืนต้นเสียหาย ให้ช่วยเหลือเป็นพันธุ์ไม้ผลยืนต้นไม่เกินร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่เสียหาย พร้อมทั้งช่วยเหลือในด้านสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชหรือสารเคมีหรืออินทรีย์วัตถุที่ช่วยในการเจริญเติบโตของพืชในอัตราร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ที่ให้ความช่วยเหลือ

๕.๔.๓ กรณีพืชที่ปลูกได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ทำให้ชะงักการเจริญเติบโตแต่ไม่ตายและยังอยู่ในสภาพฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมได้ให้ช่วยเหลือด้านสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช หรือสารเคมีหรืออินทรีย์วัตถุที่ช่วยในการฟื้นฟูให้พืชที่ทรุดโทรมนั้นในอัตราไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ที่สามารถฟื้นฟูได้

๕.๔.๔ กรณีพื้นที่ทำการเพาะปลูกได้ถูกหิน ดินทราย ไม้ โคลน รวมทั้งซากวัชพืชนานชนิดที่บดจนไม่สามารถใช้เพาะปลูกได้ และหน่วยงานของรัฐไม่สามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือ กรณีดังกล่าวได้ให้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเป็นค่าจ้างเหมาในการขุดลอกขนย้ายหิน ดิน ทราย ไม้ โคลน รวมทั้งซากวัชพืชนานที่บดจนพื้นที่แปลงเกษตรกรรม เพื่อให้สามารถใช้พื้นที่เพื่อการเพาะปลูกพืชอายุสั้นได้ในขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๕ ไร่

๕.๔.๕ กรณีราษฎรมีความจำเป็นต้องย้ายปัจจัยการผลิตและผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ให้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการขนย้ายปัจจัยการผลิตและผลผลิต ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของปัจจัยการผลิตและผลผลิตของเกษตรกรที่ดำเนินการขนย้าย

๕.๔.๖ กรณีเกิดการแพร่ระบาดของศัตรูพืชให้ดำเนินการจัดหาเคมี สารเคมีหรืออินทรีย์วัตถุ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันและกำจัดการแพร่ระบาดของศัตรูพืชทุกชนิด

๕.๔.๗ เกษตรกรที่ได้รับการช่วยเหลือต้องเป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนด้านพืชกับหน่วยงานของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก่อนเกิดภัยพิบัติแล้วเท่านั้น

๕.๕ ด้านการประมง ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ดังนี้

๕.๕.๑ ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในกรณีเกิดภัยพิบัติขึ้นในพื้นที่เฉพาะแห่งภายในพื้นที่จังหวัด หรือเป็นภัยพิบัติเล็กน้อย และมีความเสียหายแก่แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกรและความเสียหายนั้นอยู่ในระดับที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้โดยอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

๕.๕.๒ ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยสนับสนุนพันธุ์สัตว์น้ำ อาหารสัตว์น้ำ วัสดุทางการประมง สารเคมีและยารักษาโรคที่จำเป็นได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการเงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด

๕.๕.๓ เกษตรกรที่ได้รับการช่วยเหลือต้องเป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนด้านประมงกับหน่วยงานของกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก่อนเกิดภัยพิบัติแล้วเท่านั้น

๕.๖ ด้านปศุสัตว์ ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ดังนี้

๕.๖.๑ จัดหาพืชอาหารสัตว์หรืออาหารสัตว์ให้แก่สัตว์ของราษฎรในกรณีที่ขาดแคลนและมีผลกระทบต่อชีวิตสัตว์ ตามความเหมาะสมกับประเภทและจำนวนสัตว์ของเกษตรกร โดยรวมถึงการจัดหาอาหารสำเร็จรูปที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับคุณลักษณะและประเภทของสัตว์ที่ให้ความช่วยเหลือแต่ละชนิดตามราคาท้องตลาด

๕.๖.๒ จัดหาวัคซีนและเวชภัณฑ์รักษาสัตว์ เพื่อปรับปรุงสุขภาพสัตว์เลี้ยงและป้องกันกำจัดโรคอันเกิดจากผลกระทบของภาวะภัยพิบัติตามความจำเป็นในพื้นที่จังหวัดประสบภัย

๕.๖.๓ ให้การสนับสนุนพันธุ์พืชอาหารสัตว์ในกรณีแปลงหญ้าเลี้ยงสัตว์ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์เสียหาย

๕.๖.๔ ให้การสนับสนุนพันธุ์สัตว์พร้อมอาหารสัตว์ได้เฉพาะในกรณีที่เกิดภัยพิบัติขึ้นในพื้นที่เฉพาะแห่งภายในพื้นที่จังหวัด หรือเป็นภัยพิบัติขนาดเล็ก ทำให้สัตว์ของเกษตรกรตายหรือสูญหาย โดยความเสียหายอยู่ในระดับที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้โดยอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

๕.๖.๕ เกษตรกรที่ได้รับการช่วยเหลือต้องเป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนด้านปศุสัตว์กับหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก่อนเกิดภัยพิบัติแล้วเท่านั้น

๕.๖ ด้านการเกษตรอื่น ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ รวมทั้งการป้องกันภัยพิบัติ โดยเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายได้ ดังนี้

๕.๖.๑ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการปรับแก้พื้นที่ การไถพรวน ยกร่อง การก่อสร้างคันดิน เพื่อการเพาะปลูกพืชหรือประกอบกิจกรรมด้านการเกษตรที่เป็นการบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยพิบัติ

๕.๖.๒ ค่าซ่อมแซมอาคารชลประทาน และระบบชลประทาน ให้สามารถใช้งานได้ในช่วงฉุกเฉิน โดยให้ดำเนินการได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการระบายน้ำ

๕.๖.๓ ค่าจ้างเหมารถยนต์ ค่าระวางบรรทุกทางรถไฟและเรือบรรทุกของเอกชนเพื่อใช้ในการขนย้ายสัตว์เลี้ยงที่ประสบภัย และที่นำไปสนับสนุนหรือขนส่งพืชหญ้าอาหารสัตว์ หรืออาหารสัตว์ให้เบิกจ่ายดังนี้

(๑) ค่าจ้างเหมารถยนต์และเรือบรรทุกของเอกชน ให้จ่ายเป็นรายวันตามราคาท้องถิ่น

(๒) ค่าระวางบรรทุกทางรถไฟ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

๕.๗ ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้ตามความจำเป็น ดังนี้

๕.๗.๑ จัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น สำหรับยานพาหนะบรรทุกน้ำของทางราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชนที่นำมาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในกรณีภัยแล้งโดยให้ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. กำหนดความช่วยเหลือโดยพิจารณาถึงจำนวนราษฎร จำนวนวันที่จะต้องจ่ายระยะทางจากแหล่งน้ำถึงหมู่บ้านที่จะช่วยเหลือจำนวนยานพาหนะบรรทุกน้ำและความจุของการบรรทุก

๕.๗.๒ จัดหาภาชนะรองรับน้ำ เช่น โอ่งซีเมนต์ ถังเหล็กอาบสังกะสี ถังเก็บน้ำ ค.ส.ล. ถังปูนฉาบเสริมลวด หรือถังเก็บน้ำประเภทอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือราษฎรที่ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค

๕.๗.๓ ซ่อมแซมภาชนะรองรับน้ำที่ชำรุดเสียหาย เพื่อให้สามารถใช้เก็บน้ำไว้อุปโภคบริโภค ตลอดจนปรับปรุงซ่อมแซมบ่อบาดาลและบ่อน้ำตื้นโดยให้ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. ควบคุมดูแลการซ่อมแซมให้เป็นไปโดยถูกต้อง

๕.๗.๔ จัดหาวัสดุ (ได้แก่ กระจสบทราย ดิน ลูกกรัง เสาเข็ม ไม้แบบ เป็นต้น) เพื่อนำไปป้องกันและแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า หรือลดอันตรายจากภัยพิบัติที่จะทำความเสียหายต่อสิ่งสาธารณประโยชน์ หรือความเสียหายต่อราษฎรโดยส่วนรวม

๕.๗.๕ ซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติซึ่งมีใ้ค้อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีเร่งด่วนจำเป็นเพื่อให้กลับคืนสู่สภาพเดิม โดยการซ่อมแซมนั้นต้องไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการที่ได้รับงบประมาณดำเนินการในบริเวณนั้นอยู่แล้ว

สำหรับการซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเป็นกรณีเร่งด่วนเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ซึ่งตั้งไว้ในปีนั้นได้ใช้จ่ายหมดแล้ว และหากไม่ซ่อมแซมจะบังเกิดความเสียหายต่อสิ่งสาธารณประโยชน์หรือสร้างความเดือดร้อนแก่ราษฎรโดยส่วนรวม

สิ่งสาธารณประโยชน์ที่ต้องใช้งบประมาณและระยะเวลาดำเนินการซ่อมแซมมานานให้ใช้งบประมาณปกติดำเนินการ

สำหรับสะพานหรือถนน หรือถนนที่มีท่อระบายน้ำที่ได้รับความเสียหายจนไม่สามารถซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ให้ก่อสร้างสะพานคอนกรีตทดแทนหรือก่อสร้างสะพานไม้ชั่วคราว หรือท่อเหลี่ยม คสล. ขึ้นใหม่ทดแทนของเดิมได้เท่าที่จำเป็น เร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทั้งนี้ การก่อสร้างสะพานคอนกรีตทดแทนต้องใช้ระยะเวลาในการก่อสร้างไม่เกิน ๔๕ วัน

กรณีในเขตชุมชนที่เกิดภัยพิบัติเป็นระยะเวลานาน ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนในการสัญจรไปมา ให้จัดทำสะพานไม้ทางเดินชั่วคราวได้ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนตามความจำเป็น

๕.๘.๖ จ้างเหมาตัด ราน หรือริดต้นไม้หรือกิ่งไม้ที่หักโค่นอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งอาจจะทำความเสียหายแก่สิ่งสาธารณประโยชน์ หรือทรัพย์สินของทางราชการ

๕.๘.๗ จ้างเหมากำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ อันได้แก่ สิ่งก่อสร้างสาธารณประโยชน์ที่กีดขวางทางน้ำ หรือกิ่งไม้ ต้นไม้ เศษสวะ กอไฟ ฯลฯ ที่อุดช่องทางน้ำเป็นอุปสรรคต่อการระบายน้ำ ทำให้สิ่งสาธารณประโยชน์ด้านทาน้ำไม่ไหวเกิดความชำรุดเสียหาย หรือเกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินรวมทั้งการป้องกัน

๕.๘.๘ จัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น สำหรับเครื่องจักรกลของทางราชการที่นำมาใช้ในการขุดดินทำคันกั้นน้ำ หรือกำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ เพื่อป้องกันมิให้น้ำท่วมสิ่งสาธารณประโยชน์และบ้านเรือนราษฎร

๕.๙ ด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้เบิกค่าใช้จ่าย ดังนี้

๕.๙.๑ ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์ รวมทั้งยานพาหนะของราชการหรือเอกชนที่นำมาช่วยเหลือโดยสมัครใจและไม่คิดมูลค่า ซึ่งชำรุดเสียหายในระหว่างปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามความจำเป็นให้อยู่ในสภาพเดิม เฉพาะกรณีจำเป็นเร่งด่วนเพื่อให้การให้ความช่วยเหลือราษฎรผู้ประสบภัยสำเร็จลุล่วงไปได้

๕.๙.๒ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น รวมทั้งค่ากระแสไฟฟ้าสำหรับเครื่องสูบน้ำของทางราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการสูบน้ำเข้า/ออก และเครื่องสูบน้ำของที่เอกชนนำมาใช้ช่วยเหลือเฉพาะในกรณีที่เครื่องสูบน้ำของทางราชการมีจำนวนไม่เพียงพอโดยคำนึงถึงความจำเป็นและประหยัด และการให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือตนเองเป็นสำคัญ

๕.๙.๓ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น สำหรับยานพาหนะของราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเอกชนที่นำมาใช้ปฏิบัติงานช่วยเหลือโดยสมัครใจและไม่คิดมูลค่าโดยคำนึงถึงความจำเป็นและประหยัด และการให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือตนเองเป็นสำคัญ

๕.๙.๔ กรณีที่เครื่องสูบน้ำ หรือยานพาหนะของทางราชการและเอกชนที่นำมาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติมีไม่เพียงพอและไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากภาคเอกชนได้ให้เช่าหรือจ้างเหมาเครื่องสูบน้ำ หรือยานพาหนะเพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้เท่าที่จำเป็นเร่งด่วนโดยจ่ายค่าเช่าเป็นรายวันตามราคาท้องถิ่น

๕.๙.๕ ค่าจ้างเหมาหรือจ้างแรงงานแบกหามสิ่งของ รวมทั้งค่าจ้างเหมาแรงงาน จัดหีบห่อ ให้ใช้เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการก่อน ในกรณีที่มิใช่เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอให้จ้างบุคคลภายนอกได้ตามจำนวนที่เห็นควร ตามอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน

๕.๙.๖ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ออกปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ที่ประสบภัยให้เบิกจ่าย ดังนี้

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สำหรับเจ้าหน้าที่ที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ ให้เบิกจ่ายได้ในกรณีที่ยังงบประมาณปกติไม่เพียงพอ หรือมิได้ตั้งไว้เพื่อการนี้ และให้เบิกจ่ายตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) ค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีโช้ข้าราชการ หรือลูกจ้างของทางราชการให้เบิกจ่ายตามอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน

(๓) ค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าตอบแทน สำหรับเจ้าหน้าที่ควบคุมเครื่องสูบน้ำให้เบิกจ่ายได้ ๑ คน ต่อ ๑ จุด ที่ตั้งเครื่องสูบน้ำ

(๔) ค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่คนขับรถยนต์บรรทุกเครื่องสูบน้ำ วัสดุและครุภัณฑ์ ๑ คน ต่อรถยนต์ ๑ คัน

๕.๕.๗ ค่าอาหารจัดเลี้ยงเจ้าหน้าที่ของทางราชการและผู้มาให้ความช่วยเหลือ มื้อละไม่เกิน ๓๐ บาทต่อคน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของทางราชการและผู้มาให้ความช่วยเหลือต้องไม่ได้รับเงินอื่นใดจากทางราชการอีก

๕.๕.๘ ค่าใช้จ่ายในการรับ-ส่ง และติดต่อสื่อสารเท่าที่จ่ายจริง

๕.๕.๙ ค่าวัสดุสำนักงานซึ่งเกี่ยวเนื่องในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย และค่าวัสดุในการจัดหีบห่อ ค่าจ้างเหมาบริการอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น เช่าเครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ให้เบิกได้ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

๕.๑๐ กรณีมีความจำเป็น หากราชการใดมิได้กำหนดให้จ่ายเป็นเงิน ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจอนุมัติให้การช่วยเหลือพิจารณาให้จ่ายเป็นเงินก็ได้ โดยคำนึงถึงสภาพและเหตุการณ์ตามความเหมาะสม

๕.๑๑ ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ซึ่งมีโช้ภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ฟ้าผ่า ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลงหรือศัตรูพืชทุกชนิด อากาศหนาวจัดผิดปกติ ภัยสงคราม และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากนอกประเทศหรือจากการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ของทางราชการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๕.๑๑.๑ ระดับอำเภอ กิ่งอำเภอหรือจังหวัด ให้ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. นำเสนอ ก.ช.ภ.จ. หรือ ก.ช.ภ.จ. นำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. หรือ ก.ช.ภ.จ. ให้การช่วยเหลือในด้านพืช ด้านประมง ด้านปศุสัตว์ ด้านการเกษตรอื่นๆ ด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย ด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย ด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและด้านอื่นๆ ได้เป็นกรณีพิเศษ โดยให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดเป็นสำคัญ

๕.๑๑.๒ กรุงเทพมหานคร ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พิจารณาให้การช่วยเหลืออันเป็นงานในหน้าที่ของตนได้เป็นกรณีพิเศษ โดยให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดเป็นสำคัญ

๖. การให้ความช่วยเหลือข้างต้น ให้มีการประสานงานกันระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และองค์กรการกุศลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การช่วยเหลือทั่วถึงไม่ซ้ำซ้อนกัน และการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับเงินงบประมาณรายจ่ายโดยอนุโลม

๗. ให้จังหวัดรายงานผลการปฏิบัติงานให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทราบทุก ๆ ๑๕ วัน จนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติงานของจังหวัดอีกทางหนึ่งด้วย

๘. ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติปลีกย่อยเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้การช่วยเหลือตามข้อ ๕ ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการนี้

๙. กรณีที่มีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือนอกเหนือจากหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการนี้ ให้ขออนุมัติต่อกระทรวงการคลัง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิสุทธิ ศรีสุพรรณ

(นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๖๑๖/ว ๘๑๒

สำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ถนนอุทองนอก กทม.

๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ชักซ้อมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินจากการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีก
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด
อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด มท ๐๖๑๗/ว ๒๓๐๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓
๒. หนังสือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด่วนที่สุด มท ๐๖๑๗/ว ๐๘๑๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๕.๓/ว ๑๒๑
ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แจ้งแนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินจากการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกไปยังจังหวัดทุกจังหวัด ความละเอียดแจ้งแล้ว

เนื่องจากขณะนี้ได้เกิดสถานการณ์โรคไข้หวัดนกระบาดในสัตว์ปีกในพื้นที่ของจังหวัดพิจิตรและจังหวัดนครพนม รวมทั้งมีจังหวัดที่เป็นเขตพื้นที่เฝ้าระวังหรือเขตสงสัยมีโรคระบาด (พื้นที่สีเหลือง) จำนวน ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก อุตรดิตถ์ สุโขทัย สุพรรณบุรี กาญจนบุรี และจังหวัดนครปฐม และมีจังหวัดที่สัตว์ปีกตายมากผิดปกติ ต้องเฝ้าระวังตามมาตรการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกอย่างเข้มงวดในพื้นที่ ๑๖ จังหวัด

สำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พิจารณาแล้วเห็นว่าเนื่องจากขณะนี้ได้เกิดสถานการณ์ไข้หวัดนกระบาดในสัตว์ปีกแล้ว จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาตามมาตรการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัดโดยเร่งด่วน ดังนั้นเพื่อให้จังหวัดพิจารณาใช้เงินอุดหนุนราชการ (งบ ๕๐ ล้านบาท) สำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกได้อย่างทันท่วงที จึงขอชักซ้อมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินจากการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกได้ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังนี้

๑. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ประกาศควบคุมโรคระบาดสัตว์ในพื้นที่ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว ให้รีบดำเนินการประกาศให้ภัยพิบัตินั้นเป็นภัยพิบัติฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๖

๒. การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีก เมื่อจังหวัดได้มีการประกาศให้เป็นภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแล้ว ให้ดำเนินการช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖ โดยสามารถใช้จ่ายเงินอุดหนุน (งบ ๕๐ ล้านบาท)

นอกจากนี้ กระทรวงการคลัง ได้แจ้งแนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีโรคไข้หวัดนก ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ค่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๕.๓/ว ๑๒๑ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ส่งมาพร้อมนี้ โดยให้ส่วนราชการและผู้ว่าราชการจังหวัดใช้จ่ายเงินอุดหนุน (งบ ๕๐ ล้านบาท) ตามระเบียบกระทรวงการคลัง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหากรณีไข้หวัดนก กรณีที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีการประกาศกำหนดเขตพื้นที่โรคระบาด หรือเขตสงสัยมีโรคระบาด ดังนี้

๑. เงินชดใช้ค่าทำลายสัตว์ปีกตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕) ค่าชดใช้ในการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหนะของโรคระบาดให้จ่ายร้อยละ ๗๕ ของราคาสัตว์ ซึ่งอาจจะขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด

๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเก็บตัวอย่าง เพื่อใช้จ่ายในการตรวจหาเชื้อโรคไข้หวัดนก และค่าตรวจวิเคราะห์ ค่าวัคซีนสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ค่าเวชภัณฑ์สำหรับประชาชน ชุดป้องกันและค่าจ้างเหมาในการกำจัดซากให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

๓. ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินเกี่ยวกับสถานการณ์โรคไข้หวัดนกให้เบิกจ่ายได้ในกรณีที่ยังประมาณปกติไม่เพียงพอ หรือมิได้ตั้งไว้เพื่อการนี้ และให้เบิกจ่ายตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

๔. ค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่ ที่มีข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ และผู้รับจ้างทำงานให้แก่หน่วยงานราชการ ให้เบิกจ่ายตามอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงศ์เผ่า เกษทอง)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

ศูนย์อำนวยการบรรเทาสาธารณภัย

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๑๓๔๒

ที่ กค ๐๔๐๖.๓/๑๖๔๐๗

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เรียน อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๕.๓/๖๘๑๘ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘
๒. หนังสือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๖๑๗/ว ๔๑๓ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘

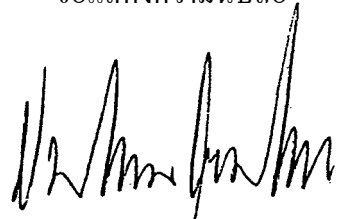
ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กระทรวงการคลังได้เห็นชอบให้แก้ไขประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและการกำหนดประเภทภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กและเฉพาะหน้า ในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุดของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุดของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ไม่เกิน ๓ เดือน นับแต่วันที่เกิดภัย ในกรณีไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เป็นดุลพินิจของอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่จะพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาได้ ซึ่งกรมป้องกันฯ ได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง ๒ แจ้งให้ผู้ราชการจังหวัดทราบและถือปฏิบัติ โดยในกรณีภัยแล้ง ภัยจากการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีก และภัยอันเกิดจากการกระทำของผู้ก่อการร้ายใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้สามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยในกรณีดังกล่าวได้ตามข้อเท็จจริง ของสถานการณ์นั้น ๆ และเมื่อสถานการณ์ภัยดังกล่าวยุติลงแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศยุติภัยนั้น ๆ โดยลงวันที่ภัยสิ้นสุดด้วย แต่ทั้งนี้ การให้ความช่วยเหลือต้องไม่เกินปีงบประมาณได้เป็นกรณีพิเศษ นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๖ กำหนดให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ซึ่งกระทรวงการคลังได้เห็นชอบให้แก้ไขประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและการกำหนดประเภทภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กและเฉพาะหน้า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุดของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยยังคงหลักการระยะเวลาไม่เกิน ๓ เดือน นับแต่วันที่เกิดภัยไว้ และให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยใช้ดุลพินิจขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยพิบัติได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าเป็นสำคัญ การที่กรมป้องกันฯ จะอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือเป็นการทั่วไป จึงไม่ตรงตามหลักการที่ได้อนุมัติดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้การใช้จ่ายเงินแล้วเสร็จโดยรวดเร็ว จึงขอให้กรมป้องกันฯ พิจารณากำหนดในเรื่องระยะเวลาการให้

ความช่วยเหลือดังกล่าวให้ตรงกับประกาศฯ ที่กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปิยะพันธุ์ นิมมานเหมินท์)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบด้านการเบิกจ่าย

โทร. ๐-๒๒๖๓-๕๐๒๔ ต่อ ๔๓๒๐

ที่ มท ๐๖๑๗/ว ๑๐๗๕

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ถนนอุทองนอก กทม. ๑๐๓๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๒

- เรื่อง การขยายเวลาให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติฉุกเฉิน
- เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด
- อ้างถึง ๑. ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและการกำหนดประเภทภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กและเฉพาะหน้า ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘
๒. หนังสือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ค่วนที่สุด ที่ มท ๐๖๑๗/ว ๔๑๓ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘
๓. หนังสือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่ มท ๐๖๑๗/ว ๕๑๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕
๔. หนังสือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่ มท ๐๖๑๗/ว ๕๓๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑
- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๐๖.๓/๑๖๔๐๗ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒
๒. แบบฟอร์มประกอบการชี้แจงการขอขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ตามอ้างถึง ๑-๔ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้แจ้งแนวทางปฏิบัติการขอขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ นั้น

ขอเรียนว่า กระทรวงการคลัง โดยกรมบัญชีกลางได้ชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติในการพิจารณาขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย เพื่อให้การใช้จ่ายเงินทศรองราชการมีระยะเวลาที่ชัดเจนแน่นอน โดยให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยใช้ดุลยพินิจขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีเฉพาะรายไป การที่อนุมติให้ขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือเป็นการทั่วไป จึงไม่เป็นไปตามหลักการดังกล่าว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาขอขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเป็นไปอย่างถูกต้องตามแนวทางที่กระทรวงการคลังกำหนดในครั้งนี จึงให้จังหวัดถือปฏิบัติในการเสนอขอระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือฯ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาขยายระยะเวลาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามที่อ้างถึง ๒-๔ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

๒. สำหรับระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุดของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ ให้ถือปฏิบัติตามประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและการกำหนดประเภทภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขนาดเล็กและเฉพาะหน้า

ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘ โดยเคร่งครัด

๓. กรณีขออนุมัติขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ตามข้อ ๒ ต้องอยู่ภายในหลักเกณฑ์ดังนี้

๓.๑ การขออนุมัติขยายระยะเวลาฯ ต้องดำเนินการก่อนให้ความช่วยเหลือจะสิ้นสุดลงไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน ทั้งนี้ โดยหลักการจะพิจารณาขยายระยะเวลาให้เพียง ๑ ครั้งต่อ ๑ เหตุการณ์ต่อ ๑ ภัย โดยพิจารณาถึงความจำเป็นและเหมาะสมเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และระยะเวลาที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จต้องไม่เกินปีงบประมาณที่เกิดภัยนั้นๆ

๓.๒ กรณีการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ โครงการ/รายการใดที่ต้องก่อกำหนดผู้กักกัน ซึ่งหากดำเนินการไปแล้วจะล่วงเลยระยะเวลาสิ้นสุดการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้จังหวัดพิจารณาขออนุมัติขยายระยะเวลาการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามข้อ ๒ ให้เรียบร้อยก่อนการก่อกำหนดผู้กักกัน

๓.๓ การขออนุมัติขยายระยะเวลาฯ ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นตามแบบฟอร์มประกอบการชี้แจงฯ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑) สำเนามติ ก.ช.ภ.อ./กช หรือ ก.ช.ภ.จ. แล้วแต่กรณี

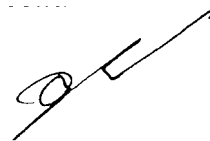
๒) สำเนาประกาศภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (เปิดภัย/สิ้นสุดภัย)

๓) รายละเอียดของงาน (ชก. ๑) วงเงินช่วยเหลือของแต่ละโครงการ และแผนการปฏิบัติงาน

ในส่วนที่เหลือ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

สำนักช่วยเหลือผู้ประสบภัย

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๒๑๘๕, ๐ ๒๒๔๓ ๒๒๑๕